

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/16 • 22 Nisan 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Öfke ve kararlılıkla,
devrimci, kitlesele
1 Mayıs'a!**

İÇİNDEKİLER

Son dönemin gelişmeleri ve görevler.....	3
YSK darbesine halk öfkesi.....	4
Hiçbir baskı ve yasak Kürt halkının mücadelesini boğmaya yetmeyecek! . . .	5
TKİP, işçileri ve emekçileri	
1 Mayıs'ta devrim mücadelesini büyütme çağırıyor!.....	6
Sınıf devrimcilerinin	
1 Mayıs çalışmaları sürüyor.....	7
'Beyaz grev' Türkiye'yi sardı	8-9
Sonuçlanan Metal TİS'leri üzerine.....	10-11
Metal işçileri Grup TİS sürecini değerlendirdi...	12-13
Gebze, Ankara ve Kayseri'de işçiler kurultaylarda buluştu...	14-15
Tunus ve Mısır:	
Devrim için dersler... / 2	16-18
Mısırlı emekçilerin mücadelesi gerici yönetimi zorluyor.	19
Suriye'de mücadele sertleşiyor...	20
Emperyalistler Libya'da kara harekatına hazırlanıyor	21
Avrupa'da 1 Mayıs ve devrimci sorumluluk	22
Ontex direnişinin sesi Avrupa'da	23
YGS skandalına karşı binlerce öğrenci 'boykot' dedi.	24
DLB'den YGS karşıtı imza kampanyası	25
Ankara'da polis operasyonu.	26
Karadağ cinayet davasını sahiplenme çağırısı...	27
Çocuklarımızın yaşamları	
23 Nisanlar'da değil, 1 Mayıs alanlarında savunulacaktır!	28
Mücadele alanlarından	
1 Mayıs çağırısı!	29
Kırbayır gözaltında katledildi	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/16 * 22 Nisan 2011

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

1 Mayıs'a sayılı günler kala hazırlıklar da tüm hızıyla devam ediyor. İşçi sınıfı ve emekçileri 1 Mayıs alanlarına taşımak üzere yürütülen çalışmalar, sanayi havzalarında ve emekçi semtlerinde yoğunlaşıyor. 1 Mayıs çağırısını emekçilere ulaştırmak için onbinlerce bildiri, binlerce afiş kullanılıyor. Bir dizi etkinlik gerçekleştiriliyor. Bu etkinliklerde 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı ve güncel önemi tartışılıyor, 1 Mayıs coşkusu ve heyecanı yükseltiliyor. Tüm bunlar her bakımdan güçlü, kitlesel-devrimci bir 1 Mayıs için yapılıyor.

Çünkü 1 Mayıs sermaye ve uşaklarına karşı emeğin gücünün gösterildiği, kavga bayraklarının yükseltildiği bir gün olmalıdır. Bu nedenle de 1 Mayıs alanlarına olabildiğince büyük bir kitleyi, olabildiğince büyük bir öfkeyi taşımak gerekiyor. Tüm hazırlıkların gelip bağlandığı hedef de budur. Bunun için 1 Mayıs'a yaklaştığımız her adımda çalışma tempomuzu yükseltmeli, gecemizi gündüzümüze katmalı, daha büyük bir şevk ve heyecanla hazırlıklarımızı sürdürmeliyiz.

Hali hazırda bunun için çok büyük olanaklar da var. Bu olanakların en büyüğü kuşkusuz ki, yoğun sokak hareketliliğidir. İşçiler, gençlik ve Kürt emekçi halkı hakları ve gelecekleri için mücadele sahnesindedir. Dahası bu mücadeleler düzene karşı militan bir ruhla sürdürülüyor. Bir dizi sınıf bölüğü işgal ve direnişler yoluyla öne çıkıyor. Sağlık emekçileri hak gasplarına karşı grev silahını kuşanıyor, liseli gençlik düzen güçlerinin tüm tehditlerine rağmen alanları dolduruyor. En meşru ulusal hakları yok sayılan Kürt emekçi halkı yasak ve dayatmalara militanca karşılık veriyor.

İşte tüm bunlar daha baştan, düzen güçlerinin ve sendikal uşaklarının 1 Mayıs'ın devrimci içeriğini boşaltarak onu bir bahar bayramı yapma planlarını bozuyor. Emekçiler ve gençlik mücadele yolundan ilerleyerek 1 Mayıs'a yürüyorlar. Sözlerini, umutlarını ve öfkelerini 1 Mayıs alanlarına taşımak, 1 Mayıs alanlarında birleştirmek üzere ilerliyorlar. 1 Mayıs'ı seremonik bir gösteriye çevirmek isteyenlerin bu ilerleyişin önünde durması zor.

Elbette düzen güçleri teslim olmadılar, olmayacaklar. Devrimci bir 1 Mayıs'ın önünü almak

için tüm silahlarıyla sonuna kadar direnecek ve engeller koymaya devam edeceklerdir. Baskı ve zorbalığın yanında çeşitli oyunlara başvuracaklardır. Böylelikle öfkeyi yatıştırmaya, mücadele iradesini kırmaya, seremonik 1 Mayıs kurguları içerisinde boğmaya çalışacaklardır. İşte bundan dolayı devrimci 1 Mayıs hazırlıklarının en önemli hedeflerinden biri bu türden engelleri aşmak olacaktır.

İnancımız tamdır. Coşku, heyecan ve kararlılıkla engeller aşılabilecek, devrimci 1 Mayıs kazanılacaktır.

Öyleyse haydi bu bilinç ve iradeyle her bakımdan kızıl ve devrimci 1 Mayıs için engellerin üzerine cüret ve kararlılıkla yürüelim! Devrimci 1 Mayıs çağırısını daha fazla emekçiye ulaştıralım, mücadele saflarını büyütelim, öfkeyi fabrikalardan ve semtlerden 1 Mayıs alanlarına taşıyalım!

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Son dönemin gelişmeleri ve görevler

Kürt hareketi tarafından genel seçimler için gösterilen bağımsız adaylardan bir kısmının adaylıklarının YSK tarafından veto edilmesi, siyaset sahnesini bir anda karıştırdı. İradesini ve varlığını kaba bir biçimde çiğnemeye yönelik bu tutum karşısında Kürt halkı sokaklara döküldü. Militan ve öfkeli gösterilerin çapı giderek büyüyor. Bunun karşısında düzen cephesi saldırı hamlesini geri çekerek, büyüyen öfkeyi yatıştırma çabasında. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar, Kürt halkının öfkesini dizginlemeleri ve düzene bağlamaları kolay olmayacaktır. Çünkü adayların veto edilmesi sadece bardağı taşıran son damla olmuştur.

Ortada seçimlerin sonrasına bırakılmış vaatler olsa da, Kürt halkının beklentilerine yanıt verebilecek herhangi bir somut çözüm planı sözkonusu değildir. AKP'nin "açılım" adı altında Kürt hareketini tasfiye etmek istediği net biçimde görülmüştür. Bundan dolayı Kürt halkının saflarında, başka dinamiklerin de dolaylı etkisiyle, yoğun bir

mücadele enerjisi birikmiş bulunmaktadır. İtaatsizlik eylemleri bu enerjinin dışa vurumlarından biri olmuştur. YSK'nın kararı da, birikmiş bu enerjinin açığa çıkmasına vesile olmuş, düzeni gelecekte neler beklediğini ortaya

koymuştur.

YSK'nın iptal kararıyla ilgili açıklaması ile AKP'nin şefi Tayyip Erdoğan'ın "Kürt sorunu artık yoktur" biçiminde yaptığı konuşmanın aynı sürece denk gelmesi de oldukça dikkate değerdir. Bu, hem bu saldırı kararının arkasında AKP'nin olduğunu göstermekte, hem de Kürt sorunu karşısında izlenen çizginin iflas ettiğini tescil etmektedir.

YSK darbesiyle açığa çıkan Kürt halkının büyük öfkesi karşısında düzen cephesinde büyük bir korku yaşanmaktadır. Hükümet cephesine bazı istisnalar dışında suskunluk egemenken, diğer düzen güçleri durumun bir an önce kontrol altına alınması ve halkın öfkesini yatıştıracak adımların atılmasını talep etmektedir. Bunun tek istisnası faşist MHP'dir. Durumdan nemalanmak için kolları sıvayan MHP, baskı ve terörün dozunun artırılmasını talep etmektedir. Devlet de zaten bunu yapmakta, fakat Kürt halkının öfkesini bastırmak mümkün olmamaktadır. Devlet terörü öfkeyi daha da büyütmede, kitlesel eylemler gerçekleşmektedir.

Kürt halkının gösterdiği yoğun öfkenin de etkisiyle, düzen cephesinden birçok kişi YSK'nın kararı karşısında dehşete düştiklerini ifade ettiler. Bu kararın Kürt halkını düzenden koparacağı, isyan

yoluna sevkedeceği kaygısını dile getirdiler. Bir kısım reformist-liberal çevre de bu kaygıyı paylaştı. Yaşananların isyanı ve silahlı mücadeleyi yeniden öne çıkaracağına, bu nedenle acilen bu kararın üstesinden gelebilecek müdahalelerde bulunulması gerektiğine vurgu yapıldı.

Oysa, Kürt halkının militan bir ruhla sokaklara dökülmesini devrim davası adına olumlu bir gelişmedir. YSK kararı Kürt halkının mücadele yolunda saflarını güçlendirmiş, düzen kurumlarına yönelik öfkesini bilemiştir.

Gelinen yerde Kürt hareketinin seçimlerden çekilmesi engellense de, gerçekte düzen güçleri bir şeyi çözmüş olmayacaklardır. Çünkü mesele Kürt halkının seçim sandığına giderek milletvekillerini seçip seçmemenin ötesine geçmiştir. Sorun, kurulu düzenin Kürt halkının ulusal özgürlük talepleri karşısında iflas noktasında olması, Kürt halkının da mücadele bayrağına daha sıkı sarılmasıdır. Bunun için de, seçimler gibi kitle mücadelesini yolundan çıkarmak ve düzene bağlamak için kullanılan bir mekanizma işlememekte, düzen için bir handikaba dönüşmektedir. Çünkü Kürt halkı seçim sandığının ötesinde mücadele dinamiklerine sahiptir. Saldırı hamlesinin geri çekilmesi bu durumu değiştirmeyecek, tersine Kürt halkının mücadele inancını ve özgüvenini pekiştirecektir. Bu da kitle mücadelelerinin geleceği açısından önemli bir imkandır.

Bugün mücadele sahnesinde Kürt halkı yalnız değildir. Kürt halkının YSK darbesine karşı militan bir ruhla alanlara çıktığı aynı saatlerde, sağlık emekçileri de iki gün sürecek grevlerini başlatıyorlardı. Diğer taraftan geleceksiz bırakılan liseliler şifre skandalıyla sokaklara çıktılar ve son yılların en kitlesel gençlik eylemlerini gerçekleştirdiler. İşçi sınıfı cephesinden ise, henüz birleşik ve kitlesel bir hareketlilik gelişmemiş olsa da, mevzi direnişler militan biçimler kazanarak sürmektedir.

Yoğun seçim hazırlıklarının sürdüğü bir süreçte bu hareketlilik düzen güçlerini, özellikle de AKP'yi zorlamaktadır. Erdoğan'ın son günlerde Kürt hareketiyle birlikte işçi sınıfını ve gençlik eylemlerini hedef seçmesi ve 1 Mayıs'ı özel bir hedef haline getirmesi boşuna değildir.

Sınıf ve kitle hareketinin dinamik biçimde geliştiği bir dönemde, politik açıdan ve katılım yönüyle güçlü bir 1 Mayıs büyük bir önem taşımaktadır. İsyen ruhuyla alanlara çıkan Kürt emekçi halkı ile işçi sınıfı arasında kardeşlik bağlarının kurulabildiği devrimci ve kitlesel bir 1 Mayıs, sınıf ve kitle hareketini her bakımdan ileriye taşıyacaktır.

Bu bakış ve sorumlulukla sınıf ve kitle hareketi içerisine etkin biçimde yer almalı, hareketi devrimci doğrultuda ilerletmek için güçlü müdahaleler yapmalı, bu birikimleri 1 Mayıs alanına taşımak hedefiyle hareket etmeliyiz. 1 Mayıs alanları sınıfsal enerji ile ulusal enerjinin açığa çıkarılarak birleşmesinin zemini olabildiğinde, bu, sınıf ve kitle hareketinin seyrine de olumlu etkilerde bulunacaktır.

YSK darbesine halk öfkesi...

Kürt halkı polis terörü ve cinayetlerine rağmen sokaklarda!

YSK eliyle Kürt halkına yönelik gerçekleştirilen saldırı hamlesi halkın yoğun tepkisine neden oldu. 19-20 Nisan günü gerçekleştirilen eylemlere Kürt halkının öfkesi damgasını vurdu. Estirilen devlet terörü sonucu ise bir kişi katledildi, onlarca kişi yaralandı.

19 Nisan: Militan tepki***İstanbul'da öfke patladı***

Saldırı Taksim'de kitlesel bir gösteriyle protesto edildi. Taksim'de gerçekleştirilen 1,5 saatlik eylemin ardından kitle Aksaray Metro önünde kurulu çadıra doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında polislerle sık sık çatışmalar yaşanırken, polis Aksaray Metro önünde farklı noktalardan birden saldırıya geçti. Polisin tazyikli su ve gaz bombalarıyla gerçekleştirdiği saldırıya militanca yanıt veren kitle uzun süre dağılmadı. Yoğun saldırılar karşısında kitle zaman zaman geri çekilse de çadır terkedilmedi. Saldırının ardından binlerce kişi öfkeli sloganlarla alanda toplandı.

Saldırılar sırasında çok sayıda kişi yaralanırken, çok sayıda kişi de gözaltına alındı. Kitlenin militan tutumu ve kararlılığı karşısında polis kısmen geri çekildi. Aralarında BDSP, ESP, Mücadele Birliği'nin de olduğu güçler eyleme destek verdi.

Van

Dükkanların kepenk kapattığı Van'da binlerce kişi Akköprü ve Soydan kavşaklarından kent merkezine yürüdü. Cumhuriyet Caddesi'ne çıkan kitle yolu trafiğe kapattı. Öfkenin militan biçimlerde dile geldiği yürüyüşe daha sonra polis müdahale etti. Tazyikli su ve göz yaşartıcı bomba kullanarak kitleye saldıran polise taşlarla yanıt verildi. Yürüyüş sırasında belediyeye ait tüm araçlar da valilik ve adliye önünde klakson çalarak tur attılar.

Hakkari

Sabah saatlerinden itibaren kepenklerin kapalı olduğu Yüksekova'da kitle Oslo Meydanı'nda toplanarak Cezaevi Kavşağı'na yürüdü. Daha sonra Şemdinli yolunu barikatlarla kapatarak oturma eylemi gerçekleştirdi. 5 dakikalık oturma eyleminin ardından kent merkezine yürüyen kitleye polis saldırdı. Tazyikli su, göz yaşartıcı bomba kullanarak saldıran polise taşlarla karşı verildi.

Cizre

Şırnak'ın Cizre ilçesinde YSK'nın verdiği kararı protesto eden göstericilere polis saldırdı. Gaz bombalı, panzerli müdahale sonucu çıkan çatışmalar saatlerce sürdü.

Silopi

Şırnak'ın Silopi ilçesinde YSK vetosu ve polis şiddeti protesto edildi. BDP ilçe binası önünde kurulan demokratik çözüm çadırı önünde toplanan binlerce kişi Cumhuriyet İlköğretim Okulu'na doğru yürüdü. Açıklamanın ardından tekrar BDP ilçe binası önünde kurulan çadıra doğru sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçildi. Çadırın önünde kitle ile polis arasında çatışma

çıktı. Polisin gaz bombalarına kitle taş ve havai fişeklerle karşılık verdi. Uzun bir süre devam eden çatışmalar polislerin geri çekilmesiyle son buldu.

20 Nisan: Devlet terörü boyutlanıyor***Diyarbakır***

BDP Diyarbakır İl binası önünde yapılan açıklamadan sonra yürüyüşe geçen kitleye polis saldırıda bulundu. Binlerce kişi BDP Diyarbakır il binası önünde toplandı.

Eylem devam ederken il binası karşısında çok sayıda zırhlı araç ve çekik kuvvet polisi konumlandırıldı. Özel hareket timleri de alanda yer alırken polisler cadde üzerine çivili kışaklar yerleştirdi.

Basın açıklamasının ardından yürüyüşe geçen kitleye polis panzer ve gaz bombalarıyla saldırdı. Gençlerin polise taş, molotofkokteyli ve havai fişekler ile karşılık vermesi üzerine çatışma çıktı.

Bu sırada polis taşlarla BDP il binasının camlarını indirdi. Emniyetin önlemine karşı il binası önüne gelen kamyon ve kepeçlerden oluşan çok sayıda iş makinesinin tekerleklerini bıçaklarla patlattı. İl binasına yoğun gaz bombası ve tazyikli su atıldı.

Bismil'de bir genç katledildi

Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde YSK vetosunu protesto eden kitleye polisin saldırmayla başlayan çatışmalarda bir kişi göğsünden iki kurşunla vuruldu. Vurulan genç Bismil'den Diele Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi'ne sevk edilirken yolda hayatını kaybetti. Ayrıca çok sayıda yaralı ve gözaltının olduğu bildirildi.

Göstericilerin üzerine ateş açılmasının ardından gerginlik başladı. Polisin saldırısının ardından İlçe Jandarma Komutanlığı tarafından görevlendirilen askeri

birlikler ilçe merkezine girdi.

Adana'da polis destekli faşist saldırı

Adana'da geç saatlere kadar süren çatışmaların ardından esnafın kepenk kapattı. Polisin kepenkleri zorla açma girişimleri sonuç vermedi.

Seyhan İlçesi Gülbahçe Mahallesi'nde yapılan protesto eylemine Mustazaf-Der üyeleri saldırdı. Polisin de destek verdiği saldırıda taş, sopa, döner bıçakları ve silahlar kullanıldı. Gaz bombası ve tazyikli suyla yapılan müdahaleye rağmen kitlenin dağılmaması üzerine bu kez Adana polisi havaya ateş açarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Çatışmanın yaşandığı Obalar Caddesi savaşı alanına döndü.

5 Ocak Meydanı'nda binlerce kişi biraraya geldi. Buradan İnönü Parkı'na kadar yürüyüş gerçekleştirildi. İnönü Parkı'ndan da adliye binasına yürümek isteyen kitleye polisin izin vermemesi alkışlar ile protesto edildi. Yapılan konuşmaların ardından oturma eylemi gerçekleştirilirken kitlenin adliye binasına siyah çelenk bırakma kararlılığı karşısında polis otobüs ve araçları ile barikat oluşturdu.

Mersin

BDP il binası önünde toplanan on binlerce kişi yaklaşık 2 saat boyunca oturma eylemi gerçekleştirdi. Mersin Bağımsız Milletvekili Adayı Ertuğrul Kürkçü'nün de aralarında bulunduğu bir heyetin basın açıklaması için izin alma girişimi sonuçsuz kalınca yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş güzergahı trafiğe kapatılırken, çekik kuvvetin panzerler eşliğinde, kitlenin dört bir yanında konumlandığı görüldü. Yapılan konuşmanın ardından sağlık emekçilerinin 2 gündür Metropol Miting alanında süren grevine destek vermek için kitle tekrar yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sayı kısa sürede 25 bini aştı.

KCK davasından avukatlar çekildi

19 Nisan günü görülen KCK davasında, mahkeme heyetinin davayı karara bağlamadan bitirmek istemesine karşı, avukatlar salonu terk ettiler. "Görevimizi yapamıyoruz" diyerek salonun dışına çıkan avukatlar adliye önünde oturma eylemi yaptı.

Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada Mahkeme Başkanı Menderes Yılmaz'ın duruşmayı bitirmek istemesi üzerine, savunma avukatları adına söz alan Baro Başkanı Mehmet Emin Aktar "İsrarla savunma görevimizi yapmaya çalışıyoruz. Fakat meşru bir şekilde yapacak bir şey kalmadı. O yüzden burayı terk ediyoruz" dedi. Bu konuşmanın ardından 100'e yakın avukat salonu terk etti.

Mahkeme başkanı kararı boş salona okuyarak duruşmayı erteledi.

Hiçbir baskı ve yasak Kürt halkının mücadelesini boğmaya yetmeyecek!

Devrim bayrağını yükseltmeye çağırıyoruz!

“Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu” adıyla seçimlere giren Kürt hareketinin adaylarının bir kısmının adaylıkları iptal edildi. Bunun tümüyle keyfi ve siyasi bir karar olduğuna kuşku yoktur. Karar, Kürt halkının mücadelesini bastırmak ve onu nefesiz bırakabilmek amacına hizmet ediyor. Ayrıca AKP hükümetinin seçimlerde Kürt illerinde tutunma hesabının ürünüdür. Öyle ki Kürt hareketinin gösterdiği bir kısım milletvekili adayının iptal edilmesiyle, AKP'nin vekillerine yer açılacaktır.

Bu son gelişmeler, zaten bir oyundan ibaret olan seçimlerin gerçek bir düzenbazlık olduğunu tescillemiştir. Seçimler sermaye iktidarının, kendine göre tezgahladığı, kurallarını koyduğu, sonra da işine gelmezse bu kuralları değiştirdiği bir oyundur. Bu, bugüne kadar sayısız örnekte olduğu gibi Kürt halkına yönelik seçim ve meclis süreçlerinde alınan sayısız tutumla da kanıtlanmıştır. Kürt halkının iradesinin meclise taşınmaması için türlü türlü engeller koymaktan, meclisten polis zoruyla çıkarıp zindanlara atmaya kadar sayısız uygulama sözkonusudur.

İşçi sınıfı, emekçiler ve Kürt halkının geleceği ve özgürlüğü seçim sandığında değil, bu çürümüş düzenin efendilerine karşı mücadeledir. YSK'nın bu kararı bu gerçeğin en dolaysız, en net ve kesin bir doğrulaması olmuştur sadece.

Bu karar en küçük hak talebinin dahi ancak kararlı bir devrimci mücadelenin ürünü olabileceği gerçeğini doğrulamıştır.

Çözüm ne seçimde, ne meclistedir. Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmedir!

Kürt halkı da bugüne kadar ne aldıysa büyük bedeller pahasına yürüttüğü militan mücadelesiyle almıştır. Parlamento bu mücadelenin sadece mevzilerinden biri olmuştur. Mecliste Kürt vekillerin

maruz kaldıkları baskı ve linç kampanyaları ise her defasında, meclisin ve seçimlerin bir oyun olduğu gerçeğini tescillemiştir. İşte bunun için hiçbir baskı ve yasak Kürt halkının mücadelesini boğmaya yetmeyecektir. Varsın burjuvazi ve sefil uşakları seçim oyunlarını oynasınlar, düzmece meclisler kursunlar. Kürt halkı ve emekçiler devrim mücadelesini büyüttükçe bu düzenin sonu yakındır.

Bu bilinçle düzenin baskı ve zulmüne uğrayan Kürt halkının yanında olduğumuzu duyuruyor, hep birlikte devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmeye çağırıyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
19 Nisan 2011

DİSK Taksim'e yürüdü

DİSK 2011 Taksim 1 Mayıs'ı öncesinde, siyasi cinayetlerin aydınlatılması talebiyle Şişli'deki DİSK Genel Merkezi önünden Taksim Meydanı'na yürüdü.

1 Mayıs 1977 katliamının, faili meçhul ve siyasi cinayetlerin aydınlatılmasını isteyen DİSK'e bağlı sendikaların üye ve yöneticilerine Kemal Türkler, Hrant Dink ve Necdet Bulut'un aileleri de destek verdi. Eylemde “Siyasal cinayetlerin aydınlatılması için 1 Mayıs'ta Taksim'e” ve “DİSK” pankartlar taşındı.

Yoğun yağmura rağmen Şişli Taksim arasını, yolun bir kısmını trafiğe kapatarak yürüyen DİSK'liler Osmanbey'deki Agos binası önüne geldiklerinde yolu tamamen trafiğe kapatarak Hrant Dink'i andılar.

Taksim Tramvay Durağı'nda yapılan açıklamayı okuyan **DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven**, Taksim'deki kutlamalara bu yıl 1 milyon kişiyle katılacaklarını söyledi. Yurtseven, “Türkiye karanlık günlerden geldi, karanlık günler yaşıyor” diyerek, “Başta 1 Mayıs 77'de Taksim'de olmak üzere Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta toplu katliamlar yaşandı. Bunun yanında aydınlarımızı, gazetecilerimizi, akademisyenlerimizi siyasi cinayetlere kurban verdik. Bugün temel hedefimiz bu

katliamların aydınlatılmasıdır” dedi.

1 Mayıs'ın bayram olarak kazanılması ve tatil ilan edilmesi için uzun mücadeleler verdiklerini belirten Yurtseven, AKP'nin yaratmaya çalıştığı korku imparatorluğuna, baskılara, emperyalist saldırılara karşı olmaya devam edeceklerini ve YGS'deki şifrelemeye karşı susmayacaklarını söyledi. Açıklamaya direnişçi Mas-Daf işçileri de katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Erdoğan sendika değil STK istiyor

Memur Sendikaları Konfederasyonu (Memur-Sen) 4. Olağan Genel Kurulu'na katılan Tayyip Erdoğan, AKP'nin açık desteğiyle büyüyen kontra sendika Memur-Sen'e övgüler dizdi. Sendikaları masa başına çağırarak Erdoğan sınıf sendikacılığının tarihe karıştığını belirterek, sendikaların da bu tutuma uygun davranmasını salık verdi. Sınıf bilincini köreltme derdiyle hak alma eylemlerine saldırdı, işçilerin üretimden gelen gücünü kullandıkları grevi ideolojik ilan etti.

Erdoğan'ın burjuvazinin ideolojisini temel olarak yaptığı konuşmasında sınıf sendikacılığının “ideoloji” olduğunu açıklaması yeni bir örnek değil. TEKEK işçilerinin de mücadelesine aynı demagojiyle saldıran Erdoğan bunu karalama kampanyasının bir ayağı olarak ele almıştı. Bugünkü konuşmasında da sendikaları sivil toplum örgütleriyle eş değer tuttuğunu belirten açıklamalarıyla nasıl bir sendika istediğinin altını çizmiş oldu. Suya sabuna dokunmayan, genel geçer söylemlerle “mücadele” yürüten, masa başı sendikacı... Bu noktada hak alma mücadelesinin sınıf mücadelesi anlayışıyla yürütülmemesi gerektiğini belirterek aslında belirgin bir sınıf tutumu sergiledi.

Erdoğan'ın çizdiği tarife uygun sendikacılık yapan, yani işçi ve emekçilerin değil sermayenin saflarında olan Memur Sen de Erdoğan'dan övgüler aldı. AKP'nin sunduğu olanaklarla örgütlenen AKP döneminde üye sayısını katlayan, yetkili olduğu iş kolu sayısını arttıran Memur-Sen için şunları söyledi: “... Bu damar, hala soğuk savaş ikliminden çıkmamış, eylemleri ve kavramları geçmiş yüzyılda kalan 'ideolojik sendikal anlayış'lara karşı en güzel cevap olmuştur. Çünkü her yönüyle yeni bir Türkiye'ye, 'Yeniden Büyük Türkiye'ye doğru yürüyoruz. Böyle bir Türkiye'ye doğru emin adımlarla ilerlerken, sendikalar, ideolojik saplantıların artçısı değil, hak, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncüsü olmak durumundadırlar. Sendikalar, değişim ve dönüşümün önünde duvar ve bariyer değil, emeğin ve hakların çağdaş sözcüleri olmak zorundadırlar”. Memur-Sen'in bir sivil toplum örgütünün nasıl olması gerektiğini tüm Türkiye'ye gösterdiğini belirtti.

Arsızlığın dibine vuran Erdoğan işçi ve emekçilerin yılları bulan kararlı mücadelesiyle kazandığı Taksim alanını da kendisinin bir lütfuymuş gibi gösterdi.

“Kürt sorunu yok”muş!

AKP'nin şefi Tayyip Erdoğan “Kürt açılım” yalanına itibar eden olmayınca kafasındakini olduğu gibi ortaya koydu.

Milletvekili adaylarını açıkladığı toplantıda konuşan Erdoğan “Kürt meselesi artık yoktur” dedi. Böylelikle geleneksel inkar ve tasfiye çizgisinden milim şaşmadığını gösterdi. Bu sözlerin Kürt milletvekili adaylıklarının iptaliyle aynı saatlere denk gelmesi de oldukça anlamlıdır. Erdoğan bu sözleriyle hem YSK'nın kararının arkasında olduklarını tescillemektedir, hem de inkar, imha ve tasfiye çizgisine dört elle sarıldıklarını göstermektedir.

Tayyip Erdoğan'ın bu sözleri aynı zamanda Kürt halkının mücadele kararlılığı karşısındaki çaresizliğinin bir sonucudur. Yalan ve aldatmacayla Kürt halkını kandıramayanlar, acz içinde inkar ve tasfiye silahına sarılıyorlar.

TKİP, işçileri ve emekçileri 1 Mayıs'ta devrim mücadelesini büyütmeye çağırıyor!..

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

İşçiler, emekçiler!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. İşçi sınıfı ve emekçiler bu yıl da dünyanın dört bir yanında baskı, sömürü ve kölelik düzenine karşı mücadele bayraklarını yükseltecekler, eylem alanlarını dolduracaklar. Çıkarları birbirine temelden karşıt iki dünya, işçi sınıfı ve emekçiler dünyası ile sömürücü asalaklar dünyası, bir kez daha karşı karşıya gelecek.

İşçi sınıfı ve emekçilerin eylemliliğinin büyüüp yaygınlaştığı, ezilen halkların ayağa kalktığı bir dönemden geçiyoruz. Dünya ölçüsünde sermayenin sonu gelmeyen saldırı politikalarına karşı emekçi kitleler daha geniş kesimleriyle mücadele yolunu tutuyorlar. Bütün bir Ortadoğu çürümüş ve kokuşmuş diktatörlüklere karşı halk ayaklanmaları ile sarsılıyor.

İşçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar dünyanın dört bir yanında mücadele yolunu tutsalar da, birlik ve örgütlülük planında halen ciddi zayıflıklarla yüzyüzedirler. Bugün emekçiler cephesinin örgütlenmeye, birliğe ve uluslararası dayanışmaya her zamankinden daha çok ihtiyacı var. Bunun içindir ki bu yılın 1 Mayıs'ı, her zamankinden daha yakıcı bir biçimde, işçileri ve emekçileri birlik ve dayanışma içinde mücadeleyi yükseltmeye çağırılmaktadır.

Emekçi kardeşler!

Sömürü ve baskı, eşitsizlik ve kölelik üzerine kurulu bir düzende yaşıyoruz. Adına kapitalizm denilen bu insanlık dışı düzende, işçiler ve emekçiler tarafından yaratılan toplumsal zenginliğe bir avuç asalak tarafından el konulmaktadır. Servet sömürücü asalakların elinde birikirken, milyonlarca emekçinin yoksulluğu ve sefaleti günden güne büyümektedir. Bir avuç haraminin saltanatına dayanan bu sömürü düzeninin çarkları ancak böyle

dönebilmektedir. İşçi sınıfı ve emekçilerin çalışarak yarattıkları muazzam zenginliklere rağmen, onlara yokluk, yoksunluk ve kölelik koşullarında bir yaşam dayatılmaktadır.

Bunun gerisinde, bu düzenin kapitalist özel mülkiyet üzerinde yükselmesi vardır. Toplumun ezici çoğunluğunu oluşturan emekçiler tarafından yaratılan zenginliklerin küçük bir azınlık tarafından özel mülk olarak gaspedilmesi vardır.

Üretim araçları ve zenginlikleri elinde toplayan burjuvazi, bu sayede siyasal gücü de tekeline almıştır. Mevcut kapitalist devlet bu sınıfın devletidir. Baskı ve sömürünün egemenlik aygıtı olarak ona hizmet etmekte, onu koruyup kollamaktadır. Ordu, polis, bürokrasi, parlamento, hükümet, mahkemeler ve hapisaneleri ile bu devlet, sermaye sınıfının zor ve baskı aygıtı olarak örgütlenmiştir, işçilere, emekçilere ve tüm ezilenlere karşı kullanılmaktadır.

Özel mülkiyete dayalı bu düzen ve onun devleti hedef alınmadan, işçi sınıfı ve emekçilerin baskı, sömürü ve kölelikten kurtuluşu mümkün değildir.

İşçiler, emekçi kardeşler!

Bu yıl Türkiye'de 1 Mayıs, sermaye düzeninin yeni bir seçim oyununun hazırlıklarını yoğunlaştırdığı bir dönemde kutlanacak. Baskı ve sömürü düzeninin temsilcileri olan sermaye partileri, bir kez daha yalanlar ve sahte vaatlerle işçi ve emekçilerin karşısına çıkacaklar. Onların dikkatlerini örgütlü mücadeleden uzaklaştırmaya, tüm sorunların çözüm yolu olarak parlamentoyu göstermeye çalışacaklar.

Oysa, kölelik koşullarında çalıştırılıp yoksulluk ve sefalete mahkum edilen işçilerin ve emekçilerin kurtuluşu, tam da bu düzeni yıkmaktan geçmektedir. Sermaye düzeni yıkılmadan, iktidar her düzeyde işçilerin ve emekçilerin eline geçmeden, kuşaklar boyudur acısını çektiğimiz hiçbir temel toplumsal

sorunun çözümü mümkün değildir. Bu, biricik çıkış yolunun toplumsal devrimden geçtiği anlamına gelmektedir. Toplumsal devrimle sermaye sınıfının mülkiyet tekeli parçalanacak, üretim araçları ile birikmiş zenginlikler tüm toplumun ortak mülkiyeti haline getirilecek, böylece tüm toplumun hizmetine sunulacaktır. Bu sosyalizm demektir! Ve sosyalizm, kurtuluşumuzun biricik gerçek çözüm yoludur.

İşçi sınıfı ve emekçiler, gerçek kurtuluşlarının yolunu açabilmek için, dikkatlerini seçim sandıklarına değil mücadeleye alanlarına çevirmelidirler. Böylece bu yılın 1 Mayıs kutlamaları düzenin seçim oyununa önden verilmiş bir cevap haline getirmelidirler.

Emekçi kardeşler!

İşçi sınıfı ve emekçilere baskı, sömürü ve köleliği dayatan Türkiye'nin kapitalist düzeni ve devleti, bu topraklarda yaşayan çeşitli milliyetlerden kardeş halklara da

ulusal baskı ve zulmü reva görmektedir. Çünkü bu düzen, aynı zamanda ulusal baskı ve eşitsizlikler üzerine kuruludur. Kürt halkının tümüyle haklı ve meşru ulusal özgürlük ve eşitlik istemlerini zorbalıkla boğmaya yönelik politika da bunun ifadesidir.

Sermaye düzeni birlikte yaşadığımız kardeş halklara karşı döne döne düşmanlık, ırkçılık, inkarcılık ve şovenizm üretmektedir. Bunun içindir ki sözde "Kürt açılımı" aldatmacalarına, sistemli biçimde baskı ve zorbalık eşlik etmektedir. Kürt halkının örgütlü mücadelesini boğabilmek için her türlü yola ve yöntemle, olmadık hileye ve aldatmacaya başvurulmaktadır.

Halen yaşananlar bir kez daha göstermektedir ki, sermaye iktidarı altında halkların gerçek eşitliğe ve özgürlüğe dayalı gönüllü birliğini gerçekleştirmek mümkün değildir. Sınıfları ve sömürüyü yoketmenin olduğu kadar, halklar arasında özgürlüğe ve eşitliğe dayalı kardeşçe ilişkiler kurabilmenin yolu da, devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmekten geçmektedir.

Bu çerçevede, Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçileri, kardeş Kürt halkının mücadelesine gereken desteği sunmalı, 1 Mayıs alanlarında "Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!" şiarını yükseltmelidirler.

İşçiler, emekçi kardeşler!

Kapitalist sistem dünya ölçüsünde halen büyük bir ekonomik krizin pençesinde kıvrılmaktadır. Ve bunun faturası, her zaman olduğu gibi, tüm dünyada ve Türkiye'de işçi sınıfına ve emekçilere ödetilmektedir. Buna rağmen krizden bir çıkış yolu görünmemekte, tersine her an daha da ağırlaşması beklenmektedir. Kapitalist dünya düzeninin efendileri de bunu çok iyi bilmekte, hazırlıklarını da buna göre yapmaktadırlar. Sömürü, yağma ve talana dayalı düzenlerini ayakta tutabilmek için, baskı ve zorbalığa dayalı polis rejimlerini tahkim etmektedirler.

İşçi sınıfı ve emekçiler de kendi hazırlıklarını buna göre yapmak zorundadırlar. Safaları sıklaştırmak, birleşmek ve örgütlenmek, zorlu mücadelelere hazırlanmak durumundadırlar. 1 Mayıs bunun bir vesilesi olabilmeli, işçi sınıfı ve emekçilerin kitlesel ve örgütlü bir biçimde, temel talepleriyle eylem alanlarına çıktığı bir mücadele günü olarak kutlanabilmelidir.

İşçiler, emekçiler, tüm ezilenler!

1 Mayıs, işçi sınıfının kapitalist sömürü, baskı ve kölelik düzenine karşı ayağa kalkmasını, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik dünyası için kavgaya atılmasını simgeleyen tarihi önemde bir gündür. "Ya kapitalist barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm!" ikileminin kendini her zamankinden daha yakıcı bir biçimde dayattığı günümüzde, 1 Mayıs'ın kurulu düzeni hedefleyen mücadele çağrısı büyük bir önem taşımaktadır.

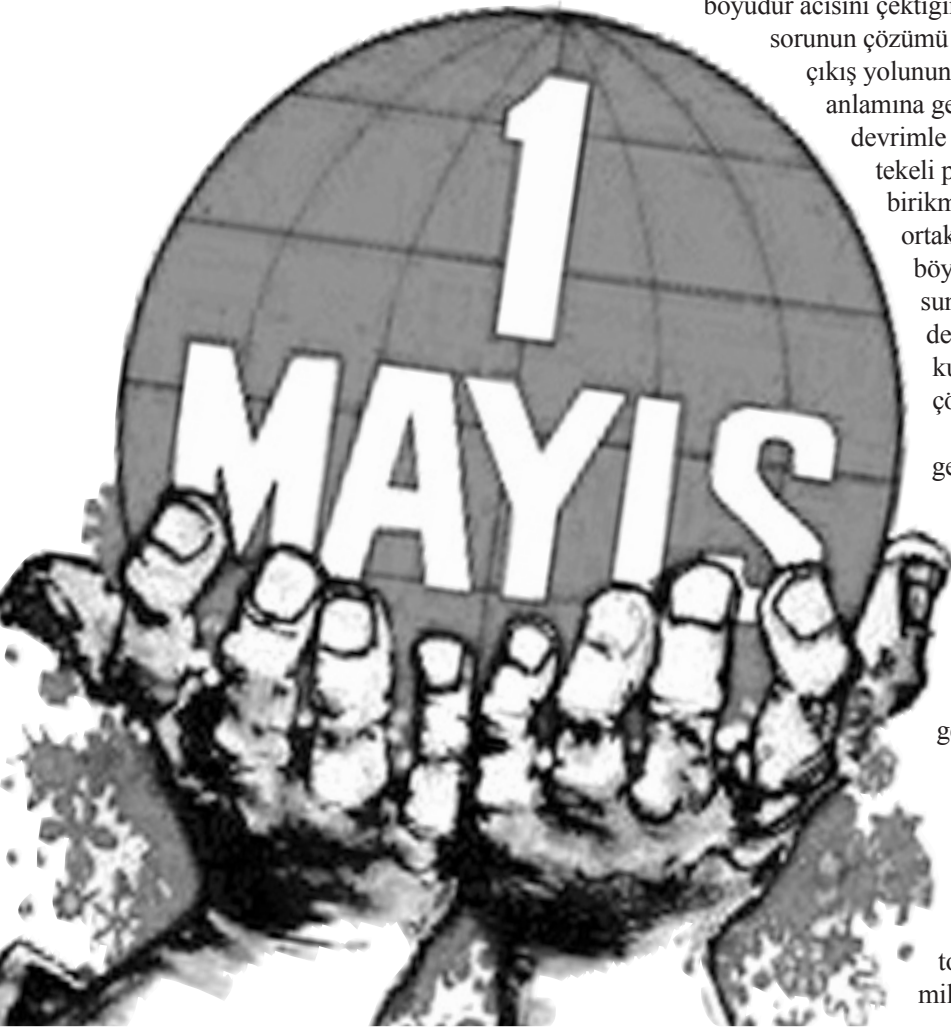
Bu çağrıya güçlü bir biçimde yanıt verelim! 1 Mayıs'ın direnme ruhuyla mücadele alanlarını dolduralım! Emperyalist haydutluğa ve kapitalist barbarlığa karşı mücadele şiarlarımızı hep bir ağızdan haykıralım! Baskıdan, sömürden ve eşitsizlikten arınmış bir dünya için, devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltelim!

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

Sınıf devrimcilerinin 1 Mayıs çalışmaları sürüyor...

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

Sınıf devrimcileri 1 Mayıs hazırlıklarını yaygın bir biçimde sürdürüyor. Bu kapsamda işçi havzalarına, işçi ve emekçilerin geçiş güzergahlarına ve emekçi semtlerine "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyalizm! / BDSP", "Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'a! / BDSP" afişleri yaygın olarak yapılıyor. "Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'ta alanlara / BDSP" bildirileri dağıtılıyor.

Kartal

1 Mayıs hazırlıklarını hızlandıran **BDSP**'liler 15 Nisan günü Topselvi'de gerçekleştirdikleri afiş çalışması sırasında kolluk güçlerinin engelleme ve gözaltına alma girişimiyle karşılaştılar.

Engelleme girişimlerini tok ve kararlı bir tutumla boşa düşüren **BDSP** çalışanları sabah saatlerinde Çavuşoğlu-Topselvi güzergahında 1 Mayıs afişlerini ve Direnişçi İşçilerle Dayanışma Gecesi etkinliğine çağrı yapan afişleri yaygın olarak yaptılar.

Topselvi merkezdeki afiş çalışması sırasında iki sivil polis, **BDSP**'lileri, "izinsiz afiş yapmak" gerekçesiyle gözaltına almaya çalıştı. Kolluk güçleriyle tartışan **BDSP**'liler, polisin yapılan afişlerin yırtılması yönündeki dayatmasını kabul etmeyince gözaltına alınmakla tehdit edildiler.

BDSP çalışanlarının karakola gitmeyi reddetmelerinin ardından kolluk güçleri "terörle mücadele"den destek istediler. Onların da, "karakol davetini" kararlı bir tutumla kabul etmeyen **BDSP**'lilere sokak ortasında tutanak tutulup Kabahatler Kanunu'ndan para cezası kesildi.

Afiş çalışması Kartal'ın merkezinden mahallelerine ve ana otobüs yollarına kadar yaygın bir alana taşındı. 17 Nisan Pazar sabahı aynı anda birçok noktaya afiş ekipleri çıkarıldı. Kartal-Yakacık yolundan Kartal Köprüsü'ne kadar, Topselvi, Kurfalı mahallelerine yüzlerce afiş yapıldı.

Tuzla

16 Nisan günü İstanbul Tuzla'da yapılan yaygın afişlemeden ardından, **17 Nisan** sabah saatlerinde güne bildiri dağıtımıyla başlandı. İlk olarak Pendik Esenyalı Ahmet Yesevi Mahallesi'nde **BDSP** bildirilerinden 750 adet dağıtıldı. Ayrıca Tuzla Aydınlı ve Konaşlı bölgelerinde aynı bildirilerden 1500 adet dağıtıldı.

Direnisteki **Ontex**, **PTT** işçileriyle dayanışmak için Aydınlı merkezde stant açıldı. **Ontex** ürünlerini boykota çağıran imza föylerinin yanı sıra, bir yanında etkinlik duyurusu, diğer yanında direnişçi işçilerle dayanışmaya çağırın metnin yer aldığı bildiri dağıtımı yapıldı. Ayrıca etkinliğin bilet satışı da yapıldı. Stant kaldırıldıktan sonra Aydınlı'da ev ev gezilerek hem bilet satışı yapıldı, hem de imza toplandı.

18 Nisan günü Esenyalı semtinin giriş bölgesi, Aydıntepe tren istasyonu civarı ve İçmeler merkez köprü ayaklarına 1 Mayıs'a çağrı yapan afişler asan **BDSP**'liler aynı güzergah boyunca **Ontex** işçilerinin boykot çağrısını içeren afişlerle dayanışma gecesine çağrı yapan afişleri astılar.

19 Nisan günü sabahın erken saatlerinde Tuzla Aydıntepe tren istasyonunda **Ontex-PTT** işçileriyle dayanışma standı açıldı. Stant'ta direnişteki işçilerin direnişlerini anlatan ve etkinliğin duyurusunu yapan bildiri dağıtımının yanı sıra, **Ontex** ürünlerini boykota çağırın imza föyleri kullanılarak bir çok imza toplandı. Sesli ajitasyonlarla tersane işçilerine dayanışmayı yükseltme çağrısı yapıldı.

Pendik Aydos'ta 1 Mayıs bildirilerden 500 adet dağıtıldı. Ev ev dağıtılan bildirilerle Taksim çağrısı yükseltildi.

Tuzla Aydınlı'da da direnişçi işçilerin gerçekleştireceği gece için A3 boyutlu şenliğe çağırın ve Otobüs kalkış saatinin yer aldığı afişlemeler yaygın bir şekilde yapıldı. Aydınlı'da bulunan tüm

kahvehaneler, yöre dernekleri ve caddeler afişlerle donatıldı.

Pendik Esenyalı Nuh Çimento Lisesi etrafına Devrimci Liseliler Birliği'nin (DLB) 24 Nisan günü yapacağı gecenin duyurusunu içeren afişler yapıldı.

Tuzla Orhanlı Mahallesi'nde 1 Mayıs bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi. Mahallenin alt ve üst bölgelerine dağıtılan bildirilerle emekçiler 1 Mayıs'a çağrıldı.

1 Mayıs afişleri, dayanışma gecesine çağrı yapan afişler ve "Ontex'e BOYKOT! Direnişe destek! / BDSP" afişleri Tuzla Orta Mahallede, Tepeören fabrikalar bölgesinde, Tuzla Konaşlı bölgesinde yaygın bir şekilde kullanıldı. Aydınlı Tepe durağına kadar asıldı.

Aydınlı bölgesinde akşam saatlerinde Salı pazarına 1 Mayıs bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi. Sesli ajitasyonla gerçekleştirilen bildiri dağıtımında Taksim çağrısı yinelenildi.

İzmir

16 Nisan günü Çiğli merkezde 1 Mayıs bildirileri ajitasyon konuşmaları eşliğinde Çiğlili işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Daha sonra Çiğli Belediyesi önünde devam eden bildiri dağıtımı, **17 Nisan** Pazar günü Harmandalı pazar yerinde sürdü. 1 Mayıs bildirileri ajitasyon konuşmaları eşliğinde pazara gelen işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Güzeltepe semtinde de kapı kapı dolaşarak Güzeltepe emekçilere 1 Mayıs çağrısı yapılmaya başlandı.

18 Nisan Pazartesi günü de 1 Mayıs afişleri yapıldı.

Adana

1 Mayıs afişleri Şakirpaşa, Emek, Meydan Mahalleri'ne ve E-5 yoluna yaygın olarak yapıldı. Afişlerin yanı sıra **BDSP** imzalı 1 Mayıs'ta alanlara çağrı yapan bildiriler de Şakirpaşa ve Meydan gibi emekçi mahalleri ve işçi ve emekçilerin geçiş güzergâhı olan Saydam Caddesi'nde dağıtıldı.

Esenyurt

1 Mayıs afişleri Esenyurt merkezde, Kıracı'ta, Balıkolu'nda, Talatpaşa'da yaygın bir biçimde kullanıldı. Yine 1 Mayıs bildirileri

6 Nisan 2008 | Kadıköy

mahalle ve sabah dağıtımlarıyla, fabrika dağıtımlarıyla işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Bunun yanı sıra bildiriler işçilerin sabahları yoğun olarak geçtiği Köyiçi, Tabela, Depo, Balıkolu, Bulut Durağı, Kıracı, Yeni Mahalle gibi merkezlerde kullanıldı.

Kocaeli

Kocaeli'de devrimci ve ilerici kurumların 1 Mayıs tartışmaları sürerken Kocaeli Devrimci 1 Mayıs Platformu kuruldu. **BDSP**'nin çağrısıyla yapılan toplantıya Halk Cephesi ve **BDSP** katılım sağladı. Yapılan ilk toplantıda platformun kurulması yönünde karar alınırken diğer kurumlara tekrar çağrı yapılması kararlaştırıldı. **ESP** ve **ODAK** da platformda yer alacaklarını bildirdi.

Bunun yanında bir çalışma takvimi oluşturuldu.

Alınan kararlar doğrultusunda üniversitede ve kentte bildiri dağıtımı yapılacak. Ayrıca 24 Nisan günü Kocaeli Kent-Orman'ında bir piknik gerçekleştirilmesi planlandı.

Kayseri'de 1 Mayıs hazırlıkları

Kayseri'de 1 Mayıs kutlamasının nasıl yapılacağına dair ilerici ve devrimci kurumlarla sendikaların tartışmaları devam ediyor. Bununla beraber emekçi semtlerinde ve organize sanayi bölgesinde yürütülen çalışmalar ile işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta mücadele alanlarına çağrılıyor.

Devrimci 1 Mayıs Platformu kuruldu

1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde biraraya gelen **BDSP**, **BDP**, **DHF** ve **ESP** Kayseri'de 1 Mayıs'ın tarihsel anlamına ve sınıfsal içeriğine uygun kutlanmasında ortak hareket etme kararı aldı. **BDSP**, Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun sözcülüğünü üstlendi.

Platformun çalışmaları kapsamında 23 Nisan'da 1 Mayıs konulu bir panel düzenlenecek. Kayseri'nin emekçi semtlerinde ve organize sanayi bölgelerinde Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun bildirisinin yaygın dağıtımı yapılacak.

Toplantılardan yansıyanlar...

Kayseri'de Emek ve Demokrasi Platformu bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıda 1 Mayıs'ın sendika bürokratlarının denetiminden çıkarılmasına dair görüşler ağırlık oluşturdu. 1 Mayıs'ın sendika bürokratlarının denetiminde gerçekleştirilmesinin yaratacağı sorunlar konusunda tartışmalar yaşandı.

KESK, **DİSK/Genel-İş**, **BDSP**, **BDP**, **DHF**, **ESP** başta olmak üzere toplantıya katılanların büyük çoğunluğu, Memur-Sen ve Hak-İş'in 1 Mayıs'a yönelik hiçbir çalışma yapmadıkları halde, geçen yıl 1 Mayıs kürsüsünden konuşurlarından duydukları rahatsızlığı dile getirdiler. Ayrıca geçen yıl sendika bürokratlarının kürsüden şovenist kudurganlıklarını kustukları ve bu durumun alandaki kitlenin haklı tepkisine yol açtığı hatırlatıldı. Bir daha böylesi bir duruma izin verilmemesi gerektiği belirtildi.

Toplantıda söz alan **EMEP** temsilcisi, Türkiye'de 1 Mayıs için sendika ve kitle örgütlerinin ortak hareket etme kararı aldıklarını, Kayseri'de de tüm sendikaların ayırım gözetmeksizin tertip komitesinde yer alması gerektiğini belirtti.

Devrimci 1 Mayıs Platformu sözcüsü ise Kayseri'de Genel-İş'in 1 Mayıs için çalışma yürüttüğünü, Türk-İş, Hak-İş, Memur-Sen ve Kamu-Sen'in 1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde hiçbir şey yapmadığını dile getirdi. Bunun da ötesinde bu sendikaların üyesi olan işçi ve emekçilerin alana gelmemesi için çaba gösterdiklerini ifade etti. Böylesi ihanetçi bir tutuma sahip olan sendika bürokratlarıyla değil, işçilerle 1 Mayıs'ı kutlamak gerektiğini ifade etti. Devrimci 1 Mayıs Platformu sözcüsü konuşmasının devamında sendika bürokratlarının kürsüyü işgal edip, şovenizmin bayraktarlığını yaptıklarını söyledi. Bu yıl böylesi bir çirkinliğe müsaade edilmemesi gerektiğini belirtti. Devrimci 1 Mayıs Platformu sözcüsü geçen yıl toplam 1500 kişinin katıldığı 1 Mayıs eylemine 350 kişiyi katan Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun bu yıl mutlaka kürsüden sözünü söylemek istediğini de dile getirdi.

17 Nisan 2011 | Tuzla

'Beyaz grev' ülkeyi sardı

Sağlık emekçilerinin 19-20 Nisan tarihlerinde gerçekleştirdiği "Beyaz Grev" baskı ve engellemelere rağmen %100'e varan bir katılımla hayata geçirildi. Üniversite ve eğitim-araştırma hastanelerinde hizmetler tümüyle dururken, devlet hastanelerinde ise oldukça yüksek bir katılım oranı yakalandı. Birinci basamak sağlık kurumları ve bazı özel hastanelerden de sağlık emekçileri greve katılım sağladı. Birçok üniversitede tıp öğrencileri derslere girmeme kararı aldı. Muayenehaneler, özel hastaneler, toplum sağlığı merkezlerinde sağlık emekçileri hizmet vermedi. TTB, Dev Sağlık-İş ve SES'in aktif katılımıyla örgütlenen greve hasta ve hasta yakınları da destek verdi.

İstanbul

İstanbul'da grev çadırları İstanbul Tıp Fakültesi (Çapa Tıp Fakültesi) Temel Birimler Binası ile Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde kuruldu.

Çapa'da kitlesel katılım

Sabah grev çadırını kuran sağlık emekçileri saat 09.00'da çadırın önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Grev çadırının önüne yürüyüşle gelen emekçiler yapılan konuşmaların ardından hastaneyi dolaşarak kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın tehditlerine yanıt veren TTB Merkez Konseyi üyesi Osman Öztürk, bunu "sehven" yapılmış bir açıklama olarak kabul ettiklerini belirtti. Eylemde, İTO, SES ve Dev Sağlık-İş temsilcileri de konuşmalar yaptılar.

Grev yürüyüşü

İstanbul Tıp Fakültesi Hastanesi'nde kurulan grev çadırı önünde biraraya gelen binlerce sağlık çalışanı buradan Haseki Hastanesi önüne yürüyerek basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Yürüyüşe direnişteki Ontex/Canbebe, PTT, Casper ve Mas-Daf işçileri de katıldı. Ayrıca BDSP, ESP, ÜİD-DER, Tekstil Sen de eylemde yer aldı. Haseki Hastanesi'ne doğru yürüyüşe geçen kitle Millet Caddesi'ni trafiğe kapattı. Haseki Hastanesi önüne gelindiğinde grevi örgütleyen kurumlar adına konuşmalar ve basın açıklaması gerçekleştirildi. İlk konuşmayı yapan **TTB 2. Başkanı Özdemir Aktan**, "Sesimizi duyurmak için elimizden geleni yaptık" dedi. Aktan direnişçi işçileri de selamladı.

Eylemde SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun, Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin ve Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu kitleye seslendi. Ortak basın açıklamasını ise İstanbul Tabip Odası Başkanı Taner Gören okudu. Yürüyüşün sonunda grev çadırı önünde toplanan sağlık emekçileri sorunlarını dile getirdikleri, taleplerini haykırdıkları bir kürsü oluşturular.

Numune'de grev halayı

Sağlıkçıların İstanbul'daki grevinin bir diğer ayağı ise Kadıköy'deki Haydarpaşa Numune Hastanesi'ydi. Ağırlığını hekimlerin oluşturduğu yüzlerce sağlık emekçisi iş bırakarak eylem yaptı. Hastanede acil servis dışında birçok birimde sağlık hizmeti verilmedi. Sabah erken saatlerde grev çadırını Acil Servis önüne kuran sağlık emekçileri, hasta ve hasta yakınlarına grevin taleplerini anlatan bildiriler dağıttılar, müzik yayını yaptılar. Grev çadırına "Bu hastanede grev var" yazılı dövizler ve pankartlar asan SES ve Tabip Odası üyesi emekçiler grev önlüklerini giyerek poliklinikler önünde toplandılar. "Mesleki onurumuza saygı istiyoruz", "Geleceğimizden umutsuzuz" dövizlerini açtılar.

Greve ve grevin taleplerine ilişkin nedenlerini anlatan sağlık emekçileri poliklinikler önünde kurulan kürsüde görüşlerini dile getirdiler.

Poliklinikler önünde yürüyüşe geçen sağlık emekçileri Numune Hastanesi'nin hemen yanındaki Siyami Ersek Hastanesi önünden geçerek hastane çevresinde tur attılar. Siyami Ersek'teki sağlık emekçilerini de "Sağlıkçılar burada Siyami nerede" sloganlarıyla eyleme çağıran sağlıkçılar "Doktor ne demek" parçasını hep birlikte coşkulu biçimde söylediler. Numune önündeki yolu tek taraflı olarak araç trafiğine kapatarak yürüyüşlerini sürdüren emekçiler hastane içerisinde dönerek burada grev halayı çektiler.

Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde de greve katılım yüzde yüz oldu. Ortak açıklamayı ise SES İşyeri Temsilcisi Selma Hasanoğlu yaptı. Açıklamaya hasta ve hasta yakınları da destek verdi.

Grevde ikinci gün: Kadıköy'e yürüyüş

Grevin ikinci gününde (20 Nisan) merkezi eylem Kadıköy'de yapıldı. Öğle saatlerinde Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde toplanan sağlık emekçileri

kortejler oluşturarak Kadıköy İskelesi'ne yürüdüler. 2 bini aşkın emekçinin katıldığı yürüyüş miting havasında geçti. Sağlıkçılar yağın yağmura rağmen coşkulu sloganlar eşliğinde yürüdüler.

Greve destek

Sağlık emekçilerinin grev yürüyüşüne çok sayıda sendika, meslek örgütü ve siyasi parti de destek verdi. SES üyesi sağlık emekçileri ise İstanbul'un iki yakasındaki farklı hastanelerden gelerek şube pankartları arkasında önlük ve flamalarıyla yerlerini aldılar.

Kortejlerde, Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın sağlıkçı grevini karalamaya yönelik açıklamalarına büyük bir tepki vardı. Bu tepki atılan sloganlara da yansıdı. Akdağ'ın sağlıkçı grevine yönelik "bunlar sağlıkçı değil marjinal" açıklaması da sağlıkçıların büyük tepkisini çekti. Sağlık emekçileri, "Marjinal değil sağlıkçıyız!" sloganıyla bu açıklamalara tepki gösterdiler.

"Şifreler" açıklandı

Yürüyüşün ardından Kadıköy İskelesi'ndeki Atatürk anıtı önünde toplanan sağlık emekçilerine sağlık örgütlerinin temsilcileri seslendi. Alanı dolduran sağlık emekçileri tarafından ilgiyle dinlenen konuşmalar sırasında YGS'deki şifre skandalına gönderme yapılarak sağlıkta dönüşüm programının şifreleri açıklandı. TTB Merkez Konseyi üyesi Osman Öztürk, sağlıkta dönüşümün şifrelerini; (G)üvencesizlik, (Ö)zelleştirme, (T)aşeronlaştırma, performansa dayalı (Ü)cretlendirme ve (R)eform: (GÖTÜR) olarak açıkladı.

Konuşmada, sağlık emekçilerinin şifresi olarak ise grevi örgütleyen sağlık örgütlerinin isimleri okunarak "ZAFER" vurgusu yapıldı.

İstanbul Tabip Odası Başkanı **Prof. Dr. Taner Gören**, Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu**'nun söz aldığı eylemde ortak açıklamayı SES Aksaray Şube Başkanı **Ersoy Adıgüzel** yaptı. Açıklamaların ardından atılan sloganlarla eylem sona erdi.

Grevin ikinci günü ise yine engelleme girişimleri ve sınıf dayanışması ile başladı. Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi'nde başhekim tarafından sağlık çalışanlarının greve katılım sağlamasına engel olunmaya çalışıldı. Ümraniye Araştırma Hastanesi'nde ise hastane yönetiminin devreye soktuğu baskıcı uygulamalara karşı İTO üyeleri arkadaşlarını yalnız bırakmadı. Ümraniye Araştırma Hastanesi poliklinik girişinde sabah saat 09.00'da yapılan eylemde, greve katılımı engellemek için gerçekleştirilen uygulamalar teşhir edildi. "GÖREVDEYİZ!" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını Ali Çerkezoğlu gerçekleştirdi. Beyaz grevin ikinci günü İstanbul'da engellemelerle başladı. Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi'nde Başhekim emekçilerin greve katılımını engellemeye çalıştı.

İzmir'de grev coşkusu

"Beyaz grev" İzmir'de olumsuz hava koşullarına rağmen yüksek katılımla gerçekleşti. Pek çok hastanede iş bırakma oranları %80 ila %100 arasında değişirken yağmura rağmen kitlesel halde alanlara

çıkıldı. Sabah erken saatlerden itibaren İzmir'in neredeyse tüm hastanelerinde greve çıkıldı. **Ege Üniversitesi**'nde sabah saatlerinde hastane girişinde "Bu işyerinde grev var!" pankartı açıldı ve kurulan kürsüden müzik çalınarak ajitasyon konuşmaları yapılmaya başlandı. Hastanede % 80 oranında greve çıkılırken yüzlerce emekçi de sahnenin önünde toplandı. **9 Eylül Üniversitesi**'nde de grev pankartı sabah saatlerinde asıldı. Yağmur nedeniyle hastanenin içerisinde toplanan emekçiler çalıştıkları bölümlerin adlarının yazılı olduğu flamalar taşıdılar. **Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi**'nde sabah asılan grev pankartının ardından basın açıklaması yapıldı. **Yeşilyurt Devlet Hastanesi**'nde de greve katılımın yüksek olduğu öğrenilirken bakanlığın "kale" olarak tanımladığı ve kimsenin katılmayacağını söylediği **Bozyaka SSK**'dan da greve katılım olması dikkat çekti. **Karşıyaka Devlet Hastanesi** ve **Alsancak Devlet Hastanesi**'nde ise iş bırakma %100 oranında gerçekleştirildi. Hasta yakınlarının bir kısmı da tutulan araçlarla birlikte eyleme katıldı.

Cumhuriyet Meydanı'na ulaşan kitle Dev Sağlık-İş, İzmir Tabip Odası, Dokuz Eylül Tıp Fakültesi ve Sağlık Öğrencileri pankartları altında toplanarak SES kortejini bekledi. SES ise Gümrük'teki sendika binası önünde toplanarak Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Meydanda buluşan kitle buradan İzmir İl Sağlık Müdürlüğü'ne yürüdü ve müdürlük önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylem sırasında kitle içerisinde bir grup tarafından Sağlık Müdürlüğü'ne yumurta atıldı. Binaya ulaşmayan yumurtalar bina önünde bekleyen sivil polisler isabet etti.

Özellikle öğrencilerin ve asistanların eyleme katılımlarının yoğun olması dikkat çekerken gerek hastanelerde, gerekse alanda genç ve dinamik bir kitle göze çarpıyordu.

Ankara

Sabahın erken saatlerinde işyerlerinde toplanmaya başlayan sağlık emekçileri, hastanelerden çıkıp önce Numune Hastanesi'ne ardından Abdi İpekçi Parkı'na gelerek fiili bir miting düzenlediler.

Numune Hastanesi, Hacettepe, Tıp Fakültesi ve Dışkapı başta olmak üzere birçok hastanede bildiri dağıtımları gerçekleşti. Numune Hastanesi'nde sağlık emekçileri 100 kişiyle diğer hastane ve işyerlerinden gelecek emekçileri beklediler.

Bekleme esnasında 15 acil talebin yer aldığı ve grevin örgütleyicisi olan kurumların imzasının bulunduğu bildiriye **ATO Yönetim Kurulu Üyesi Egemen Aktaş** okudu. Saat 11.15'te **Ankara Tıp Fakültesi Hastanesi**'nden 300 civarı sağlık emekçisi geldi. Emekçilerin hastane bahçesine girmesi ile sloganlar sıklaşmaya başladı.

Saat 11.30 sularında 2 bin kişi ile **Hacettepe emekçileri** de Numune bahçesinde yerlerini aldılar.

Dışkapı'da faşist müdahale...

Saat 11.30 sularında 100 kişilik katılımıyla **Dışkapı emekçileri** de Numune bahçesine geldiler. Dışkapı Hastanesi'nden bir sendika yöneticisinin aktarımına göre hastane yöneticisi konumundaki Mustafa Candan isimli Memur-Sen üyesi greve saldırdı. Bu kişinin kışkırtması ÖGB sağlık emekçilerini durdurmaya ve pankartları alınmaya çalıştı. Emekçiler bu saldırıyı boşa düşürmelerine rağmen katılım noktasında gözle görülür bir zayıflama yaşandı.

Açıklamanın sonrasında sağlık çalışanları tek tek kendi pankartları ile yerlerini aldı. Yol kapatılarak Abdi İpekçi Parkı'na doğru yürüyüşe geçildi. **SES Ankara Şube Başkanı İbrahim Kara** burada kitleye seslendi. Ardından **TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu** ve **SES Genel Sekreteri Kemal**

Yılmaz birer konuşma gerçekleştirdi.

Bursa

Bursa'da sağlık emekçileri yaptıkları bir eylem ile grevlerini duyurdular. Mesai başlangıcıyla önlüklerini giyerek greve çıkan sağlık emekçileri ve taşeron sağlık işçileri saat 9.00'da Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi önünde toplanarak basın açıklaması yaptı. Eylemde ilk olarak asistan hekimler tarafından hazırlanan tiyatral bir oyun sergilendi. **Tıp bölümünde okuyan** bir üniversite öğrencisi de konuşma yaparak sağlık sisteminin sorunlarına değindi. Tıp öğrencileri olarak yaşadıkları geleceksizliği somut örnekleriyle anlattı. Sağlık örgütlerinin temsilcilerinin yaptığı konuşmaların ardından eylem son buldu. Yaklaşık 350 kişinin katıldığı eylemde idarenin ve polisin baskıları da teşhir edildi. Polisin doktorları görevlerinin başına geçmeye zorladığı ifade edilirken taşeron işçilerin de yoğun baskı ve tehdit altına alındıkları belirtildi. Eylem sırasında telefonla tek tek aranarak tehdit edilen taşeron işçilerden bir kısmının eylemden çıkarak çalışmaya döndükleri gözlemlendi. Eylem bitişinde de işçilere çalışmaya dönmeleri için taşeron tarafından baskı yapılmaya başlandı.

Adana

Balcılı Hastanesi'nde saat 08.00'de toplanmaya başlayan SES, Dev Sağlık-İş ve Adana Tabip Odası üye ve yöneticileri 11.30'a kadar neden grevde olduklarını anlatan konuşmalarla davul, zurna eşliğinde beklemeye başladılar. Merdivenlerinde basın metninin okunmasının ardından Numune Hastanesi'ne geçilerek direnişte olan Numune hastanesi işçileriyle buluşuldu. Buradan Çukurova Devlet Hastanesi'ne geçildi. Devlet Hastanesi'nde de bir süre bekleyen kitle buradan kortej oluşturarak hastaneler kavşağından Uğur Mumcu Meydanı'na yürüyüşe geçti. Alana gelindiğinde **SES Adana Şube Başkanı Muzaffer Yüksel** bir konuşma yaparak eylemi halk için yaptıklarını belirtti.

Batman

Sağlıkçılar Batman'da da greve çıktı. Acil hastalar, yatan, diyaliz, yoğun bakım ve acil ameliyat hariç tüm sağlıkçıların grevde olduklarını söyleyen Batman Tabip Odası üyeleri, Batman Bölge Devlet Hastanesi ve Batman Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi çalışanları grevde olduklarını kaydettiler.

Manisa

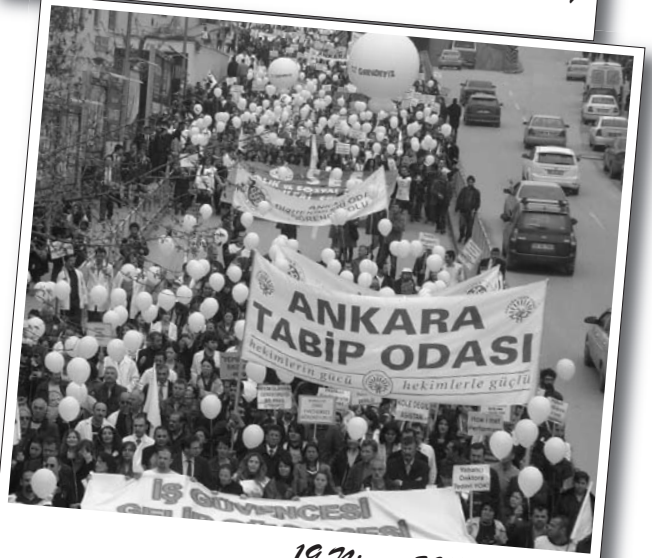
Manisa'da sabah erken saatlerde grev önlüklerini giyerek hastanelere giden SES ve Tabip Odası üyeleri, sağlık emekçilerini greve çağırdı. Yapılan çağrılara grevi desteklemeyen sendikaların üyelerinden ve örgütsüz sağlık emekçilerin de katılanların olduğu, giriş kartlarını basmadıkları görüldü. SES Manisa Şube Başkanı Serpil Deniz, iş bırakma eylemini sağlığa dönüşüm çatısı altında başlatılan yanlış sağlık politikalarına tepkilerini göstermek için yaptıklarını belirtti. Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi önünde biraraya gelen sağlık emekçileri iki koldan Manolya Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Diyarbakır

Diyarbakır Sağlık Meslek Örgütleri Platformu, Devlet Hastanesi önünde biraraya geldi. Sağlık emekçileri hastane önünde davul ve zurnalar eşliğinde halay çektikten sonra Dağkapı Meydanı'na doğru sloganlar eşliğinde yürüdü. Açıklamanın ardından sağlık emekçileri Kürt siyasetçilerin yargılandığı

20 Nisan 2011 | Kadıköy

19 Nisan 2011 | Ankara

19 Nisan 2011 | İzmir

Diyarbakır Adliyesi önüne doğru gitti.

Isparta

Isparta'da grev, greve ve grevle dayanışmaya çağıran bildirilerin dağıtılmasıyla başladı. Dağıtım yaklaşık bir saat sürerken, ardından Isparta Belediye İşhanı önünde toplanıldı. Burada yapılan açıklamada güvencesiz çalışma uygulamalarının kabul edilmeyeceği belirtildi. Açıklamaya Ekim Gençliği destek verdi.

Gebze

Gebze'de sağlık emekçileri mesai saatlerinin başlaması ile grevde olduklarını duyurdular. Gebze Farabi Devlet Hastanesi ve Gebze Fatih Devlet Hastanesi'nde eylemler gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir - Bursa - Adana - Isparta - Manisa - Gebze

Sona eren Metal TİS'leri üzerine...

Sonucu metal işçilerinin bilinç ve örgütlenme düzeyi tayin etti!

2010-2012 dönemi MESS Grup TİS süreci, Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın MESS ile imzaladığı sözleşme ile resmen sona erdi. Ancak 15 Nisan 2011 günü resmi olarak sona eren bu süreç aslında bundan çok daha önce, fiili olarak bitirilmişti. Zira grev uygulama tarihlerinin açıklandığı sırada neredeyse tüm fabrikalarda tek tek patronlarla yapılan "ek protokoller"le birlikte grev uygulamaları fiili olarak askıya alınmıştı. Grev uygulaması başlayana kadar Birleşik Metal yönetiminin kısmi taleplerine yanıt vermeyen Süsler Doruk, Standart Depo ve Arfesan'da da varılan anlaşmalardan sonra Birleşik Metal yönetiminin ana sözleşmeyi imzalamasının önünde de bir engel kalmadı.

Birleşik Metal yönetimi bu sonucu "İşbirlikçi-dayatmacı toplu sözleşme süreci yıkıldı" başlıklı bir açıklama ile duyururken, halen yapılan ek protokollerin içeriğine dair kamuoyuna şimdiye kadar bir bilgilendirme yapmış değil. Fabrikalardan yansıyan ilk bilgilere göre ise "ek protokoller"le birlikte ortalama 51 kuruluşluk bir ücret artışı ve esnek üretimi gerektiren kimi idari maddelerin bloke edilmesi sağlanmış durumda.

Bu kadarı Birleşik Metal yönetimi tarafından son birkaç ay içinde ortaya konan tüm iddialara rağmen sözleşmenin kısmi bazı ekonomik hakların elde edilmesiyle bitirildiğini gösteriyor. Öte yandan bu sonuç, artık grevler döneminin geride kaldığını vaaz eden burjuvazinin bırakalım gerçek bir grevi, grev tehdidinden bile ne kadar korktuğunu göstermektedir. Kuşkusuz bu sonuç, işçi sınıfının grev silahını kullanma cesaretini arttıracaktır.

Peki ne olmuştur da sınıf mücadelesi payına oldukça önemli olanaklar ortaya çıkaran bir mücadele süreci kısmi ekonomik hakların elde edilmesi ile sona erdirilmiş, 30 yıllık bir toplu sözleşme düzenini yerle bir edebilecek bir grev süreci 51 kuruluş karşılığında heba edilmiştir.

Sınıf mücadelesini devrimci temellerde ilerletme çabasında olan-olması gereken güçler ile metal işçilerinin bugün yanıt vermesi gereken sorular

bunlardır. Ancak bu sorulara doğru yanıtlar verilebildiği ve bu yanıtlar çerçevesinde bir mücadele süreci örgütlenebildiği oranda metal işçilerinin ve tüm işçi sınıfının kaderini değiştirebilmek mümkün olacaktır. Aksi takdirde metal işçilerini ihanet sözleşmelerinin fotokopilerinin imzalanmasına razı olacak ya da en iyisinden bugün olduğu gibi 3-5 kuruşa geleceklerinin çalınmasına göz yumacaklardır.

Elbetteki tüm mücadele süreçlerinde olduğu gibi geride bıraktığımız toplu sözleşme sürecinde de yaşananların nedenleri çok boyutludur. Dahası bu sonuçlar çoğu durumda sınıf hareketinin genel durumundan bağımsız değildir. Ancak metal sektöründe verilen sınıf kavgası, bahsettiğimiz bu genel durumu değiştirebilecek dinamikleri barındırmaktadır. Dolayısıyla buradaki mücadele her ne kadar genel koşullarla ilişkilendirilerek değerlendirilse de, bu özgün konumun gerekleri üzerinden eleştirel bakabilmek durumundayız.

Burada bunu mücadelede tayin edici konuma sahip üç ana unsur üzerinden yapmaya çalışacağız. Bunlardan ilki hiç şüphesiz ki bu sürecin doğrudan aktörü konumunda olan metal işçileridir. Bir diğer başlattığımız sürecin fiili önderi konumunda olan sendika yönetimi, son olarak kendisine işçi sınıfına öncülük misyonunu biçen siyasal öznelerdir.

Metal işçilerinin örgütsüzlüğü sürecin seyrini tayin etti

Az önce de ifade ettiğimiz gibi metal işçilerinin bilinç ve örgütlenme düzeyi, ortaya çıkan durumun en temel nedenini oluşturmaktadır. Sürecin kısmi ekonomik kazanımlarla heba olmasında olduğu kadar elde edilen kazanımlardan da bu gerçeği görebiliriz.

Bugün işçi sınıfının ezici bir çoğunluğu ile birlikte metal işçileri de içine sokulduğu sömürü cenderesi nedeni ile büyük bir öfke biriktirmiş durumdadır. Bu öfke anlamlı bir mücadele isteği ortaya çıkarsa da halihazırda bu mücadelenin

görevlerini omuzlayabilecek ve engelleri aşabilecek bir düzeyde örgütlenememiştir. Zaten bu düzeyin oluşması esas olarak öncü müdahalenin işidir ve öncüler bu açıdan görevlerini layıkıyla yerine getirmeden bu konuda temelli bir değişiklik beklemek de büyük bir yanılgı olacaktır.

Her şeye rağmen metal işçilerinin büyüyen öfkesi ve mücadele kararlılığı son TİS döneminde de çok önemli bir faktör olarak öne çıkmıştır. Birleşik Metal yönetiminin tüm kararsızlıklarına rağmen 11 Aralık 2010 tarihinde gerçekleşen Merkez TİS Kurulu ile birlikte ortaya çıkan "mücadeleye devam" iradesi bu kararlılığın en yalın ürünüdür. Aldıkları bu tutumla Birleşik Metal üyesi metal işçileri diğer birçok temel sorunla birlikte iş güvencesinden yoksunluğun ezici baskısına rağmen ve aslında bu sorunların daha da ağırlaşması anlamına gelen bir TİS dayatması karşısında boyun eğerek bir yere varılmayacağını herkese göstermişlerdir.

Ancak bu tepkinin ekonomik taleplerle sınırlı karakteri, daha ileri bir hazırlık içerisine girilmesine engel olmuştur. Mücadelenin hedefi siyasal bir sınıf örgütü olan MESS'i ve elbetteki onun işbirlikçisi konumundaki Türk Metal'i ezmekken ve bunun için Birleşik Metal yönetiminin ücret sendikacılığına dayalı dar anlayışını aşmak zorunluyken, tabanda buna uygun bir hazırlık yapılamamıştır. Birleşik Metal tabanındaki öncü ve ileri işçilerin omzunda yükselen bu sorumluluk yerine getirilmediği oranda ise mücadelenin hedefleri, sendika yönetiminin de yönlendirmesi ile kısmi ekonomik hakların elde edilmesine daralmıştır.

Ortaya çıkan bu tablo bundan sonrası için sürekli olarak vurguladığımız bir göreve işaret etmektedir: Metal işçileri bağımsız bir bilinç ve inisiyatifle taban örgütlülüklerini yaratmak sorumluluğu ile karşı karşıyadır.

Birleşik Metal yönetimi: Ücret sendikacılığı ve bürokratism

Geride kalan TİS sürecinin kısmi ekonomik hakların kazanımına daraltılmasının asıl sorumluluğu ise Birleşik Metal yönetiminin üzerindedir. Birleşik Metal yönetimi sınıf sendikacılığı iddiasına ve süreç boyunca sergilediği tüm tok söylemlere rağmen ufkunun ücret sendikacılığını aşmadığını göstermiştir.

Bu söylediklerimiz elbette ki sürecin belli bir aşamasına kadar bu cepheden olumlu adımlar atılmadığı anlamına gelmiyor. Özellikle Aralık ayının başında yani "mücadeleye devam" kararının alındığı süreçte, Birleşik Metal yönetiminin olumlu anlamda önemli bir rolü olmuştur. Bugüne kadar tabandaki mücadele isteğini hep geri eğilimlere yaslanarak susturma yolunu seçen Birleşik Metal yönetimi uzun zamandan beri ilk defa tabandaki ileri eğilime yaslanarak yola devam etme iradesini göstermiştir. Ancak bu tutum ortaya çıkan sonucun

da gösterdiği gibi sınıf sendikacılığı anlamında bir tercihin değil mevcut tablonun getirdiği zorlanmanın bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Bu zorlanmanın en temel nedeni kuşku yok ki tabanda mevcut geriliklere karşın biriken öfkedir ve bu öfkenin hedefinde doğal olarak mevcut yönetim de bulunmaktadır.

Yıllardır her TİS döneminde ortaya çıkan fotokopici pratiğin bilemediği bu öfke, bu dönem çok daha güçlü bir şekilde kendisini hissettirmeye başlamıştı. Bu tablo içinde MESS-Türk Metal ittifakının Birleşik Metal'i bitirmeye dönük hesapları da Birleşik Metal yönetimini köşeye sıkıştıran bir diğer etkenidir. Ayrıca bu etkenler kadar belirleyici olmamakla birlikte yaklaşan genel kurullar süreci, hem tabandaki kimi muhalif unsurları yönetimi zorlayan bir hattın içine soktu, hem de mevcut yönetimi DİSK genel kurulu hesapları ile daha kararlı tutumlar almaya itti.

Tüm bu nedenlerle birlikte sürecin ilk evresinde dişe dokunur bir hazırlığı görülmeyen yönetim Türk Metal'in ihanet sözleşmesini imzalamasının ardından hareketlendi. Türk Metal tabanında bir patlama umudunun da yeşerttiği bu hareketlenmede ilk kritik evre, yönetimin tabandaki ileri eğilime yaslanan tutumu ile atlatılmış oldu.

Bu ana kadarki tüm olumlu pratiğe rağmen bundan sonraki sürece ise Birleşik Metal yönetimine hakim anlayış damgasını vurdu. Bunun en açık yansıması kamuoyuna karşı gösterilen "grev kararlılığının" içerde "ek protokoller" yolu ile bilinçli bir şekilde bastırılması oldu. Oysa "ek protokoller" bizzat sendika yönetimi tarafından tartışmaya açıldığı ana kadar tabandaki zayıflıkların aşılmasında önemli adımlar atılmış, işçilerin önemli bir bölümü grev havasına girmiş ve bu grevin gerekliliğini politik olarak da kavramaya başlamıştı. Ancak yönetim ek protokolleri bir ara formül olarak ortaya attığı andan itibaren, tabanda bastırılmış durumda bulunan geri eğilim hızla yeniden güç kazandı. Bundan sonra ise Birleşik Metal yönetiminin tutumu, her zaman kullandıkları beylik söylemleri ile "işçilerin aldığı karara uymak" oldu.

Sürecin politik hattı ek protokoller ile birlikte ücret sendikacılığına indirgenirken bu pratiği besleyen asıl tutum ise sürekli olarak tartıştığımız bürokratik tarz oldu. Bu açıdan sürece bakıldığında ne ifade etmek istediğimizi anlatmak için 11 Aralık öncesi ve sonrasında sürecin pratik olarak nasıl şekillendiğine bakmak yeterli olacaktır.

11 Aralık tarihli Merkezi TİS Kurulu'nda "mücadeleye devam" kararının çıkmasında hiç kuşku yok ki tabanın aktif katılımının sağlanması ile birlikte sürecin kamuoyuna açık bir şekilde devam ettirilmesi önemli bir rol oynamıştı. Sonrasında bu kararlılığın törpülenmesi ve yok edilmesi ise bu açıdan sergilenen tam tersi pratiğin bir sonucu oldu. Örneğin sürecin gidişatında önemli bir dönüm noktası olan 11 Aralık tarihli toplantıdan sonra, 4 ay boyunca Merkezi TİS Kurulu bir kez bile toplanmadı. Kendilerinin bu konuda mantıklı bir açıklamaları var mıdır bilemiyoruz ama görünen tabloda, bu tutumun nedeni, yönetimin kendisini zora sokacak tartışmaların yaşanmasını ve uymak zorunda kalacağı kararların alınmasını engellemekten başka bir şey olamaz. Bu durumun doğal sonucu ise birbirinden kuvvet alabilecek ileri eğilimlerin yalıtılması ve yönetimin tek tek fabrikalarda denetimi eline almasıdır. Bu aşamadan sonra işçiler süreçten haberdar edilse de bu

fabrikalarda doğrudan yapılan yönlendirmeler eşliğinde gerçekleştirilmiştir. Öyle ki kimi fabrikalarda şube başkanlarının ek protokolleri gerekçelendirirken ifade ettikleri ibret vericidir. Ek protokoller hakkında TİS kurulu üyelerine görüşlerini soran şube başkanları, sendikanın grevi kaldıracak gücü olmadığını söyleyerek bilinçli bir yönlendirmenin de parçası olmuşlardır. Bu yönlendirme ileriye değil geriye dönük bir yönlendirmedir. Yani burada sınıfa önderlik eden bir anlayış ve pratikten çok genel ruh halinin arkasına saklanan kuyrukçuluktan başka bir şey yoktur.

Bu süreçte pratik olarak kendisini gösteren bir diğer durum ise, sürecin kamuoyuna ve dolayısıyla tabanın bir bölümüne de kapatılmasıdır. 11 Aralık'a kadar MESS ile yapılan görüşmeleri ve aldıkları tutumları çeşitli biçimler altında tabanı ve kamuoyu ile paylaşan yönetim bundan sonraki süreçte attığı her adımı belli bir gizlilik içinde atmaya özen göstermiştir. Örneğin sendika yönetimi MESS ile ek protokollerle ilgili görüşmenin yapıldığı 3 Mart tarihli toplantıya dair bir açıklama ve bilgilendirme yapma ihtiyacı duymamıştır. Yine bundan sonraki süreçte fabrikalarda patronlarla yapılan görüşmeler ve bu görüşmelerin sonuçlarının fabrika içinde tutulması için özel bir çaba da harcanmıştır. Bu süreçte Birleşik Metal yönetiminin aldığı tutumları ve süreci grev aşamasına getirmeden çözmek için harcadığı yoğun "gayreti" gösteren bir diğer belge de MESS üyesi patronlara 8 Mart tarihinde gönderdiği mektuptur. Birleşik Metal yönetimi bu mektubu ile patronlara MESS'in uzlaşmaz tutumundan "yakınmakta", protokollerin hukuka uygunluğuna patronları ikna edebilmek için dil dökmektedir.

Sürecin pratik gidişatına ilişkin bahsettiğimiz bu iki yaklaşım Birleşik Metal yönetimi payına döne döne tartıştığımız bürokratik yapının basit bir yansımasıdır. Sürecin grev aşamasına dayandığı dönemdeki politik tutumları ve grev hazırlıklarının zayıflığına ise burada tekrar uzun uzadıya girmek gerekmiyor. Zira grev komitelerinin eğitiminden maddi hazırlığa, dayanışma platformlarının örgütlenmesine ve eylemli sürece kadar birçok konuda yapılması gerekenleri, zaten sürecin o aşamasında kendi payımıza özenle ifade etmiştik.

Yine o dönem ifade etsek de burada bir kez daha yinelemek gereken özel bir nokta fabrikalarda grev uygulama tarihlerinin belirlenme biçimidir. Fiili olarak 3 fabrikada grevin başladığı bu süreçte greve başlayan işyerleri bilindiği gibi ek protokoller konusunda ayak direyen işyerleri idi. Üretim açısından sıkışık ve bununla birlikte Türk Metal tabanını hareketlendirme potansiyelinin bulunduğu işyerleri ise patronların "iyi niyetli" tutumları sayesinde geri plana itilmişti. Sürecin toplamına bakıldığında bu pratiğin kendisi bile niyetin o pek iddialı söylemlerinde olduğu gibi "işbirlikçi-dayatmacı toplu sözleşme düzenini yıkmak" olmadığını göstermektedir.

Sonuçta sınıf sendikacılığı iddiasını taşıyan ve ifade edildiği gibi bir hedefi olan bir sendikal yönetimin yapması gereken, süreci mücadeleciler hatta, MESS'i grev silahı ile köşeye sıkıştırarak yol yürümek olmalıydı. Böyle bir pratik MESS'i ezmeden "ek protokoller" ile süreci bitirmek zorunda kalsa bile tabanda yarattığı bilinç dönüşümü ile geleceğe çok daha önemli ve kalıcı bir mücadele deneyimi bırakmış olurdu.

İşte Birleşik Metal yönetiminin sürece ve metal

işçilerinin geleceğine vurduğu darbe, aldığı ya da alamadığı ekonomik ve sosyal haklardan daha çok bu alandadır. Bu anlayış siyasal bir sınıf örgütü olan MESS'e karşı verdiği mücadelede her geçen gün daha da kararlı hale gelen ve siyasallaşan bir işçi bölümünü dar ekonomik çıkarları peşinden sürüklemiştir.

Ortaya çıkan bu tablo Birleşik Metal yönetiminin mevcut anlayışı ile metal işçilerinin geleceğini temsil edemediğinin ve bu anlayışa karşı mücadelenin daha büyük kararlılıkla sürdürülmesinin gerekliliğini de göstermektedir.

Sol hareket: Sınıftan kopukluk ve kuyrukçuluk

8 ay boyunca devam eden bu süreçte ibretlik başka bir tablo ise sol hareket payınadır. Sol hareketin ezici bir çoğunluğu sınıf mücadelesi için bu kadar önemli bir süreçte aldığı, daha doğrusu alamadığı tutumları ile sınıf dışı konumunu bir kez daha teyit etmiştir.

Sol hareket süreç grev aşamasına gelene kadar neredeyse kılıcı kıpırdatmamıştır. Ancak grev uygulamalarının gündeme geldiği günlerde konuyu gündemine alanlar ise sürece yön verecek bir iddia ve pratikten yoksun bir tutum takınmışlardır. Öyle ki konuyu gündeme alan kimi çevrelerin son ana kadar yaklaşımı sendika yönetiminin nasıl olsa süreci bir şekilde greve varmadan bitireceği yönündedir. Bunun doğal sonucu ise görevlerini de bir kenara iterek sürecin tamamlanmasını beklemek olmuştur. Son ana kadar Birleşik Metal yönetiminin "satacağı" beklentisinde olan bu çevrelerin grev aşaması ile birlikte yaptığı ise sınıf mücadelesinin devrimci yönde gelişimine ket vuran bu tutumu alkışlamak ve cıvalayarak pazarlamak olmuştur.

TİS sürecine Birleşik Metal cephesinden bile hazırlıkların başlamadığı bir süreçte hazırlanmaya başlayan sınıf devrimcilerinin ise bir yıla yaklaşan bu hazırlık ve müdahale çabası, etkili olmuşsa da, sürecin yönünü değiştirecek bir enerji açığa çıkarmaya yetmemiştir. Buna rağmen sınıf devrimcileri ilk günden itibaren süreci sürekli olarak gündemde tutarak ve mücadele çabasını sürdürerek işçi sınıfı devrimciliğinin gereğini yerine getirmeye çalışmıştır.

Umudu büyütme için bağımsız taban örgütlenmelerini güçlendirelim!

Sonuç olarak 15 Nisan tarihinde atılan imzalar ile resmi olarak da sona eren TİS süreci metal işçileri payına önemli bir mücadele deneyimi yaratmıştır. Tüm zayıflıklarına rağmen ek protokoller ile birlikte elde edilen kısmi ekonomik kazanımlar hem mücadele edildiğinde başarılabilir bilincini güçlendirmiş, hem de geniş kitlelerin dar ekonomik bilinci içinde MESS-Türk Metal ittifakının parçalanabileceği umudunu yeşertmiştir.

Ancak bu umudu gerçeğe dönüştürmek çok daha güçlü ve örgütlü bir mücadeleyi gerektirmektedir. Metal işçileri önümüzdeki toplu sözleşme dönemine, bu dönemin dersleri ile bugünden hazırlanmaya başlamalıdır. Bu hazırlığın en önemli boyutu ise bağımsız taban örgütlenmesini yaratabilmek olmaktadır. Mücadeleyi dar ekonomik taleplere sıkıştıran ücret sendikacılığı ile hesaplaşmanın yolu da buradan geçmektedir.

Komünist metal işçileri

Metal işçileri Grup TİS sürecini değerlendirdi...

“Yeni bir başlangıç yaptık”

Metal işkolunda aylara yayılan 2010-2012 Grup TİS süreci sona erdi. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu MESS kapsamındaki çeşitli fabrikaların işyeri temsilcilerine süreçle düşüncelerini sorduk.

Murat Gür (Süsler Doruk İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal Eskişehir Şube): Greve çıkan üç fabrikadan birisi biziz ve ilk greve çıkan fabrikayız. Greve çıkmamızın en önemli nedenlerinden biri, sermayeyle işbirliği içinde olan -sendika demeye dilim varmıyor- sarı bir örgüte karşıydı. İşverenlerin MESS denilen örgütüyle senelerdir beraber hareket edip işçileri satıyorlardı. Biz onlara artık yeter dedik. Artık metal işçisi uyandı. Bu saatten sonra sarı sendikayla işveren sendikası birleşerek işçileri kapalı kapılar arkasında satamayacaklar. Diğer işçiler de “mücadele edersen alırsın” mantığını kavradılar. Biz mutluyuz. Kazanılmış bir zafer var. A veya B sendikası değil, tüm Türkiye’deki işçiler kazandı diye düşünüyorum. Arkadaşlarımız bundan sonra kapalı kapılar ardında satılmayacak. Mücadele edersen hakkını alırsın.

Ragıp İmrenk (Başöz Enerji İşyeri Temsilcisi / Birleşik Metal Anadolu Şube): Biz sarı sendikanın sözleşmesinin altına imza atmadık. 30 yıllık bir toplu sözleşme düzeninde büyük bir başarıya imza attık. Boyun eğilmedi. Başöz işçileri olarak en büyük amacımız buydu. Türk Metal tarafından broşürler dağıtıldı. Arkadaşlarımızın beyni yıkanmaya çalışıldı. Bir sürü oyunlar oynandı ama bunların hiçbirine göz yummadık. Sarı sendikaya haddini bildirdik. Türk Metal de MESS de bundan sonra attıkları adımlara dikkat edecekler. Birleşik Metal-İş’in varlığını unutmayacaklar. Türk Metal üyesi işçiler de kendi sendikalarına karşı ayaklanacaklar. O da kendine çeki düzen verecektir. Herkes adımını atarken buna göre düşünecek. Ne yapabileceğimizi gördüler. Birleşik Metal-İş Sendikası, yapılabilecek en büyük şeyi yaptı. Sonuçta MESS’in atmadığı bir adım vardı. Bunu atsaydı yer yerinden oynardı. İşverenlerin de bu konuda çaresiz kalması nedeniyle ek protokollere gidildi.

Murat Yılmaz (Dudullu ABB İşyeri Temsilcisi / Birleşik Metal İstanbul 1 No’lu Şube): 1980’den sonra Türk Metal’in imza attığı her sözleşmeye imza

atan bir anlayışın yıkılmış olması önemli ve umut verici bir gelişmedir. Diğer taraftan ise bugünün koşullarını karşılayacak, özellikle genç işçilerin yaşamış olduğu ekonomik sorun ve sıkıntıları karşılayacak bir sözleşme olduğunu söylemem mümkün değil. 5 yıllık işçi halen daha asgari ücretin biraz üzerinde ücret alıyor. Benim çalışmış olduğum fabrikada da süreç bitmiş değil. Biz sözleşme döneminde greve çıkmadık ama patronla masaya oturup net bir anlaşmaya varmış değiliz. Çalıştığım fabrikadaki işçilerin havasının belirsiz olmasından kaynaklı olumsuzluk var ama, 7 aylık bir süreç hem kendi açımızdan, hem de metal işçileri açısından Türk Metal’in yapmış olduğu sözleşmeye karşı bugünün koşullarında ve bu kadrolarla, böyle bir sendikal anlayışla yine de olumludur. Bugünkü sendikal anlayışla ve bu kadrolarla ancak bu kadar olabilirdi. Türk Metal’in yapmış olduğu sözleşmeden farklı bir sözleşmeye imza atmak önümüzdeki süreç açısından iyi bir gelişmedir. Mücadele etmeden hiçbir şeyin kazanılamayacağı görüldü. “Hak verilmez alınır” sözünü doğruladık.

Recai Büyükbeyhan (Demisaş İşyeri Baştemsilcisi / Eskişehir Şube): Toplamına baktığımızda genel bir başarı var. İstedığımız başarı var mı? Bence değil. Çok dar alanda ve az sayıda kişiyle bu yola çıktığımız için bu kadar olması bile bence başarıdır. MESS de bundan sonra Birleşik Metal gibi bir sendikayı dikkate almamazlık yapamaz. Türk Metal bundan sonra

fotokopi sendikası diyemez. Bunlar onlar için iyi bir ders oldu. Ben bu sonucu başarı olarak görüyorum. Asıl toplu sözleşme 2012-2014 toplu sözleşmesi olacaktır. Bu saatten sonra MESS de diğer metal sendikaları da Birleşik Metal’in bu yaptığına karşılık daha dik duracaklardır. Önümüzdeki toplu sözleşmenin daha çetin geçeceğini düşünüyorum. Bundan sonrası için diğer toplu sözleşmelerin de önünü açmış olduk. Bu saatten sonra özellikle Türk Metal’in işyerlerinde tabandan bir basınç olacaktır. Bize karşı da bir yönelim var. Bu zaman içerisinde daha da büyüyecektir. Yalanla dolanla toplu sözleşme imzaladık diyerek insanlara hiçbir şey anlatmadan tatillerde toplu sözleşme imzalıyorlar. Bu dönemde bütün işyerlerinde greve çıkmadık ama bir nokta yakaladık. Bunu onlar da görüyorlar ve hissediyorlar. Türk Metal’in tabanında da bir kaynama var. Birleşik Metal-İş’in yaptığının doğru olduğunu ve yeni bir başlangıcın yapıldığını da Türk Metal üyesi işçiler de söylüyorlar. Tüm bunları basın-yayın yoluyla, el ilanlarıyla Türk Metal üyelerine götürmek lazım. Bununla ilgili bir çalışma da var.

Bayram Dilek (RSA İşyeri Baştemsilcisi / İstanbul 2 No’lu Şube): Çok büyük iş yaptık. En azından bu tabuyu salladık. Genel olarak moraller oldukça iyi. İnsanların, sözleşme süreçlerinde insan yerine konulması gerektiği görüldü. Biz de çeşitli sorunlar yaşamıza rağmen örgütün aldığı kararların hepsini uyguladık. Sonuna kadar direndik. Greve çıkacağımız günün bir gün öncesinde anlaşma sağladık. Bu başarı sadece Birleşik Metal’in başarısı değildir. Dünyadaki işçilerin insan yerine konulması için uğraşıyoruz. Süreci kazanım olarak değerlendiriyoruz. Alttaki basamağa basmadan merdivenden yukarı çıkma imkanı olmaz. Türk Metal üyesi işçiler de bizim kardeşlerimiz. Onların da bundan sonraki süreçte duyarlılık göstermeleri gerekiyor. Onların da hareketlenmesi gerekiyor. Çünkü işçinin siyasette, şurada burada söz hakkı olması gerekiyor. Üreten biziz, neden bu hale düşelim. 5-6 aydır bunun için uğraştık. Türk Metal’de insanların bu insanlar bunu başardılar demeleri gerekiyor. Baskıların olduğunu biliyoruz. İşçi sınıfının üzerinde korku var. Bizim bu korkuyu yenmemiz gerekiyor. 10 milyonluk ülkede insanlar sokaklara çıkarak haklarını istiyorlar. Niye korkalım? Bugün bin çıktıysak yarın 3 bin, 5 bin, 50 bin çıkacağız.

Rifat Codura (Paksan İşyeri Baştemsilcisi / Birleşik Metal İstanbul 2 No’lu Şube): Yaklaşık 7 aylık bir süreç boyunca amacımız Türk Metal’le MESS arasındaki yıllardır süren bu ittifakı yıkmak, bu çeteyi dağıtmak ve işçi sınıfının gerçek gücünü göstermekti. Bunun için yola çıkmıştık. Sermaye sınıfının topyekün saldırdığı bir dönemden geçiyoruz. Kazanılmış haklara sürekli saldırılar var. Torba yasası, esnek çalışma ve seçim sonrası gelecek olan kıdem tazminatı saldırısı hakların gaspedilmesine yol açacak. 11 Aralık’ta sendikamızda alınan grev kararı da bunlara yönelikti. Biz gücümüzü de biliyorduk. Nicelik olarak belki büyük değildik ama nitelik olarak gücümüzün farkındaydık. Örgütlüydük. Özellikle sermayenin bu dönemki iş yoğunluğundan kaynaklı kazanım sağlayabileceğimiz bir dönem olduğunun da farkındaydık. Böyle bir süreçten geçtik. Grev tarihlerinin açıklanmasından sonra birçok işyerinde bu kararlar uygulamaya konuldu. MESS kapsamındaki 33 işyerinin 27 tanesinde MESS ve Türk Metal’in imzaladığı yüzde 5,35’lik sözleşmeyi

farklılaştırarak sözleşmeyi bitirdi. 21 yıllık bir düzen çöktürülmüştü. Önümüzdeki süreçte umut ediyorum ki, Türk Metal Sendikası da -üyelerini kastediyorum- kendine çeki düzen verecektir. Birleşik Metal-İş'in temsilci ve üyelerinin de çabasıyla bunların tabanına yönelik bir çalışma yaparak önümüzdeki süreçte MESS'e karşı işçilerin birliğini göstermek gerekir.

Gökhan Aydın (Pyrsmian İşyeri Temsilcisi / Bursa): Bu süreç zorlu bir süreçti ve işçiler açısından başarıyla sonuçlandı. Bu süreçte, işçi sınıfı adına toplu bir mücadelenin neler getirip götürdüğünü ekسيسiyle artısıyla gördük. Hakların mücadeleye kazanılabileceği işçiler, temsilciler, sendikacılar tarafından da görüldü. Bu kazanım sadece Birleşik Metal-İş üyelerinin kazanımı değil, Türkiye'deki tüm işçiler için bir kazanımdır. Yol gösterici bir tutum olmuştur.

Ferdi Bayram (SCM İşyeri Baştemsilcisi / Bursa): Bu süreçten işyeri bazında güzel kazanımlarla çıktık. Sendika bazında güzel kazanımlar olmasa da işyeri bazında güzel kazanımlarla çıktık. Yaptığımız eylem ve etkinliklerin meyvesini aldık. Bu karar zaten geç kalınmış bir karardı. Daha önceden yapılması gereken bir şeydi. Büyük sendika olarak değil de küçük sendika olarak yapılması, bana göre daha iyiydi. Türk Metal böyle bir şey yapsa daha büyük kazanımlar elde eder. Küçük sendika olarak yapıldığı zaman fazla ses getirmiyor. Yine de bu süreç gerek temsilciler gerek işçiler açısından güzel bir şekilde bitti. Eğer greve gidilseydi grevde büyük zorluklar bekliyordu. Şu anda herkes memnun. Bundan sonra toplu sözleşmeler daha

zor geçecek. MESS'e karşı hem Türk Metal'i hem de bizim sendikamızı daha zor bir süreç bekliyor. İşçiler ve sendika gidilmesi gereken yolu gördü. Sendikaya bağlılık daha da arttı. Sözleşmenin imzalanmasının ardından işçilerde bir fark beklentisi var. Farklar da eline geçtikten sonra işçilerin sendikasıyla bağı güçlenecek. Bundan sonra diğer işçilerin de hareketlenmesi gerekiyor. Böyle bir süreç bekliyoruz.

SCM'deki sayımız az olmasına rağmen yapılan eylemler işçileri yordu. Kazanımla bitirince iç örgütlülük ister istemez daha çok artar. Şu anda iyi durumdayız. Yarın öbür gün işveren baskısı veya başka bir sendikanın saldırısı durumunda işçiler verecekleri cevabı biliyorlar. Örgütlülükleriyle cevap vermeleri gerektiğini biliyorlar. Bunu öğrendiler. Şu anda tüm fabrikalarda mevcut çalışanlar içerisinde tecrübe sahibi olan kişiler yok. Bu süreç şu anda yaşanmış bir süreç oldu. Birkaç fabrikada greve de çıkıldı. Bunlar da görüldü. Nerede nasıl davranılacağı ve nasıl müdahale edileceği görüldü. İşçiler bundan sonra sendikasına laf söylemekle değil kendi örgütlülükleriyle bir yerlere gelebileceklerini öğrendiler. Sendika işçileri götürmez, her zaman işçiler sendikayı bir yere götürür. Bunu net biçimde gördüler. Bu sendikada işçi ne derse o olur. Nitekim o da oldu. Kazanımlar elde edildi ama bunlar yetersiz. Bu bir başlangıçtı. Kimse, bundan sonraki sözleşmelerin daha rahat geçmesini beklemesin.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tütün işçilerine polis terörü...

Samsun'daki BAT direnişi sendika ile patron arasındaki yapılan anlaşmayla sona erdi. Kolluk güçleri 14 Nisan sabahı, işçilerin direniş çadırlarına operasyon düzenledi. Gaz bombaları ve coplarla vahşice saldıran polis işçi kanı döktü. Sabah 06.30 sıralarında direniş çadırlarına gelen Samsun Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı kolluk güçleri, işçilerin direniş kırıcı işçilerin fabrikaya sokulmasını engellemelerini de bahane ederek tehditler savurdu. İşçilere "çadırları boşaltın" uyarısında bulundu. İşçilerin bu tehditleri tok bir tutumla yanıtlamaları üzerine ise saldırıya geçti. Saldırının ardından çevik kuvvet otobüslerine doldurulan yaklaşık 70 kişi gözaltında tutulmak üzere 19 Mayıs Belediye Düğün Salonu'na götürüldü. Polis saldırısı sırasında yaralanan ve fabrikaya yakın bir noktada akşam saatlerine kadar bekleyişlerine devam eden 2 işçi de 20.30 sıralarında gözaltına alınarak ifadeleri alınmak

üzere karakola götürüldüler. "Emniyet Müdürlüğü'nün fiziki koşullarının uygun olmaması" gerekçesiyle gözaltına aldıkları 56 kişiyi geç saatlere kadar düğün salonunda alıkoyan kolluk güçleri, ifadelerinin alınmasının ardından işçileri serbest bıraktı.

Sendika yönetiminden satış

İşçilerin örgütlü olduğu Tek Gıda-İş Sendikası ise tanıdık ihanetlerinden birine daha imza attı. Ücret pazarlığına dönüşen görüşmede, emekliliklerine 1 ila 5 yıl kalanlara 20 ila 80 bin lira arasında brüt ödeme yapılması kararlaştırıldı ve bu teklif oylamaya sunuldu. Ağırıklı olarak "evet" kararının çıkmasının ardından direnişin bitirilmesi kararlaştırıldı. Direnişe devam etmek isteyen işçilerin bu talebi ise sendika yönetimi tarafından reddedildi.

Metal işçisi grev iradesiyle kazandı!

Metal işçilerinin 2010-2012 grup TİS sürecinde MESS'in sömürü ve kölelik dayatmalarına karşı başlattıkları mücadele süreci sona erdi. DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası, MESS'le grup sözleşmesini imzaladı.

"İşbirlikçi-dayatmacı düzen yıkıldı"

Süreçle ilgili yazılı açıklama yapan Birleşik Metal-İş Genel Yönetim Kurulu, "İşbirlikçi-dayatmacı toplu sözleşme düzeninin yıkıldığını" ifade etti.

Uyuşmazlık kapsamında olan bütün işyerlerinde MESS ve Türk Metal işbirliği ile metal işçilerine dayatılan ücret zammının çok üzerlerine çıkıldığı (Ortalamada 5,35 Grup zammının %82 üzerinde) bilgisini veren sendika, metal işçilerinin verdikleri mücadele ile 30 yıllık toplu sözleşme düzeninin yıkılabileceğini herkese gösterdiğini vurguladı. "Yıllarca kendi kurdukları düzeni tüm metal işçilerine "en iyi sözleşme imzalandı" yalanı ile yutturmaya çalışanlar bu dönem metal işçilerinden gerekli yanıt almışlardır" denilen açıklamada 22 Mart günü Eskişehir Doruk işçilerinin grevi ile yükselen mücadelenin, Arfesan'da anlaşma sağlanması ve grevin kaldırılmasıyla tamamlandığı, 15 Nisan günü MESS ile yapılan anlaşmayla da sürecin sona erdiği bilgisini verdi.

"Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"

Bu mücadelenin kazanılmasında en büyük pay sahibinin metal işçileri olduğunun belirttiği açıklamada metal işçilerinin mücadelesiyle dayanışma gösterenlerin de zaferde aynı ölçüde pay sahibi oldukları söylendi.

"Metal işçilerinin zaferi, işçi sınıfı mücadelesine yeni bir soluk getirmiştir. Birleşen, inanan, kararlılıkla mücadele eden ve sınıf dayanışmasını güçlendiren işçilerin yenilmeyeceği bir kez daha ortaya çıkmıştır" denilen yazılı açıklamada artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı vurgulandı.

Türk Metal'e yönelik çeşitli soruların da yöneltildiği açıklamada, bu mücadelenin sadece bu düzenin yıkılmasını değil, tüm ezberlerin bozulmasını da sağladığı söylendi.

Açıklamanın son bölümünde şu ifadeler yer verildi: "Herkesin bu yeni koşullara göre kendisini ayarlaması yeni bilgilerle kendisini donatmasının zamanı gelmiştir.

İşbirlikçi besleme sendika Türk metal yıllardır sürdürdüğü ihaneti, teslimiyetçiliği ve dayatmacılığı "en iyi sözleşme" yalanlarıyla artık gizleyemeyecektir. İki bayramı birlikte yaşatıyoruz gibi yalandan şovlarla işçilerin gözünü boyayamayacaklardır.

Eğer aynı şeyleri yapacak olurlarsa, başlarına neler geleceğini düşünmek zorunda kalacaklardır.

"Bizim imzaladığımız sözleşmeyi imzalamak zorundalar", "fotokopiye imza atarlar" yalanını söyleyemeyecekler ve şu andan itibaren kendi üyelerine hesap vermek zorundadırlar.

2010-2012 sözleşmesini en iyi sözleşme olarak sunanların metal işçisinin kazanımlarının karşısında ne diyeceklerini merak ediyoruz?

Eğer en iyi sözleşmeyi siz imzaladı iseniz, bu sözleşmenin yaklaşık iki mislini mücadele ederek kazananlara ve esnek çalışmayı reddedenlere ne diyeceksiniz?

Sendikamız üyesi Metal işçilerinin tercih özgürlükleri önlerine konularak, tüm süreç paylaşarak, birlikte karar alarak, aldıkları kararların sonuna kadar arkasında durarak ve birlikte mücadele ederek tarihsel bir zafer kazandılar.

Bu yola birlikte çıktık ve bu yürüyüş onların kararı ve onayıyla birlikte sona erdirildi.

Bu mücadele Birleşik metal iş üyesi Metal işçilerinin yolunu açmıştır ancak diğer metal işçilerinin de artık saflarını netleştirmeleri ve sahte sendikaları yerle bir etmeleri gerekmektedir.

Birleşen işçiler yenilmezler!"

Gebze, Ankara ve Kayseri'de işçiler kurultaylarda buluştu...**Taban örgütlülüklerini kurma çağrısı...**

7 il 11 merkezde "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!" şiarıyla örgütlenen işçi kurultaylarının son bölümü 17 Nisan Pazar günü yapıldı. Gebze, Ankara ve Kayseri'de gerçekleştirilen kurultaylarda farklı sektörlerden işçilerin katılımıyla zengin tartışmalar yapıldı.

Ankara'da işçiler kurultayda buluştu

Ankara İşçi Kurultayı, Serbest Muhasebeciler ve Mali Müşavirler Odası'nda gerçekleşti.

Kurultay, KHK sözcüsünün katılımcıları selamlaması ile başladı. Selamlamanın ardından devrimci işçi Alaattin Karadağ şahsında devrim şehitleri için saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşu sırasında Enternasyonal Marşı çalındı.

KHK temsilcisi, kurultayın açılış konuşmasında sermayenin kapsamlı saldırıları karşısında sınıfın örgütsüzlüğü ve dağılıklığına değinerek kurultayın bu dağılıklığa bir çözüm bulabilmenin aracı olduğunu belirtti. Kurultayın bir tartışma kürsüsü olacağını belirterek yerellerdeki çalışmalarla kurultaya yüründüğünü belirtti.

Sinevizyon gösteriminin ardından divanın çağrısı ile yerelerde hazırlanan tebliğlerin sunumuna geçildi.

İlk olarak Mamak Komisyonu'nun "Sınıfın örgütlenmesinin önündeki ideolojik engeller" isimli tebliğin sunumuna geçildi. Sunumda; sermayenin, işçi sınıfını sadece ekonomik olarak değil ideolojik-fikri olarak da egemenliği altına aldığı belirtilerek, sınıfın sadece ekonomik-iktisadi mücadele ile yetinmemesi gerektiği belirtildi.

Metal İşçileri Birliği'ni güçlendirme çağrısı

Mamak Komisyonu'nun tebliğini Metal Komisyonu'nun sunduğu tebliğ izledi. Sincan Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan metal fabrikalarındaki çalışma koşullarının özetlendiği tebliğ, sendikal bürokrasinin eleştirisi ile devam etti. Bu kapsamda Metal İşçileri Birliği'nin güçlendirilmesi, işyeri komitelerinde ve sendikalarda örgütlenmeye çağırılan bir kampanyanın başlatılması, önümüzdeki günlerde gündeme gelecek olan sendika genel kurulları sürecine etkin bir şekilde müdahale edilmesi vb. önerilerde bulunuldu.

Belediye İşçileri Komisyonu tebliğinde ise belediyelerde yaşanan dönüşüm süreci özetlendi. Belediye işçilerinin başta iş güvencesi ve taşeronlaştırma olmak üzere sorunları özetlendi. Tebliğde, önümüzdeki dönemde mücadeleyi örgütleyecek birliğin sağlanması konusunda adımların atılması, bülten vb. araçların kullanılması, iş güvencesi, sendika hakkı vb. talepler ekseninde Belde A.Ş. işçilerinin hak alma mücadelesi ile farklı illerde direnişlerini sürdüren belediye işçileri ile dayanışmanın yükseltilmesi önerilerinde bulunuldu.

Yerellerden sunulan tebliğlerin okunmasının ardından söz alan **BDSP temsilcisi** ise kurultayın şiarının sınıfın örgütlenmesi olmasından yola çıkarak

yaşanan kapsamlı saldırıları ve bu saldırılar karşısında örgütlenme ihtiyacını dile getirdi. Ancak işçi sınıfının tarihsel misyonunu yerine getirebilmesi için siyasallaşmasının önemine değindi.

Söz direnişçi işçilerde

Ontex direnişçisi, ayrıntılı olarak direniş öncesindeki komiteleşme girişimlerini aktardı. Mücadelelerinin yalnızca sermayeye karşı değil sendikal bürokrasiye karşı olduğunu da söyledi.

PTT direnişçisi ise işten atılma süreçlerini özetledi. Sendikal bürokrasinin işyeri temsilciliğine kadar indiğini anlattı.

Direnişçi işçilerin ardından **Ankara Tabip Odası İşçi Sağlığı Komisyonu** temsilcisi sinevizyon eşliğinde işçi sağlığı ve güvenliği kapsamında 20 maddelik mücadele taleplerini içeren sunum gerçekleştirdi.

Aranın ardından ilk olarak KHK tarafından 1 Mayıs tebliği oldu. Ardından serbest kürsü bölümüne geçildi. İlk sözü Çankaya Belediyesi'ne bağlı **Belde A.Ş. işçisi** aldı. Sosyal-İş üyesi işçi Belde A.Ş.'de yetkinin düşme sürecini anlattı. Geçtiğimiz dönemde tabandan işçilerin girişimlerini ve sendikanın tutumunu özetledi.

Erkunt Metal'de çalışan bir işçi örgütlenme süreçlerini anlattı ve sendikal bürokrasiyi eleştirdi. İş yerlerindeki örgütlenmede sosyalizmi hedefleyen sınıf perspektifi ile hareket edilmediği sürece başarılamayacağını anlattı.

Devrimci Proletarya ve Eğitim Emekçileri Derneği adına yapılan konuşmalarda da kurultay selamlandı. **Ekim Gençliği** adına yapılan konuşmada ise gençliğim ve işçi sınıfının birlikte mücadelesine vurgu yapıldı.

Sincan'dan bir metal işçisi ise Extra Metal ve Tega'daki örgütlenme deneyimlerini örnek vererek patronların Sincan'a örgütlülüğü sokmamak konusunda kararlı olduğunu söyledi.

Sincan işçisinin ardından Kuzey Afrika'daki gelişmeler ve Libya'ya dönük saldırılar ile ilgili Kurultay Hazırlık Komitesi'nin hazırladığı tebliğ okundu.

Ardından söz alan **Sincan'dan Arap kökenli bir kişi** ise Yemen'deki işçilerin çalışma koşullarını anlattı. Direnişlerde işçilerin gücünün açığa çıktığını ifade etti. Kurultayın kapanış konuşmasında ise sınıfın örgütlenmesinin ve mevzi direnişlerin hemen hemen hiç yaşanmadığı Ankara'da bu çalışmanın anlamlı oluşunun altı çizilerek kurultayda alınan kararların önümüzdeki süreçte hayata geçirileceği belirtildi.

3. Kayseri İşçi Kurultayı

3. Kayseri İşçi Kurultayı 17 Nisan günü İnşaat Mühendisleri Odası salonunda gerçekleştirildi. Saygı duruşuyla başlayan kurultayda Ontex, PTT, BERICAP, ÇEL-MER, DESA, Casper ve Numune direnişleri selamlandı. Ardından sinevizyonun gösterimi yapıldı.

BDSP temsilcisi yaptığı konuşmada Türkiye ve dünyadaki konjonktürü özetledi. 2011 1 Mayıs'ın güçlü karşılanmasının önemine ve Ortadoğu'daki halk ayaklanmalarına değindi.

"İşçi sınıfının örgütlenmesi", "Sendika bürokrasisi ve taban örgütlülüğü" tebliğinin sunulmasının ardından özgün tebliğlerin sunumu da farklı sektörlerde çalışan işçiler tarafından gerçekleştirildi.

Söz işçilerde...

Bir inşaat işçisi; "Bizim çalışma alanlarımızda bırakalım sendikayı, sigortalı işçi bile yok denecek kadar az. Biz inşaat işçileri birleşmediğimiz sürece hep yenilmeye mahkumuz. Birleşmek ve örgütlenmek zorundayız" dedi.

Sendikal bir metal işçisi söz alarak, tüm sorunların çözümünün örgütlülüğünden geçtiğini, Kayseri gibi koca bir sanayi kantinde çok daha fazla kişinin kurultaya destek vermesi gerektiğini belirtti.

Söz alan **bir gıda işçisi** ise şunları söyledi: "Patronlar masrafsız işçiyi sever. Biz işyerimizde yan yana geldik. Bir de baktık ki, biz birleşince patron geri adım atıyor. En büyük sorunumuz sınıf bilincimizin olmaması. Bu bilinci almadığımız sürece hep bir yanımız zayıf kalır. Biz işçiler birliğimizi sağlarsak çok şey kazanırız"

Bir kamu işçisi kurultaydan çıkaracak kararlar doğrultusunda mücadeleyi Kayserili işçi ve emekçilere taşıyacaklarını belirterek şunları söyledi: "Beklediğimiz kurultaya katılım rakamı bundan çok daha büyüktü. Bugün burada 75 kişi olmak yerine 100 kişiyi bile aşabilirdik. Buna rağmen hiçbir arkadaşımızı dışlamayacağız. Kurultaydan çıkan kararları onlara taşıyacağız. Mücadeleyi büyüteceğiz"

Kamuda güvencesizlik dalgasının büyüdüğünü dile getiren öncü **bir kamu işçisi** ise örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

Bir metal işçisi patronların hayatın her alanında örgütlü olduğunu bir örnekle anlattı. Haksız yere işten çıkarıldığını bu nedenle dava açtığını bir süre sonra avukatının davayı kaybetmek için manevralar yaptığını dile getirerek, patron milletinin gücünü örgütlülüğünden aldığını belirtti. İşçileri 1 Mayıs'a katılmaya çağırdı.

Kurultayda,
- 1 Mayıs hazırlık komitesinin kurulması kararlaştırıldı. İşçilerle toplantı yapılması gerektiği belirtildi.

- Kurultay sonrasında da geniş işçi kitleleriyle buluşma hedefli toplantıların yapılması kararlaştırıldı.

- Metal işçilerinin birliğini sağlamak hedefli Metal İşçileri Birliği çalışmalarının başlatılması karara bağlandı.

- Sigortasız çalışmaya karşı bir kampanya örgütlenmesi kararlaştırıldı.

Kurultaya ağırlığını organize sanayi işçilerinin oluşturduğu 75 işçi ve emekçi katıldı.

Gebze'de işçilerden mücadele kararlılığı

Gebze İşçi Kurultayı 17 Nisan Pazar günü gerçekleştirildi. Kurultaya ÇEL-MER, Ontex, KDS, Avon, Fen-İş Alüminyum, Arçelik, Autoliv, Kale Baleta, Megaplast, Polimed işçilerinin yanısıra değişik sektörlerden birçok işçi katıldı.

Saat 13.00'da başlaması gereken kurultay, Gebze Emniyeti'nden polislerin salonun önünü ablukaya alması, kurultayı kamerayla izleme isteği ve kurultayı engelleme çabalarından kaynaklı saat 14.00'da başladı.

Açılış konuşmasında kurultayın ön hazırlık çalışmaları, KHK çalışanlarına yönelik polislerin baskı ve engelleme çabaları hatırlatıldı. Konuşmanın devamında sermayenin artan saldırıları, bu saldırılara karşı başlayan direniş, grev ve mücadele deneyimleri sıralandı. Ortadoğu ve Kuzey Afrika halklarının mücadelelerine değinildi. MESS dayatmalarına karşı metal işçilerinin verdikleri mücadeleye vurgu yapıldı.

Açılış konuşmasının ardından devrim ve sosyalizm davasında şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Sonrasında kurultayın tebliğ sunumlarına geçildi.

"Kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı mücadeleye" başlıklı ilk tebliği petro-kimya sektöründe çalışan bir işçi sundu. Petro-kimya işçisi sermayenin bu kadar pervasız olabilmesinin gerisinde işçi ve emekçilerin örgütsüz ve dağınık durumunun büyük payı olduğunu hatırlatarak örgütlenme ve mücadele yolunu seçmekten başka seçeneğini olmadığını vurguladı.

İşçi sınıfının bugün karşılaştığı en önemli sorunlardan birisinin sermayenin ideolojik saldırısı olduğunu belirterek buna karşı verilecek mücadele pratiğine vurgu yaptı.

"Sendikal bürokrasi ve devrimci sınıf sendikacılığı" başlıklı ikinci tebliği eski bir metal işçisi sundu. Sunumda sendikalara ve sendikal bürokrasiye ilişkin başlıkların altı çizilerek, sendikal örgütlenme girişimleri, sendikal örgütlenmeye yönelik sermayenin baskı, şiddet ve yasaklamaları sıralandı.

Hakim iki sendikal anlayıştan bahsedilerek birisinin doğrudan sermayenin politikaları doğrultusunda şekillenen "devlet güdümlü sendikacılık" anlayış olduğu belirtildi. Diğerinin ise saldırıları fiili-meşru mücadele yolu ile değil, masa başında çözmeyi hedefleyen liberal, reformist "çağdaş sendikacılık" anlayışı olduğu söylendi. Devrimci sınıf sendikacılığının olmazsa olmazları ortaya konuldu.

Serbest kürsü bölümünde direnişteki Ontex, KDS, ÇEL-MER, Avon, Fen-İş Alüminyum işçilerinin yanısıra Kocaeli Ekim Gençliği, TİB-DER üyesi,

temizlik işçisi ve lise öğrencileri tarafından konuşmalar yapıldı.

"İşyeri komitelerinde örgütlenelim!"

Direnişçi Ontex işçisi yaşanan süreci aktararak sendikal bürokrasinin öncü işçilerin ve örgütlenmenin önünde oluşturduğu engellere değindi. Kendi fabrikalarında oluşturdukları komitenin etkin bir mücadele verdiğini ve bütün fabrikalarda bu vb. komitelere ihtiyaç duyulduğunu hatırlatarak sermayenin saldırılarına karşı örgütlenme eğilimi duyan ve mücadeleye geçen tüm işçileri işyeri komitelerinde örgütlenmeye davet etti.

TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu tersanelerdeki hak gaspları ve tersane işçilerinin vermiş olduğu mücadele deneyimlerini aktardı.

"Vuruşa vuruşa mücadele edeceğiz!"

Kurultayın devamında sözü ÇEL-MER işçisi aldı. Patronun saldırılarına karşı uzun ve soluklu bir mücadele verdiklerini, geline yerde yasal engellere takıldıklarını ve yasaların patronlardan yana olduğunu vurguladı. ÇEL-MER işçilerinin dört günlük işgal sürecinde çok güçlü örgütlülüğe sahip olduğunu, imzalanan protokolle birlikte şanlı direnişinin kazanımla sonuçlandığını fakat geline süreçte patron saldırısı, yıldırma, baskı ve sindirme politikaları ile örgütlülüklerinin zayıfladığını ifade etti.

İşgal sürecinin sonunda **işten atılan öncü bir işçi** ise kürsüde yaptığı konuşmada, ÇEL-MER işçilerinin hak alma mücadelesini sürdürdüğünü, sürecin işçilerin aleyhine ardarda açılan davalar ve patron baskısı ile devam ettiğini hatırlatarak **"Birleşik Metal-İş Sendikası direniş sürecinde yarım ekmek arası yemek getirmekten başka bir işe yaramadı. Sendikalar bizimidir! Bizim sendikacılarla değil, sendikalarla işimiz olmalı"** dedi. Bürokratlaşmış sendikacıları dize getirmediikten sonra

mücadelenin başarıya ulaşamayacağını belirten öncü ÇEL-MER işçisi, işçilerin sendikal mücadelesinin türlü baskılarla zayıflatıldığını fakat mücadelenin devam ettirileceğini belirterek, konuşmasını **"Eğer bir mücadeleye girişilecekse ya vuruşa vuruşa mücadele edeceksin ya da başını önüne eğeceksin!"** sözleriyle sonlandırdı.

Sınıf dayanışması vurgusu

Ardından kürsüye çıkan **KDS direnişçisi** konuşmasında örgütlenme sürecini aktardı. Birleşik Metal-İş'i tercih ettiklerini, ancak patronun baskısıyla Türk Metal çetesinin fabrikaya sokulduğunu söyledi. Sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaparak birlik çağrısı yaptı.

Fen-İş işçisi sendikal bürokrasiye karşı verilmesi gereken mücadelede yol ve yöntemlere değinerek başarılı bir mücadelenin ancak ve ancak işçilerin işyeri komiteleri oluşturarak gerçekleştirebileceğini, oluşturulacak fabrika komitelerinin ortak kararlar alarak daha üst bir birlik yaratması gerektiğini ifade etti.

Petro-kimya sektöründen bir işçi fabrikasındaki taşeron işçilerin yaşadığı sorun ve sıkıntılara değinerek kurultaya, taşeronlaşmaya karşı etkin bir mücadele verilmesi gerekliliğine dair bir önerge

sundu.

Temizlik işçisi bir kadın işçi de ev içinde temizlikte çalışan kadınların yaşadıkları sıkıntıları aktardı.

Ardından söz alan **işsiz bir kadın işçi** konuşmasında işçilerin kendilerine ve yanındaki arkadaşlarına güvenmediklerini vurgulayarak **"kölece çalışma koşullarında yanımızdaki işçi arkadaşlarımıza güvenebiliyorsak mücadelemizde de güvenmeliyiz"** dedi.

İşçi konuşmalarının ardından **Gebze Meslek Yüksekokulu, Kocaeli Ekim Gençliği** ve lise öğrencisi tarafından yapılan konuşmalarda yaşanan sorunların kaynağının ortak olduğuna ve mücadelenin her alanda yürütülmesi gerektiğine vurgu yapıldı.

En son olarak kurultayda bir ilkokul öğrencisi söz aldı. Ardından divanın toparlayıcı konuşmasıyla birlikte 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Kurultaydan notlar:

* KHK tarafından yürütülen ön çalışma sürecinde de olduğu gibi sermayenin kolluk güçleri kurultayın gerçekleştiği Alyans Düğün Salonu'nda da baskı ve terör uygulamalarını devreye soktu. Kurultayın başlama saatinden önce salon önünde barikat kuran resmi ve sivil polisler salon hazırlık aşamasını dahi izleme acizliğinde bulundu.

* Gebze İşçi Kurultayı'nın kolluk güçleriyle yaşanan tartışmadan kaynaklı bir saat gecikmeyle başlaması kurultaya katılan işçi ve emekçileri olumsuz yönde etkiledi. Yaşanabilecek gözaltı olaylarına karşı salondan çıkanlar oldu.

* Kurultaya 80 işçi ve emekçi katıldı.

* İlk olarak okunan tebliğlerden sonra serbest kürsünün canlı tartışmalarla geçmesi olumsuz havayı dağıttı.

* Kurultay boyunca ÇEL-MER işçilerinin süreci canlı tartışmalara sahne oldu.

Tunus ve Mısır: Devrim

-II-

Devrim için dersler

1- Tunus ve Mısır'ın birarada bir kez daha doğruladığı ilk önemli ders, büyük toplumsal patlamaların, isyan, halk ayaklanması ya da devrimlerin, çoğu durumda, büyük birikimler halinde mayalanan ve küçük kıvılcıklar üzerinden patlayan kendiliğinden bir dinamığa sahip olduklarıdır.

Tunus'ta patlak veren halk ayaklanması, olayın ardından sıkça kullanılan ifadeyle, bulutsuz gökyüzünde çakan bir şimşek misali, bu ülkeye dışardan ve uzaktan bakan hemen herkes için tamamen bir sürpriz oldu. Tunus ayaklanması özellikle Arap dünyasında sarsıcı biçimde yankılanınca, hele de bazı ülkelerdeki ilk hareketlenmeler ortaya çıkınca, yeni ayaklanma beklentileri haliyle güç kazandı. Ama ilk sırada tam da Mısır'ın durmakta olduğu, öteki herkes bir yana, bu ülkeyi yakından bilip tanıyan, sürekli biçimde izleyen uzmanlara bile düşünülemez bir şey olarak görünüyordu. BBC'nin "deneyimli" Kahire muhabirinin, Tunus'taki diktatörün kaçışının (14 Ocak) hemen sonrasında ve Mısır'daki ayaklanmanın hemen öncesinde kaleme alındığı, üstelik tam da 25 Ocak için yapılan eylem çağrısını konu edinen 17 Ocak tarihli haberi, buna anlamlı bir örnek oluşturuyor. Muhabir John Leyne, "Tunus'ta Cumhurbaşkanı Zeynel Abidin Bin Ali'nin ülkeyi terk etmesiyle sonuçlanan olaylar, hemen hemen aynı sorunların görüldüğü Mısır'da da benzer bir sonuç doğurabilir mi?" diye soruyor ve yanıtında buna hiçbir biçimde ihtimal vermiyordu. Mısır'da protesto gösterilerinin "ancak birkaç yüz kişi toplayabildiği"ni, bunların da genellikle "aynı yüzler"den oluştuğunu, eylemlerde polis sayısının her zaman gösterici sayısından çok daha fazla olduğunu, olumsuz yanıtına kanıt olarak sunuyordu.

Bugün 25 Ocak için yapılan eylem çağrısına birkaç yüz değil fakat milyonlarca kişinin yanıt verdiğini, eylemin salt bir protesto gösterisi olarak değil fakat ülke çapında kanlı geçen bir ayaklanma halinde gerçekleştiğini, bir anlık bir patlama olarak kalmayıp diktatörü kovma kararlılığı ile onsekiz güne yayıldığını biliyoruz. Ama BBC'nin "deneyimli" Kahire muhabirinin hiçbir biçimde kişisel bir yanığı değildi. O yalnızca genele egemen düşüncüyü dile getiriyordu, bunu da haberinde özellikle vurguluyordu.

Bütün bunlar, kitlesel patlamaların, isyan ve ayaklanmaların, bu arada devrimlerin, özellikle de toplumsal devrimlerin, uzun dönemler boyunca derinden derine mayalanarak, beklenmedik zamanlarda, beklenmedik olaylardan alevlenerek ve beklenmedik biçimler içinde patlak verdiğini bir kez daha, bu kez Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmaları üzerinden doğrulamaktadır.

2- Ama öte yandan, hem Tunus'ta hem Mısır'da, bu türden büyük sosyal patlamaların gelmekte olduğunu duyuran önemli ön işaretler bulunduğunu, hiç değilse şimdi, olayların ardından ortaya çıkan bilgiler ışığında öğrenmiş bulunuyoruz.

Tunus'taki ayaklanmanın gelişiminde örgütlü yapısıyla değilse bile militanlarının kişisel

inisiyatifiyle belirli bir rol oynadığı bilinen Tunus İşçilerinin Komünist Partisi (TİKP) temsilcileri, böyle bir halk ayaklanmasını yıllar öncesinden bir biçimde beklediklerini söylüyorlar: "Bu devrim bizim için tamamıyla bir sürpriz değildi. Çünkü 2008'de maden havzasındaki ayaklanmadan bu yana partimiz, Tunus'un bir başkaldırıya yol açabilecek yeni bir halk mücadelesi dönemini başlatacağını tespit etti. Maden havzasındaki ayaklanmadan sonra başka ayaklanmalar da oldu, fakat bölgesel çapta kaldı. Bölgesel çaptaki ayaklanma geçen yaz döneminde meydana geldi." TİKP temsilcileri, parti olarak bir halk ayaklanması ihtimali üzerinde özel biçimde durduklarını, partiyi buna her düzeyde hazırlamaya çalıştıklarını da sözlerine ekliyorlar.

Benzer işaretlerin ve üstelik daha belirgin biçimde Mısır'da da bulunduğunu artık biliyoruz. Ve Tunus'ta olduğu gibi, bir kez daha militan işçi hareketleri üzerinden. Ortadoğu uzmanı Gilbert Achcar, bu konuda şu bilgiyi veriyor: "Mısır 2006'dan 2009'a kadar son zamanların en büyük işçi grevleri dalgasını yaşadı, o zamandan beri ülkedeki toplumsal gerilimler durulmadı. Mübarek, emniyet supabını kullanarak var olan basıncı kontrol altında alabileceğini sandı fakat bu durum bir patlamayla sonuçlandı. Tabii ki bu noktada Tunus örneğinin de bir katkısı oldu"

Bu bilgi ve gözlemlerden çıkan sonuç basitçe şudur: Her ne kadar bir toplumsal hareketin ya da devrimin ne zaman, ne vesileyle ve hangi biçimler içinde patlak vereceğini kestirmek olanaksızsa da, onun gelmekte olduğunu bir biçimde sezme ve öngörmek yine de olanaklıdır. Büyük depremlerin gelmekte olduğunu nasıl ki kendini yıllar öncesinden gösteren öncü sarsıntılar üzerinden öngörmek mümkünse, aynı şekilde büyük toplumsal depremler

demek olan isyan, ayaklanma ve devrimlerin de gelmekte olduğunu öngörmek, hiç değilse bir biçimde sezme ve bunu daha etkili hazırlıklara konu etmek mümkündür. Bu, devrimci bir partinin olayların seyrini derinlemesine anlama yeteneğine, toplumun derinliklerindeki birikimi ile onun yüzeye vuran etkilerini doğru değerlendirme başarısına sıkı sıkıya bağlıdır. Bunu zamanında sezme ve öngörmek, beraberinde buna uygun daha ciddi, güvenli ve iddialı bir hazırlığı da getireceği için, bu devrimci bir partinin beklenmedik patlamalara müdahale etme yeteneğini de alabileceğine güçlendirecektir.

3- Tunus ve Mısır örnekleri, büyük kitle hareketlerinin, isyan ya da ayaklanmaların, kurulu düzenin siyasal ve sosyal yapısına yönelebmesinde devrimci önderliğin, ancak bu sayede olanaklı olabilecek devrimci yön ve programın tayin edici önemini de, kendi yapısal zayıflıkları üzerinden de olsa, bir kez daha göstermiş oldular. Gerek Tunus gerekse Mısır ayaklanmaları ifadenin en tam anlamında kendiliğinden hareketler oldular ve öylece de kaldılar. Buradaki sorun halk ayaklanmalarının beklenmedik bir biçimde kendiliğinden patlak vermeleri değildir, vurgulamış bulunduğumuz gibi bu türden hareketlerde ve devrimlerde genellikle böyledir. Sorun, bu hareketlerin patlak verdikten sonra da herhangi bir devrimci yönelimden, açık bir politik yön ve programdan, bunu olanaklı kılacak devrimci bir önderlikten yoksun kalmalarıdır.

Temel önemdeki bu yapısal zaafattan dolayıdır ki, ilgili ülkelerin egemen sınıfları ile arkalarındaki emperyalist güçler, ayaklanmaları belli sınırlar içine hapsederek denetim altına almakta belirgin bir kolaylık yakaladılar. Bu, Mısır'da özellikle böyle oldu. Emperyalistler ve Mısır burjuvazisi, bir yandan hareketi "devrim" nitelemesiyle okşayıp yüceltirlerken, öte yandan onu devrimci bir mecraya büyütmekten başarıyla alıkoydular. Tam da işçi sınıfının üretim alanları üzerinden harekete geçtiği ve kendi sınıf istemlerini özel bir biçimde dile getirdiği bir evrede ise, diktatörü harcayıp hareketi durdurdular. Böylece de diktatörlüğü tüm yapıyla ayakta tutmayı başardılar. Düzen ordusu ile düzenin temel payandalarından gerici Müslüman Kardeşler hareketi, herbiri kendine özgü konumları ve rolleri üzerinden, bunun başarılmasında düzenin iç ve uluslararası efendilerine paha biçilmez bir hizmet sundular.

Mısır'daki gibi muazzam bir halk hareketi patlamasının bu denli kolay bir biçimde dizginlenmesi ve denetim altına alınması, devrimci yön ve programın, onun taşıyıcısı ve uygulayıcısı olabilecek devrimci bir partinin olayların seyrindeki tayin edici önemini bütün açıklığı ile bir kez daha ortaya koymuştur.

4- Fakat sorun kendi başına devrimci bir partinin olup olmaması da değildir. Sorun aynı zamanda, bu devrimci partinin, isyan, ayaklanma ya da devrim türünden bir hareket kendiliğinden patlak verdiğinde, onun önüne düşebilecek, ona başarıyla yön verebilecek bir birikime ve hazırlığa, güce ve örgütlülüğe, uzun yılların ve en farklı mücadele koşullarının ürünü bir

m için dersler... / 2

pratik deneyime ve önderlik yeteneğine az çok sahip olabilmektedir de. Eğer bu türden bir ön hazırlık ve birikim yoksa, olayların patlak vermesi devrimci partinin hızla güç kazanmasını ve öne çıkmasını alabildiğine kolaylaştıracak olsa bile, onun harekete başarıyla hakim olması ve doğru bir biçimde yönetip yönlendirmesi yine de olanaklı olamaz.

Nitekim Mısır'da değilse bile Tunus'ta olaylarda belirli bir rol oynayan devrimci bir parti var. Ama görülebildiği kadarıyla bu partinin olayların gidişini esasa ilişkin olarak etkileme gücü ve yeteneği hiç değilse halen yok.

Buradan çıkan esaslı dersi iki önemli ve birbirini tamamlayan aktarma üzerinden ortaya koymak istiyoruz. Bu iki aktarma Tunus ve Mısır'dan devrim için dersler kapsamında buraya kadar söylediklerimizin de toparlanması anlamına gelecek.

Aktarmalardan ilki Lenin'in "Nereden Başlamalı?" başlıklı çok iyi bilinen makalesinden: "... Durmadan sistemli ve planlı hazırlıktan söz ettik; ama amacımız asla, istibdadın ancak düzenli bir kuşatmayla ya da örgütlü bir saldırıyla yıkılabileceğini ima etmek değildir. Böyle bir görüş, hem saçma, hem de hayattan kopuk bir görüş olur. Tam tersine, istibdadın, kendisini sürekli olarak tehdit eden kendiliğinden patlamaların ya da önceden görülemeyen siyasi karışıklıkların etkisi sonucu çökmesi son derece mümkündür ve böyle olasılık tarihi olarak çok daha fazladır. Ama maceracı kumarlardan sakınmak niyetinde olan bir siyasi parti, faaliyetlerini, böyle patlamaları ve karışıklıkları beklemeye dayandıramaz. Biz kendi yolumuzda ilerlemeli ve düzenli çalışmamızı sebatla sürdürmeliyiz. Beklenmedik olaylara ne kadar az bel bağlarsak, herhangi bir 'tarihi dönemeç' karşısında hazırlıksız yakalanmamız da o kadar imkansız olur."

İkinci aktarım ise **Ekim**'in (sayı: 165) yıllar öncesine (15 Mart 1997) ait bir başyazısından: "Devrime doğru büyüyen politik olaylar, hemen her zaman, çok büyük ölçüde kendiliğinden bir dinamığa sahiptirler. Devrimler planlanıp uygulanmazlar, fakat toplumun derinliklerinde oluşan patlayıcı birikimin beklenmedik zamanlarda ve biçimler içinde dışa vurmasıyla oluşur ve gelişirler. Bununla birlikte, kendiliğinden patlak veren devrimler ya da büyük halk hareketleri, devrimci partiler tarafından yönetilip yönlendirilirler. Bu tarihsel olaylara bir yön, bir çizgi, bir program kazandırılarak, onlar bilinçli müdahalelerle adım adım zafere götürülebilir ve götürülürler. Devrimci önderliğin, devrimci öncü partinin bir devrimde oynayabileceği temel tarihsel rol de işte burada ifadesini bulur. Bu onun, patlak vermiş bir devrimin kaderini belirleyecek düzeydeki hayati önemde rolüdür."

"Fakat eğer devrimin ya da büyük bir halk hareketinin patlak verdiği ülkede, devrime varan ön birikim süreçleri içinde oluşmuş, gelişmiş, deneyim kazanmış, açık bir politik çizgiye ve sağlam bir örgütsel kimliğe sahip bir parti varsa, bu rolü başarıyla gerçekleştirme şansı olabilir. Patlak vermiş devrimler içinde doğan, kimliğini, çizgisini, örgütünü bu sıcak anlarda ancak kurabilen bir parti bile bu rolü oynayamaz. Ya da ancak istisnai durumlarda oynayabilir"

"Bu iki farklı duruma iki klasik örnek verilebilir. İlk duruma örnek, 1917 Rus Devrimi ve Bolşevik Partisi'dir. İkinci duruma örnek, 1918 Alman Devrimi ve Spartakist hareketten doğan Alman Komünist Partisi'dir. Bilindiği gibi ilki zaferle, ikincisi yenilgiyle sonuçlandı..." (H. Fırat, **Dünya Ortadoğu ve Türkiye**, Eksen Yay., s. 420-21)

Bu değerlendirmeyi, 1997 Mart'ında Arnavutluk'ta beklenmedik bir biçimde patlak veren, çok geçmeden silahlı ayaklanma biçimini alan ve ülkenin güney bölümüne bir süre egemen olan halk hareketini konu alan "Arnavutluk'ta Silahlı Halk Ayaklanması" başlıklı metinden aktarıyoruz. Ama görüldüğü gibi burada söylenen hemen her şey neredeyse olduğu gibi Tunus ve Mısır için de geçerlidir. Geleceğin devrimlerine başarılı bir önderlik, bugünden devrimin patlak vereceği ana uzanan bütün bir tarihi döneme yayılan hazırlığın başarısına sıkı sıkıya bağlıdır. Partimizin değerlendirmelerinde hep vurgulandığı gibi, eğer bugünden çok yönlü bir hazırlığı en iyi biçimde yapmazsak, özellikle de işçi sınıfı hareketi ekseninde örgütlü bir güç haline gelmeyi başaramazsak, gelecekte şu veya bu biçimde yaşanacak bir toplumsal patlama ya da devrime başarıyla önderlik etmek yeteneğinden de yoksun kalırız. Tunuslu ve Mısırlı devrimcilerin halen düştüğü duruma düşeriz.

5- Bu bizi, devrimci partinin tayin ediciliği ölçüsünde, hatta sözkonusu toplumun koşullarına bağlı olarak ondan bile önemli olan, bir başka önemli soruna getiriyor. Bu, işçi sınıfının olayların seyrinde oynayabileceği ve oynaması gereken roldür. Eylemli mücadeleleri ile gerek Tunus'ta gerekse Mısır'da, özellikle bu ikincisinde, gelmekte olan toplumsal sarsıntıyı önden duyuran işçi sınıfının patlak veren ayaklanmalarda etkin bir rol oynayamaması, her iki ülkede de hareketin nispeten kolayca kontrol edilebilmesinin esaslı bir nedenidir.

Tunus'taki ayaklanma konusunda bu konuda yeterli bir bilgi ve açıklık yok, hiç değilse bizim için. Ama Tunus İşçilerinin Komünist Partisi temsilcileri işçi sınıfının ayaklanmaya katılımının zayıf kaldığını

özellikle belirtiyorlar. Mısır'da ise tablo biraz daha açık. Üç haftaya yayılan ayaklanma sürecinde işçi sınıfının üretim birimleri üzerinden de hareketlenmeye başladığını ve diktatöre yol verilmesinde özel bir rol oynadığını biliyoruz. Ayaklanmanın başından itibaren ABD ile sıkı bir koordinasyon halinde olan Mısır ordusunun, tam da işçi direnişleri ve fabrika işgallerinin hızla yaygınlaştığı, işçi sınıfının gücünü üretim ve hizmet alanları üzerinden gösterdiği bir sırada apar topar Mübarek'e yol vermesi, bu çerçevede dikkate değer bir olgudur.

Kuşkusuz işçi sınıfının bu türden toplumsal hareketlerde oynayabileceği tayin edici rol çok karmaşık etkenlere bağlıdır. Fakat bu rolün temelde işçi hareketinin bağımsız devrimci politik ve örgütsel gelişimde aldığı mesafe ile sıkı sıkıya bağlantılı olduğunu biliyoruz. Bu da devrimci bir sınıf partisinin devrime etkin bir hazırlığının, her şeyden önce sınıf hareketinin bağımsız politik ve örgütsel gelişiminde aldığı mesafe ile ölçülebileceği anlamına gelir. Partimizin III. Kongresi ile birlikte özellikle öne çıkardığı "Parti, sınıf, devrim!" şiarı, ki kongre bildirisinin başlığıdır da aynı zamanda, buradaki kopmaz ve tayin edici bütünlüğü en özlü biçimde dile getirmektedir. Partinin sınıfla örgütlü birliğinin düzeyi ile devriminin kaderi birbirine sıkı sıkıya bağlıdır.

Toplumsal mücadelelerde işçi sınıfı birleştirici olduğu kadar ayrıştırıcı da bir güçtür. Dahası o bunu modern burjuva toplumunda devrimci bir temelde yapabilecek biricik sınıftır da aynı zamanda. Onun birleştirici ve sürükleyici gücü, öteki emekçi katmanları kendi eksenine çekmesinde ve devrimci önderliği altında birleştirmesinde; ayrıştırıp saflaştırıcı gücü ise, sınıfsal ağırlığını ortaya koyduğu ölçüde öteki burjuva katmanların gerçek konum ve tutumlarını açığa çıkartmakta yatar. İşçi sınıfının toplumsal bir hareket içindeki devrimci ağırlığı kaçınılmaz olarak ayrışma getirir, böylece sağlıklı bir saflaşma sağlar. Sınıfın devrimci gücü ve ağırlığı, emekçi sınıf ve katmanları kendine doğru çekerken, tüm kesimleriyle burjuva katmanları hareketin dışına iter. Böylece onların hareketi denetim altına alıp sefil

çıkarlarına alet etmeleri girişimi boşa çıkar. 1905 Devrimi bunun da klasik bir örneğini vermiştir bize. Devrimde işçi sınıfı ağırlığı ve inisiyatifi ön plana çıkınca, o güne dek özgürlük nutukları çeken liberal burjuvazi hızla harekete yüz çevirmiş, devrime karşı gericilikle kol kola girmiştir. Tunus ve Mısır'da bu doğrultuda bir gelişme yaşansaydı, aynı şey olur, isyana şu veya bu ölçüde katılan burjuva ara katmanlar hızla harekete yüz çevirir, egemen sınıfın yanında saf tutarlardı. İşçi sınıfının ayaklanmalardaki yeri ve ağırlığının zayıflığından dolayıdır ki, ara burjuva katmanların harekete katılması ve giderek hareketin üzerine bir ağırlık olarak çökmesi kolaylaşmıştır.

Bu olgu Mısır'da özellikle belirgindir. Mısır'da hareketin o "zengin" bileşimi gerçekte onun esasa ilişkin temel bir zaafı olmuştur. Büyük bir isyanın kolayca denetim sınırları içine çekilmesinde bu özel bir rol oynamıştır. Başından itibaren hem ABD'de hem Mısır burjuvazisinde hareketin denetim altına alınabileceği, hatta Mübarek harcanmadan da yatıştırılabileceği umudunu doğuran tam da bu oldu. Nitekim Mısır işçi sınıfı kendi muazzam gücünü sınıfsal istemleri eşliğinde ve üretim alanları üzerinden gösterir göstermez, meydanlardaki şekilsiz kalabalıkların bir parçası olmaktan çıkıp üretim birimleri üzerinden sınıf bölükleri halinde eyleme geçer geçmez, başta Müslüman Kardeşler olmak üzere harekete yön vermede etkin bir konumda bulunan tüm burjuva kesimler, Mübarek'in gidişini yeterli bularak isyanı hızla sona erdirmişlerdi.

6- Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmaları yaygın biçimde "devrim" olarak nitelendi, niteleniyor. Emperyalist medya kuruluşlarından dünya ölçüsünde birçok ilerici-devrimci parti, grup ve kişiye, ayaklanan kitlelerin temsilcilerinden (Tunus ve Mısır örneği) ayaklanmada belli bir yer tutan devrimci partilerin temsilcilerine (Tunus) kadar bu böyle. Biz komünistlerse bu nitelemeyi paylaşmadığımız gibi onu devrim kavramını bozmaya ve sulandırmaya yönelik tehlikeli ve zararlı bir tutum ve girişim sayıyoruz.

Onyılları bulan bir bastırılmışlığın ardından büyük bir sosyal ve siyasal hoşnutsuzluğun bir anda patlayan volkan misali büyük bir toplumsal sarsıntı olarak kendini açığa vurması... Milyonları kapsayan ve haftalara yayılan muazzam bir kitle hareketliliği... Kitlelerin mevcut rejimin yasa ve yasaklarına meydan okuyan, siyasal meşruiyetini ortadan kaldıran, bu arada yer yer güvenlik güçlerini ve kurumlarını hedef alan büyük eylem inisiyatifi ve kararlılığı... Diktatörler şahsında diktatörlüklere karşı sergilenen büyük öfke ve kararlılık... Bütün bunlar Tunus ve Mısır'da yaşananların ortak tablosunu oluşturuyor. Bunları fiilen elde edilen siyasal kazanımlar tamamlıyor. Diktatörler koltuklarını terketmek durumunda kaldılar. Onyılların baskı ve terör rejiminin bunaltıcı cenderesinde gedikler açıldı ve henüz kalıcılığı tartışmalı olsa da birçok hak ve özgürlük halen fiilen kullanılabilir hale geldi.

Öte yandan, marksistlerin bir toplumda devrimci durumun temel göstergeleri olarak ele aldıkları üç temel unsur, her iki ülke üzerinden de genel görünüm içinde saptayabiliyoruz. 1- Her iki ülkede de "yönetilenlerin" eskisi gibi yönetilmek istemediği ve "yönetenler" inse artık eskisi gibi yönetemez duruma düştükleri, olayların patlak vermesiyle birlikte ortaya çıktı. 2- "Ezilen sınıfların yoksulluk ve sefaletinin alışılmış ölçülerin üzerine çıkması", hem Tunus'un hem Mısır'ın en yalın gerçeğidir. 3- "Barışçıl" dönemlerde kendilerini sessizce sömürten, fakat fırtınalı bir dönemde, kriz koşulları sayesinde, fakat aynı zamanda bizzat 'tepedekiler' tarafından bağımsız tarihsel eyleme zorlanan kitlelerin eylemliliğinde önemli bir yükselme" (Lenin) ise, bu üç unsur içinde en açık ve dikkate değer olanıdır.

Bunlar birarada, genel planda alındığında, gerek

Tunus'ta gerekse Mısır'da devrimci bir durum doğduğunun da göstergeleridir. Fakat bütün bunlara rağmen ne Tunus'ta ne de Mısır'da yaşananları devrim olarak nitelemek olanağı vardır. Tunus'ta kısmen daha ileri bir durum var. Kitleler yer yer cepheden devlet kurumlarını hedeflediler, ülkeyi terkeden diktatörün yerine geçen hükümeti devirdiler, siyasal tutukluların serbest bırakılmasını sağladılar, siyasal polis ve eski iktidar partisinin feshedilmesini dayattılar, siyasal özgürlükleri daha geniş çapta fiilen kullanmaktalar, ayaklanmanın yarattığı yerel örgütlülükleri korumaktalar, ülkede devrimci bir parti önderliğinde kurulan birleşik güç odağı var vb... Bütün bu açılardan Tunus Mısır'daki durumun hayli ilerisinde durmaktadır. Mısır'da ayağa kalkan kalabalıklar çok daha geniş ve eylem dalgası çok daha uzun süreli olabildiği halde üstelik. Mısır'ın zayıf yanı devrimci partinin tümünden yokluğu, önemli bir handicap olarak ordu ve Müslüman Kardeşler faktörü, yanısıra da orta sınıfların hareket üzerindeki özel etkisi oldu.

Sorun hiçbir biçimde salt diktatörlerin gitmesi, diktatörlüklerinse hala tüm temelleriyle ve temel kurumlarıyla yerli yerinde duruyor olması, bu anlamda hareketin sınırlı bir başarı düzeyinde kalması değildir. Sorun bu temelleri ve kurumları hedefleyen bir hareketin olmamasıdır, halk ayaklanmalarının böyle bir kapsam ve yönelimden yoksun bulunmasıdır. Bu temel önemde yapısal özelliği gözden kaçırarak her büyük kitle hareketini devrim olarak nitelemek, bilimsel devrimci bakışın yitirilmesi olur.

"İktidarın bir sınıftan ötekine geçişi, sözcüğün salt bilimsel anlamıyla olduğu kadar, politik ve pratik anlamıyla da bir devrimin birinci, başlıca ve esas belirtisidir..." diyor Lenin. Kuşkusuz, somut bağlamından da (Şubat Devrimi) bildiğimiz gibi, Lenin bu sözlerle başarılı bir devrimi tanımlıyor. Ama böylece başarısız da kalsa sonuçta her gerçek devrimin toplumsal-siyasal anlamını, muhtevasını ve yönelimini de en özlü bir biçimde ortaya koymuş oluyor. Bundan çıkan sonuç, devrim nitelemesini belirleyen, hareketin akibeti ve dolayısıyla somut kazanımları değil, fakat sosyo-politik muhtevası ve siyasal yönelimi olduğudur.

Rusya'da 1905 Devrimi hedeflediği hiçbir sonuca ulaşmadan, temel istemlerinin hiçbirini elde edemeden ağır bir yenilgiye uğradı. Ama o yine de görkemli bir siyasal devrimdi ve Ekim Devrimi'ne giden yolda önemli bir kilometre taşı oldu. Çünkü soylular sınıfını temsil eden Çarlık düzenini yıkmak ve demokratik cumhuriyet kurmak gibi açık bir siyasal yönelime sahipti. Her gerçek devrimde olduğu gibi (ki bu bütün devrimler üzerinden somut olarak örneklenebilir) 1905

Devrimi'nde de sahnede kendilerine özgü istemleriyle sınıflar ve buna sıkı sıkıya bağlı olarak, bu sınıfların her birinin istemlerine daha tutarlı ifadeler kazandıran siyasal özneler vardı. İşçi sınıfı sahnenin önplanındaydı; Çarlığı devirmeyi hedefliyor, demokratik cumhuriyet ve 8 saatlik işgünü istiyor, köylülüğün toprak talebin destekliyordu. Köylülük serfliğin kaldırılmasını ve toprak istiyor, cumhuriyet talebinde işçi sınıfını destekliyordu. Liberal burjuvaziye Çarlığı anayasal monarşiyle sınırlamak peşindeydi. Ve tüm bu sınıfları temsil eden partiler, program, strateji, taktik ve örgütleriyle, uzun yıllardan beri sahnede idiler ve kendileri yönünden muhtemel bir devrime hazırlanıyorlardı. Devrim patlak verdiğinde ise konum ve hedeflerine göre onu etkilemeye ve yönlendirmeye çalıştılar.

Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmalarında ise böyle bir muhteva ve yönelim yoktu. Sahnede bağımsız istemleri ve buna dayalı bağımsız eylemleriyle sınıflar ve siyasal özneler değil, fakat muazzam boyutlarda da olsa salt insan yığınları vardı. Sınıfsal kimlikleri üzerinden kendilerini gösteremeyen şekilsiz insan yığınları. Bundan dolayıdır ki bütün dikkatler ve temel istem, salt diktatörün gitmesi üzerinde odaklaştı ve öylece kaldı. Hareketin burjuva öğeleri bunu özellikle bu doğrultuda yönlendirdiler. Nitekim her iki ülkede de diktatör, geride tüm kurumlarıyla birlikte diktatörlüğü ve kendi 20-30 yıllık suç ortaklarını bırakarak bir yana çekilince de, hareket gücünü ve dinamizmini yitirdi.

7- Bu da bizi Tunus ve Mısır'ın bir başka hayati önemde dersine, düzenin kendini savunabilme yeteneği ve olanakları ile düzen kurumları hakkında taşınabilecek hayallerin böylesi tayin edici anlarda nasıl da büyük bir tuzağa dönüşebileceği gerçeğine getiriyor.

Endonezya'nın 33 yıllık faşist diktatörü Suharto'nun istifasının (21 Mayıs 1998) hemen ardından *Kızıl Bayrak*'ta yayımlana başyazı (23 Mayıs 1998), "*Suharto'nun İstifasıyla Halk Hareketi Dizginlenmeye Çalışılıyor*" üst başlığı altında şu anlamlı ana başlığı taşıyordu: "**Diktatör Gitti, Diktatörlük Duruyor...**" Tunus'un 23 yıllık diktatörünün ülkeden kaçmak zorunda kalmasının ardından ortaya çıkan yeni durum da, ilerici-devrimci yayınlarda genellikle bu ifade ile özetlendi.

Aynı durum Tunus'un ardından Mısır'da da yaşandı. Ülkenin 31 yıllık diktatörü Hüsnü Mübarek sonunda istifa etmek zorunda kaldı, oysa düne kadar temsil ettiği rejim tüm yapıyla yerli yerinde duruyor. Üstelik salt kurumlarıyla değil yönetim kadrosuyla da. Mübarek'in ardından yönetimi rejimin belkemiği ordu devraldı. Ve ordu üzerinden dizginleri eline alan kişi, Yüksek Askeri Konsey'in başı Muhammed Hüseyin Tantavi, istifa etmek zorunda kalan 31 yıllık diktatörün 20 yıllık savunma bakanı ve 16 yıllık genelkurmay başkanı! Bu çarpıcı olgu bile kendi başına tüm durumu özetlemeye yetmektedir.

Şimdi de Mısır'daki bu güncel tablonun ışığında 1998 yılında Endonezya'da yaşananların anlamına bakalım. Sözü ettiğimiz "*Diktatör Gitti, Diktatörlük Duruyor...*" yazısından aktarıyoruz: "*33 yıllık çürümüş ve kokuşmuş bir baskı rejiminin simgesi olarak diktatör Suharto istifa etti, ama rejim tüm kişi ve kurumlarıyla yerli yerinde. Suharto gitti ama Suharto rejimi olduğu gibi duruyor. Büyük fedakarlıkları göze alarak ayağa kalkan milyonlarca insanla alay edercesine, istifa eden diktatör yerini sağ kolu olan adama bıraktı ve aynı anda bu 'yeni başkan' dört yıllık görev süresi için yemin etti. Bu operasyonun gerisinde doğal olarak emperyalizmin tam güdümündeki ordu var. Şu an halk hareketine karşı kurulan en güçlü barikat olan ordu, Suharto ailesinin güvenliğini sağlama sorumluluğunu üstlendiğini de açıkça ilan etti. Tüm bunlar, ayaklanan halk kitlelerinin 'İpe*

çekilsin!' dediği kanlı bir diktatöre kendini bu siper etme tutumu, Suharto rejiminin, onun en temel kurumu olarak ordunun, halk kitlelerine karşı yalnızca bir adım geri çekilerek giriştiği bir yeni tehdit ve meydan okumadan başka birşey değildir." (H. Fırat, *Dünya Ortadoğu ve Türkiye*, Eksen Yay., s. 429)

Olayların Endonezya'daki bu gelişim seyri neredeyse tamı tamına bugünkü Mısır'ı andırıyor. Suharto yerine Mübarek'i, Suharto'nun 'sağ kolu' yerine de Mübarek'in "20 yıllık savunma bakanı ve 16 yıllık genelkurmay başkanı" olan adamı koyun, böylece neredeyse tamı tamına aynı senaryoyu bulursunuz. İlkinde Suharto'nun 'sağ kolu' ve ikincisinde ise Yüksek Askeri Konsey'in başı Tantavi'nin görevden çekilen diktatöre hizmetlerinden ötürü şükranlarını sunması bile aynı. Senaryodaki tek fark, bunun iki farklı ülkede ve 13 yıllık zaman aralığı ile gerçekleşmiş olmasıdır.

Düzen kurumları hakkında taşınabilecek hayallerin büyük toplumsal fırtınalar döneminde nasıl da öldürücü sonuçlar yaratabileceğini bize 13 yıl önce Endonezya ve şimdi de Mısır gösteriyor. Üstelik aynı kurum, yani düzen ordusu üzerinden. Son elli yılın tüm acılı deneyimlerine rağmen hala da "orducu sosyalist" olmakla övünebilen ordu yalakalarının hiç de az olmadığı bizimki gibi bir ülkede, bu dersin apayrı bir önemi vardır.

-III-

Devrime hazırlanmak...

Kapitalist dünya ve emperyalist sistem, genel işleyişi içinde, son otuz yıldır, ama özellikle de dizginlerinden boşalmış halde son yirmi yıldır, gezegenimizin toplumsal fay hatlarında büyük enerji birikimleri yaratmaktadır. Bu birikim henüz büyük depremlere, ki bunlar toplumsal devrimler zinciri biçiminde sökün edecektir, yolaçmış olmasa da, öncü sarsıntılarını ardı arkası kesilmemektedir. Tunus ve Mısır bunun güncel yeni örnekleri oldular.

Biz komünistler, nerede, ne zaman ve ne biçimde ortaya çıkacağını kestirememekle birlikte, hiçbir büyük toplumsal hareketi, isyanı ya da ayaklanmayı şaşırıca bulmuyoruz. Zira sistemin gidişatının toplumsal fay hatlarında sürekli patlama dinamikleri biriktirdiğini ve bunun da ilk sarsıntılar biçiminde kendini bir dönemdir dışarı vurmaya başladığını biliyoruz. Bu tespit, günümüz dünyasına ilişkin her devrimci tahlilin temel hareket noktası olmak zorundadır. Bu tespite dayanmaksızın günümüz dünyasının temel süreçlerini anlamak olanaklı olamayacağı gibi, önümüzde uzanan ve giderek de yakınlaşmakta olan yeni tarihi döneme devrimci hazırlık da yapılamaz. Bu gerçeği görmek, görev ve hedeflerini bunun ışığında ele almak, kendini her bakımdan buna göre konumlandırmak ve hazırlamak, günümüz dünyasında gerçekten devrimci bir parti olabilmenin olmazsa olmaz koşulları arasındadır.

Bundan dolayıdır ki, bu değerlendirmenin girişine TKİP III. Kongresi Bildirisi'nden alınan pasaj, hemen devamında şu sözlerle bağlanmaktadır:

"Bu tespit partimizin tüm mücadele, çalışma ve örgütlenme çabasının belirleyici ana eksenidir. Partimiz tüm güncel devrimci görev ve sorumluluklarına buradan bakmakta, geleceğin büyük mücadelelerine bu bakış açısıyla hazırlanmaktadır. Her biçimi ile burjuva gericiliğinin Türkiye toplumunu boğucu bir kuşatma altında tutması güncel olgusu geçici olmaya mahkumdur. Kapitalizmin onulmaz çelişkileri karşı konulmaz bir biçimde Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini bir kez daha devrimci sınıf mücadelesi alanına yöneltecektir. TKİP bu bilinçle, bundan beslenen bir devrimci güven ve iyimserlikle hareket etmekte, tüm güncel çabalarını bu süreci hızlandırmaya yoğunlaştırmakta, bunu ise şaşmaz bir biçimde proletarya devrimi hedefine bağlamaktadır."

(EKİM Başyazı Sayı: 272 / Nisan 2011)

Mısırlı emekçilerin mücadelesi gerici yönetimi zorluyor

Diktatör Hüsnü Mübarek'in halk isyanıyla alaşağı edilmesinin ardından Tahrir Meydanı'ndaki "sürekli direniş" son bulsa da, mücadele yeni boyutlar kazanarak devam etti. Zira Amerikancı diktatörün alaşağı edilmesi büyük bir kazanım olmakla birlikte, ayaklanan genç kuşaklarla emekçilerin sorunlarının çözüldüğü, taleplerinin karşılandığı anlamına gelmiyordu.

Yönetimi ele alan ordu ile onunla işbirliği yapan burjuva partiler ve Mübarek rejiminin kalıntıları, Tahrir Meydanı'nın boşaltılmasından sonra işi ağırdan almaya başladılar. Çünkü bir takım göstermelik reformlar yaparak işlerine kaldıkları yerden devam edebileceklerini varsayıyorlardı. Bundan dolayı iktidarın dümenine geçerek geçmez ilan ettikleri ilk karar, Tahrir Meydanı'nın boşaltılmasını istemek, işçi sınıfının grev ve eylem yapmasını yasaklamak oldu.

Askeri konseyin yasağını dikkate almayan işçiler ise hem grevlere hem eylemlere devam ettiler. Çalışma koşullarının düzeltilmesi, ücretlerin artırılması, sosyal haklar alanının genişletilmesi, örgütlenmenin önündeki engellerin kaldırılması gibi taleplerle eyleme geçen işçiler, yasağı tanımadılar. Bu arada devlet güdümündeki sendika yöneticilerinin görevden alınması ve yeni bağımsız sendikalar kurmak için mücadeleyi sürdüren işçiler, sömürü ve köleliğe karşı yükselttikleri mücadeleyi daha bir kararlılıkla sürdüreceklerini ilan etmiş oldular. Ordunun işi ağırdan alması üzerine derhal somut adımlar atılmasını talep ettiler. Bu basıncın altında kalan askeri konsey çok istemese de, bazı talepleri karşılamak zorunda kaldı.

İlk somut adım işkence, cinayet ve kirli işlerle özdeşleşmiş olan Emn ed Devle (devlet güvenliği) diye adlandırılan istihbarat örgütünün dağıtılması oldu. Mübarek rejiminin temel kurumlarından biri olan örgütün dağıtılması, işçiler, emekçiler, gençler, ilerici-devrimci güçler adına önemli bir kazanımdı.

Emekçilerin ısrarla yerine getirilmesini istedikleri bir diğer temel talep ise, Hüsnü Mübarek ile çocukları ve suç ortaklarının yargılanmasıydı. Emekçilerin ordu güçleriyle çatıştığı Tahrir

Meydanı'ndaki son kitlesel eylemin ardından Mübarek ve bazı bakanlarını gözaltına alıran askeri konsey, yolsuzluk, rüşvet ve siyasi cinayetler konusunda sorgulamaya başladı. Devrik diktatörle suç ortaklarının 15 günlük sorguya alınıp ardından mahkemeye çıkarılacak olması, gençlerle emekçilerin bir diğer önemli kazanımı oldu.

Taleplerinin gerçekleştirilmesi için mücadeleye devam etme kararlılığını ortaya koyan emekçiler, orduya karşı da direnme kararlılığında olduklarını göstererek, talepler listesinin arkasında olduklarını bir kez daha ilan ettiler.

Mübarek ve suç ortakları hakkında açılan soruşturma devam ederken, diktatörün eski partisi NPD (Milli Demokratik Parti) için fesih kararı açıklandı. Rejimin organik bir parçası olan NPD'nin dağıtılması, gençlerle emekçilerin isyanın kazanımlarını pekiştirme konusundaki kararlılıklarını dosta-düşmana gösterdi.

Mısır'da devam eden mücadele süreci, askeri konseyin yeni tavizler vermek zorunda kalacağına işaret ediyor. Zira işçiler, kamu emekçileri, gazeteciler, hukukçular ve diğer mesleklerden emekçiler hem örgütlülüğü pekiştiriyorlar hem de çalışma ve yaşam koşullarını düzeltmek, sosyal haklar alanını genişletmek için mücadeleye devam ediyorlar. Gençlik gruplarından temsilcilerin katılımıyla oluşturulan "25 Ocak Devrimi Gençliği" adlı komite ise, bir yandan talepleri saptayıp kamuoyuna açıklıyor, öte yandan talepler listesini askeri konseye ileterek, atılmasını istedikleri somut adımları hatırlatıyor. Yani emekçiler, askeri konsey ve diğer burjuva partilere, "Mücadelemiz sürüyor, taleplerimizin arkasındayız, gerçekleşene kadar da mücadeleye devam edeceğiz" mesajını güçlü bir şekilde veriyorlar.

Hemen atılması gereken somut adımlar ve orta vadeli talepler listesini askeri konseye sunan "25 Ocak Devrimi Gençliği" ise, gerici güçlerin önümüzdeki dönemde taviz vermek dışında bir seçeneklerinin olmadığına işaret ediyor.

Emekçiler cephesinden yansıyan bir diğer önemli gelişme de, İsrail'in Kahire'deki büyükelçiliği ve İskenderiye'deki konsolosluk binası önünde yapılan eylemler oldu. Siyonist rejimle ilişkilerin kesilmesi gerektiğini dile getiren eylemciler, yönetimden Gazze üzerindeki ablukanın kaldırılması için girişim başlatmasını da istediler. Camp David antlaşmasının geçersiz sayılmasını talep eden eylemciler, Mısır'ın Filistin'in kurtuluşu için Arap dünyasına önderlik etmesi gerektiğini de vurguladı.

Bir ilk olmaları itibarıyla bu eylemler, Mısırlı emekçilerin ülkenin dış politikası konusunda da söyleyecek sözleri olduğunun işaretlerini vermiştir.

Ordu, burjuvazi, dinci gericilik ve emperyalistler, Mısır'daki mücadelenin önünü kesmek için çok yönlü bir çaba sarf ediyorlar. Bu durum kaçınılmazdır da, zira Mısır'da sınıf çatışmaları keskinliğini koruyor. Ayaklanmanın kazanımlarının genişletilmesi, dahası bu kazanımların kalıcılıştırılması, emekçilerin bu mücadeledeki kararlılığına bağlı olacaktır. Gerici cephenin karşı saldırıya geçmesini önlemenin yegane yolu da, işçi ve emekçilerin mücadele azmi ve ısrarını diri tutabilmelerinden geçiyor.

Suriye'de mücadele sertleşiyor

Devlet terörü ve reform vaatleriyle halk hareketini durdurmaya çalışan Beşşar Esad yönetiminin girişimleri ters tepiyor. Halk gösterileri daha da büyüyor. Ortada Tunus, Mısır, Yemen, Bahreyn, Libya örnekleri varken, Baas rejiminin bu taktiklerden medet umması, zorba rejimlerin, manevra yapma yeteneğinden yoksun olduklarının yeni bir kanıtıdır.

Bin Ali, Mübarek, Ali Salih, El Halife, Kaddafi diktatörlerinden farklı olduğunu savunan Baas yönetimi, ABD-İsrail karşıtı söylemleri de öne çıkararak halk gösterilerinin üstesinden geleceğini hesap ediyor. Ancak her yeni gelişme, bu çabanın beyhude olduğunu kanıtlamaktadır.

Baas yönetimi, dış güçler tarafından silahlandırılan provokatörlerin varlığı söylemine dayanarak, durumun diğer Arap ülkelerinden farklı olduğunu savunuyor. Buna karşı olayların seyri, emekçileri harekete geçiren nedenlerin tümüyle meşru olduğunu ortaya koyuyor. Ne reform vaatleri, ne eylemlerde gözaltına alınanların serbest bırakılması, ne cinayetlerle ilgili araştırma komisyonlarının kurulması ne de bunları tamamlayan dizginsiz devlet terörü... Tüm bunlar, demokratik hak ve özgürlükler talep eden, yolsuzluk ve rüşvetle mücadele edilmesini isteyen, kolluk kuvvetlerinin halka karşı sergiledikleri vahşi saldırganlığın son bulmasını isteyen emekçileri eylemlerden alıkoymaya yetmiyor.

Nitekim halk hareketinin yayılması, Baas yönetimini olağanüstü hali kaldırmak, yüksek devlet güvenlik mahkemelerini feshetmek ve barışçıl gösterilerin yasal olduğunu kabul etmek zorunda bıraktı. Ancak, kolluk kuvvetlerinin terör estirdiği yerde bu kararların ciddiye alınma şansı pek yok. Zira devletin sokaklarda cinayet işlediği yerde yasalarda yapılan değişikliklerin emekçiler nezdinde bir kıymeti olmaz.

Suriye'nin pek çok kentinde eylemlere devam eden emekçiler, somut talepler yükseltiyor ve somut adımlar atılmasını talep ediyorlar. Emekçilerdeki kararlılık arttıkça, rejimin reform/zorbalık ikilemine dayalı taktiklerinin etkisi ise azalıyor.

Akan kanın durdurulması, siyasi tutsakların serbest bırakılması, geçici bir hükümetin oluşturulması, halkı temsil etmeyen yerel meclislerin dağıtılması, 1973 yılından beri yürürlükte olan anayasanın değiştirilmesi, yeni anayasayı hazırlamak için kurucu bir komitenin seçilmesi gibi talepler formüle eden göstericiler, bir an önce bu yönde somut adımlar atılmasını talep ediyorlar.

Eylemlerde "ulusal birliğe" vurgu yapılırken "Ne Müslüman Kardeşler ne (kökten dinci) Selefilere, özgürlük, özgürlük!", "Müslüman/Hıristiyan biz özgürlük istiyoruz!", "Halkımı katleden haindir!" şiarları yükseltildi. Baas rejiminin zorbalığına karşı biriken öfke, bazı eylemlerde, "Halk rejimin yıkılmasını istiyor!" şiarının da yükseltilmesini koşulladı.

Yabancı basının eylemleri doğrudan yansıtma olanağından yoksun olması, olayların boyutu hakkında net bir fikir oluşturmayı zorlaştırıyor. Hem Baas yönetimi temsilcilerinin hem muhaliflerin canlı telefon bağlantıları sırasında ifade ettikleri, tabloyu kısmen aydınlatıyor.

Baas yönetimine yakın isimler halk hareketinin varlığını inkar etmiyor, söylemde olsa meşruluğunu kabul ediyor. Ancak olayın bundan ibaret olmadığını, ABD-İsrail işbirlikçilerinin Suriye'ye sızdığını, içeride de işbirlikçileri bulunduğunu, bu güçlerin silahlı olduğu ve kanlı olaylara sebebiyet verdiklerini savunuyorlar.

Muhalifler ise, dış müdahale söylemi üzerinde pek durmazken, sokaklara dökülen halkın silahsız olduğu, barışçıl eylemler yaptığı, meşru talepleri için mücadele ettiğini ifade ediyorlar.

Arap dünyasında tanınan bazı aydın ve akademisyenler ise, emperyalist/siyonist güçlerin Suriye'deki olaylara kayıtsız kalmalarının mümkün olmadığını, ancak bu olgunun halkın haklı talepleri uğruna mücadele ettiği gerçeğini değiştirmeyeceğini, dolayısıyla Baas yönetimin iki olaya farklı şekilde yaklaşmak zorunda olduğu ve halka karşı uyguladığı şiddetten vazgeçmesi, talepleri karşılaması gerektiğini savunuyorlar.

Göründüğü kadarıyla, Suriye'deki eylemlerde örgütlü siyasal güçlerin belli bir etkisi var. Müslüman Kardeşler'in işin içinde olduğuna dair güçlü veriler var. Ancak ilerici, sol-sosyalist güçler de eylemlere katılıyorlar.

Sol güçler, henüz Baas yönetimini devirmekten söz etmiyorlar. Yansıyan bazı açıklamalar, rejimle masaya oturma beklentisinin devam ettiğine işaret ediyor. 20 Nisan'da canlı telefon bağlantısıyla El Cezire'ye açıklamalarda bulunan Birleşik Sosyalist Parti'nin (BSP) Halep'teki temsilcisi de benzer görüşler ifade etti.

Reformları ciddi bulmadıklarını ifade eden BSP temsilcisi, rejimin bu manevralarla eylemleri bitirmeye çalıştığını, ancak bu tutumun yanlış olduğunu, Baas yönetiminin de diğer Arap yönetimleriyle aynı hataya düştüğünü belirtti.

Siyasi tutsakların derhal serbest bırakılması, olağan üstü halin kaldırılması, eylemlerde halka karşı uygulanan şiddetin son bulması, bu adımların atılmasından sonra ise Baas yönetimi ile muhalif güçler arasında görüşmelerin başlatılması... Bu dört talebin acil olarak karşılanması gerektiğini vurgulayan BSP temsilcisi, "Halk rejimin yıkılmasını istiyor!" şiarının temel bir slogan olmadığını, daha çok halka uygulanan şiddete bir tepki olarak gündeme geldiğini belirtti.

Dış güçlerin müdahalesine karşı olduklarını ifade eden Birleşik Sosyalist Parti temsilcisi, çözümün içeride üretileceğini ifade etti.

Görünen o ki, sınırlı tavizlerle yakasını kurtarmaya çalışan Baas yönetimi, uzak olmayan bir gelecekte halkın iradesine boyun eğmek zorunda kalarak, temel talepleri kabul etmek zorunda kalacaktır. Rejimin bu talepleri karşılama gücü ve yeteneğinin olup olmadığını önümüzdeki süreç gösterecektir.

Paris'te halk isyanları paneli

Fransa'nın Paris kentinde düzenlenen panelde Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki halk isyanları tartışıldı. 17 Nisan Pazar günü yapılan etkinliğe konuşmacı olarak **BİR-KAR temsilcisi** ve Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır** katıldı. Son derece eğitici ve etkileyici tarzda geçen panele 30 kişi katıldı.

Sınıfın devrimci enerjisini açığa çıkartma çağrısı

Uluslararası sınıf tarihinin temel momentleri üzerinde duran BİR-KAR temsilcisi, 1848 devrimleri, Paris Komünü ve Rus Devrimi pratiklerine değindi. Kapitalizmin bunalım dönemlerinden ve sermayenin bu dönemlerde uyguladığı politikardan bahsetti. Krizlerle sınıf hareketinin yükseliş ve düşüşlerini ele aldı.

1990'larda kendini dışı vuran gelişmelerden söz eden temsilci, bu çerçevede; Chiapas'daki köylü isyanını ve ardından Fransa, Yunanistan, İtalya ve Almanya'daki işçi hareketlerine, anti-küresel hareketin yükselişine ve Endonezya'da Suharto diktatörlüğünün yıkılmasına değindi. Tüm bu gelişmelerin yeni bir sürecin başlangıcı olduğunu söyledi. Zamanında komünistlerin bu dönemi proleter kitle hareketleri ve halk isyanları olarak tanımladıklarını ifade eden BİR-KAR temsilcisi, konuşmasının devamında, Avrupa'nın metropollerinde patlak veren işçi hareketlerinin, grev ve genel grevlerin ve Kuzey Afrika'daki halk isyanlarının bunun devamı olduğunu dile getirdi. Tüm bu gelişmeleri bu bütünlük içinde, bir tarihsel dönemin ürünü olarak ele almanın önemli olduğunu açıkladı. Türkiye'nin bu bölgede olduğuna, Kürt sorunu üzerinden tam içinde olduğuna dikkat çeken temsilci, sözlerini, Türkiye devriminin kendi sınırlarını aşacağına, Ekim Devrimi gibi bir işlev görerek, etkilerinin Ön Asya'ya doğru uzanacağına değindi. Bugünkü temel görevin bu perspektiften hareketle, sınıfın devrimci enerjisini açığa çıkartmak ve onu devrime hazırlamak olduğuna vurgular yapılarak konuşma sonlandırdı.

"Sınıfın organik parçalı olunmalı"

Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır ise konuşmasında, Kuzey Afrika'da yaşanan devrimci ayaklanmaların tesadüfi ve istisnai olmadığını, bu ayaklanmaların ancak kapitalizmin yapısal krizi çerçevesinde anlaşılabilirliğini söyledi.

Ardından, Libya işgalinin Arap devrimleri sürecini bloke etmeyi ve kapitalist stabilizasyonu hedefleyen emperyalist bir müdahale olduğunu açıkladı.

Kapitalizmin yapısal krizinin sınıf çelişkilerini keskinleştirdiğini ve küresel düzeyde devrimin imkanlarını yarattığını söyledi. Avrupa'nın Akdeniz havzasındaki işçi hareketlerinin ve Kuzey Afrika'daki isyanların bu diyalektikle anlaşılabilirliğini belirtti.

Artık bölge ya da Ön Asya devrimlerinin tartışılabilirliği bir döneme girdiğimizi belirtti. Sınıfın organik parçası olmanın bugünün temel görevi olduğunu söyledi.

Daha sonra soru-cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde oldukça zengin, kapsayıcı, canlı tartışmalar yapıldı. Panel dört saat sürdü.

Kızıl Bayrak / Paris

Emperyalistler Libya'da kara harekâtına hazırlanıyor

16 Nisan 2011 | Taksim

“Sivilleri korumak” bahanesiyle Libya'ya saldıran emperyalist güçler, çatışmaları zamana yayarak kara saldırısı için zemin hazırlıyorlar. Kaddafi devrilmeden Libya halkının rahat yüzü göremeyeceğini öne süren haydut takımı, buna hava saldırılarının bunun yeterli olmayacağı yalanını da ekleyerek, “kara saldırısı kaçınılmaz hale geldi” sonucuna varıyorlar.

Saldırıyı başlattıklarında, “Kaddafi'yi devirmeyi amaçlamıyoruz” diye açıklama yapan emperyalist şefler, kısa sürede kirli niyetlerini açığa vurmaya başladılar. “Halkın güvenliğini sağlama” hedefinden geri adım atmalarının mümkün olmadığı safsatasına sarılan savaş baronları, bunun için Kaddafi'yi yönetimden uzaklaştırmanın şart olduğunu da tekrarlayıp duruyorlar.

Hal böyleyken, emperyalist saldırıya “yasal” dayanak oluşturan BM Güvenlik Konseyi'nin 1973 sayılı kararı, kara saldırısını ve Kaddafi'yi devirmeyi içermiyor. Ancak savaş baronlarının halkları köleleştirme planları sözkonusu olduğunda BM kararlarına ihtiyaç duymadığı da bilinmektedir. Nitekim Libya saldırısını sürdüren emperyalistler ilk günden BM kararlarını bir kenara attılar. Örneğin 1973 sayılı karar, Kaddafi muhaliflerini silahlandırmayı içermiyordu, oysa emperyalistler bunun da ötesine geçip, kukla bir yönetimi işbaşına getirme planları yapmaya da ilk günden başladılar.

Emperyalistlerle suç ortakları geçtiğimiz günlerde Katar'da “Temas Grubu” adı altında düzenledikleri toplantıda, Kaddafi'ye yönetimden çekilme çağrısında bulunmakla kalmadılar, muhaliflere destek kararı da aldılar. NATO komutasındaki saldırgan güçler, Katar toplantısının ardından Kaddafi'ye karşı koyabilmeleri için muhalifleri silahlandırıp eğiteceklerini ilan ettiler.

Libya'nın hem zengin petrol ve gaz kaynakları, hem stratejik konumu emperyalist güçler arasında çekişmelere de yol açıyor. Salt bu olgu bile, saldırganların Libya halkıyla ilgili olmadıklarını ortaya koyuyor. Rusya-Çin ikilisi saldırının aldığı boyuta itiraz ederken, ABD ile Avrupa'daki suç ortakları arasında da çekişme var. Savaş aygıtı NATO şeflerinin Berlin toplantısında Libya'nın yağmalanmasından alınacak pay etrafında yaşanan anlaşmazlıkların aşılması da gündemdedi. Türk sermaye devletiyle AKP hükümetinin övgülere mazhar olduğu toplantının ardından yansıyanlar, emperyalist saldırganların asgari zeminde anlaşmaya vardıkları izlenimi yaratıyor.

Libya'nın kaynaklarını yağmalamak, Trablus'ta kukla bir yönetimi işbaşına getirmek, ülkede emperyalist

orduların konuşlanmasına zemin hazırlamak... Bunlar, emperyalist güçlerin Libya saldırısının öncelikli hedefleridir. Dolayısıyla sözkonusu uğursuz anlaşma da, bu çerçevede olmuştur. “Sivil halkı koruma” zırvası ise sefil emellerin üstünü örten bir şaldan başka bir şey değildir. CIA ajanlarının Libya'ya gönderilmesinden sonra, İngiliz askeri danışmanlarının da sürece dahil olması, kara müdahalesinin ilk adımları sayılmalıdır.

Belirtmek gerekiyor ki, Kaddafi karşıtı isyancılar da, işin içinde kirli emeller olduğunu hissediyorlar. Bundan dolayı isyancıların önemli bir kesimi halen “Kara saldırısına gerek yok, bize silah versinler yeter” diyorlar. Ancak emperyalist orduların işi ağırdan alması, Kaddafi güçlerinin ise işgalcilere değil de isyancılara karşı savaşması, kara saldırısına zemin hazırlar niteliktedir.

Nitekim son günlerde Kaddafi'nin eski muhalifleri, kara saldırısını pervasızca savunmaya başladılar. Emperyalistler güdümündeki bu gerici çevreler, NATO güçlerinin düzleyeceği alanda, CIA'nın katkılarıyla iktidara gelmeyi hayal ediyorlar. Görünen o ki, Katar ve Berlin toplantıları bu gerici takımının umutlarını güçlendirmiştir.

Ortak bir açık mektup yayınlayan ABD, Fransa, İngiltere başkanları da, Libya saldırısının sonuna kadar götürüleceğini ilan ettiler. “Kaddafi iktidarda kaldığı müddetçe, NATO ve koalisyon ortakları, sivilleri koruma altında tutmak ve rejim üzerinde baskı kurmak için operasyonlarına devam etmeli...” ifadelerinin de yer aldığı mektupta, emperyalist saldırganlığın, “Libya halkının geleceğini kurması” adına yapıldığını iddia ediyorlar.

Emperyalistler kirli planlarını gerçekleştirmek için yol alırken, Kaddafi muhalifi gerici kukla yönetimin başına geçmek için el ovuştururken, Kaddafi ise, kokuşmuş diktatörlüğünü ayakta tutmaya çalışıyor. Bu çatışmanın bedelini ise, iki ateş arasında kalan Libya emekçiler ödüyor; çatışma bölgelerinde yokluk, yıkım, ölüm kol geziyor...

Verili koşullarda, inisiyatif büyük ölçüde eski Kaddafi muhalifi gerici güçlere kaptıran isyancı güçlerse hem emperyalistlerden gelecek silahlara muhtaçlar hem bu durumun emperyalistlere Libya'ya daha çok müdahale alanı açacağını farkındalar, durumu değiştirebilecek bir durumda da değiller.

Olayların seyri, yakın gelecekte emperyalist planların başarıya ulaşmasına elverişli gibi görünse de, Libya emekçilerin olası bir emperyalist işgale uzun süre sessiz kalmaları mümkün değil.

Anti-emperyalistler haykırdı...

“Libya'dan defol!”

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik, emperyalist haydutların Libya saldırısının ardından her hafta gerçekleştirdiği eylemlere bu hafta da devam etti. İngiliz Konsoloslğu önünde 16 Nisan günü yapılan eylemde “Emperyalistler ve işbirlikçi-uşak TC Libya'dan defol!” şiarı yükseltildi. Birlik bileşenlerinin kendi flamalarıyla katıldığı eylemde basın açıklamasını Veysel Şahin gerçekleştirdi.

Şahin emperyalist güçlerin Libya saldırısının dördüncü haftasında olduğunu belirterek, Libya'nın bombalanmasının devam ettiğini söyledi. Tüm dünyanın gözleri önünde Libya halkının emperyalistler ve leş kargası işbirlikçiler tarafından öldürüldüğü belirtildi.

“Emperyalistler, bu saldırıyla bir yandan Libya'nın başta petrol olmak üzere, yeraltı ve yerüstü zenginliklerini yağmalamayı, diğer yandan ise Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk ayaklanmalarının kendileri için yarattığı tehlikeyi bertaraf etmeyi amaçlamaktadır” denilen açıklamada AKP iktidarının bu yağmadan pay kapmaya çalıştığına da vurgu yapıldı.

Erdoğan'ın ağzından açıklanan “yol haritası”na vurgu yapılan açıklamada, AKP hükümetinin bir yandan saldırganlığın aktif parçası olma pozisyonunu perdelemeye diğer yandan ise “bölge gücü” olmaya çalıştığı dile getirildi.

“Emperyalistlerin sadık işbirlikçisi-uşağı AKP hükümetinin alçakça ve ikiyüzlüce demokrasiden, insan haklarından söz etmesi ve Libya halkına dair iyi niyet cümleleri sarfetmesi, en yalın ifadeyle açık bir ikiyüzlüktür” denilen açıklamada AKP iktidarının ve bölgedeki tüm işbirlikçi-uşak ülke iktidarlarının, emperyalizmin emir ve talimatlarını sorgusuz sualsiz yerine getirmekten, onların sözünü dinlemekten başka yapacakları bir şey olmadığı ifade edildi.

Açıklama emperyalistlerin ezilen halkların direnişi karşısında yenileceğinin söylenmesiyle son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Avrupa'da 1 Mayıs ve devrimci sorumluluk

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor.

1 Mayıs dünya işçilerinin, derin tarihsel ve sınıfsal anlamı olan en önemli günlerinden biridir. Emek dünyası ile sermaye dünyasının karşı karşıya geldiği bir gündür. Dünyanın her yerinde işçilerin ve emekçilerin alanlara çıktıkları, bir sömürü ve zulüm düzeni olan kapitalizme karşı kendi sınıfsal taleplerini ileri sürdükleri ve sosyalizme ilişkin özlemlerini dile getirdikleri bir gündür.

Yüzyılın başında devrimci partilerin öz çabaları ile tarihsel ve sınıfsal içeriğine uygun 1 Mayıs'ların yapıldığı muhakkaktır. Ne var ki ve ne yazık ki, Avrupa'da, çok uzun yıllardır 1 Mayıs'lar bu içeriğinden iyice arındırılmış olarak kutlanmaktadır. Sermaye cephesi, 1 Mayıs'ı gerçek içeriğinden arındırmak, onu seremonik bir gösteri düzeyine düşürüp sıradanlaştırmak için çok yönlü bir çaba sarfetmektedir. O kadar ki, 1 Mayıs öncesinden başlanarak, büyük çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu dans ve eğlence partileri düzenlenmekte, 1 Mayıs'ın iyiden iyiye yozlaştırılması için her türlü soytarılık yapılmaktadır.

Sermaye cephesinin inadına, 1 Mayıs'ta yine alanlara çıkacağız. Fakat önemli olan, 1 Mayıs'ı tarihsel ve sınıfsal anlamına uygun bir hazırlıkla karşılayıp karşılamadığımızdır. Biz sınıf devrimcileriyiz. Bu nedenledir ki, 1 Mayıs davasının gerçek savunucuları olarak 1 Mayıs'a her bakımdan devrimci bir hazırlıkla girmeliyiz. Bu ise, her şeyden önce politik ve pratik çok yönlü bir faaliyet demektir.

Bu çerçevede yapılması gereken ilk şey, hiç vakit geçirmeden böylesi bir faaliyet için seferber olmaktır. Burjuvazinin 1 Mayıs'a dönük alçakça saldırılarının inadına, üzerinde 1 Mayıs ve sosyalizmin sembollerinin olduğu görsel materyallerimizle her yeri donatmaktır. Kapitalizmi cepheden teşhir edip, tüm insanlığa sosyalizm hedefini gösteren bildirilerimizi, başta büyük ölçekli fabrika ve işyerleri olmak üzere, en geniş yığınlara ulaştırmaktır. Bu çabalarımız 1 Mayıs gününe dek aralıksız sürdürülmelidir.

1 Mayıs'ın özüne uygun propaganda ve ajitasyon çalışmamız, 1 Mayıs yürüyüşü sırasında da tekrarlanmalıdır. 1 Mayıs öncesinde olduğu gibi, 1 Mayıs günü de, saflarımıza tam bir devrimci atmosfer hakim olmalıdır. Üzerinde devrime ve sosyalizme ait şiarlarımızın yazılı olduğu pankartlarla ve kızıl bayraklarımızla yürüyüşe katılmalı, deyim uygunsu alanı bir de bunlarla donatmalı ve kızılaştırmalıyız. Yürüyüşlerde ve 1 Mayıs alanında militan ve disiplinli bir duruş sergilemek de son derece önemlidir. Sosyalizme dair sloganlarımız hiç susmamalı, devrimci marşlar söyleyerek yürümeli ve alana girmeliyiz. Kısacası, 1 Mayıs boyunca, günün anlamına uygun bir ruh hali içinde olmayı bilmeliyiz.

1 Mayıs'taki en öncelikli hedeflerimizden biri de, tüm güçlerimizi bu çalışmaya katmak, bunu 1 Mayıs yürüyüşüne de taşımayı mutlaka başarmaktır.

Tüm bunları başarabiliriz. Başarabiliriz, zira, yaşadığımız süreç her bakımdan buna uygun bir süreçtir. Şöyle ki, kapitalizmin küresel boyutta yaşanan krizi derinleşerek sürüyor. Bunun da tetikleme ile işçi ve emekçileri ilgilendiren tüm sorunlar daha da ağırlaşıyor. Emekçi yığınları ister istemez mücadeleye itiyor. Krizin dolaysız sonucu olan şu ya da bu sorun temelinde her gün bir yerde bir hareketlilik yaşanıyor.

Daha kısa bir süre önce Avrupa'da çok önemli gelişmeler yaşandı, yaşanmaya da devam ediyor. Örneğin, Yunanistan, Fransa, İtalya, İspanya, İrlanda, İngiltere, Hollanda ve Portekiz'de milyonlarca işçi ve

emekçi kapitalist sömürüye, işsizliğe, yoksulluğa, güvencesizliğe ve geleceksizliğe karşı tekrar tekrar alanlara çıktı. Grevler, genel grevler yaptılar. Bir durgunluğun yaşandığı Almanya'da bile yakın dönemde bir modern kölelik örneği olan taşeron işçiliği uygulamasını protesto amacıyla yüzbinlerce işçi sokağa çıktı. Bu görkemli proleter kitle eylemlerinin gerçekleşmesini koşullayan sorunlar yerli yerinde duruyor. Başta Yunanistan olmak üzere, bu yönlü kitle gösterileri de, devam ediyor.

Japonya'da yaşanan nükleer felaket Avrupa'nın ama özellikle Almanya'nın gündemine de bir bomba gibi düştü. Almanya bir süredir durdurak bilmeyen nükleer tehlikeyi protesto amaçlı eylemlere sahne oluyor. İnsanlığın geleceğini ilgilendiren bu sorun gündemdeki yerini koruyor. Protesto eylemleri de gitgide yayılıyor ve kitleselleşiyor. Özellikle Almanya'da bu sorun toplumun gündemi olmaya devam edeceğe benziyor.

Avrupa denen yaşlı kıtanın boylu boyunca etkilendiği bir başka gelişme de, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da yaşanan emekçi halk isyanlarıdır. Tunus'la başlayıp, Mısır'la devam eden ve giderek tüm Ortadoğu'ya yayılan bu halk ayaklanmaları hala devam

ediyor. ABD'nin yanısıra, Avrupa'lı petrol ve silah tekellerinin büyük çıkarlar elde ettiği bu bölgede yaşananlar, bu toprakların politik ve sosyal ortamını ısıtıcı niteliktedir.

Sadece bu üç önemli gelişme, devrimci bir 1 Mayıs çalışması yürütmemiz için bize son derece önemli imkanlar sunmaktadır. Devrimci bir ajitasyon çalışması için, tümünden de en etkin ve en yaratıcı biçimde yararlanmalıyız. Proleter kitle hareketleri ve halk isyanlarının şahsında, şimdi rüzgar bizden yana esmektedir. Bu rüzgarı arkamıza alıp, devrimci bir 1 Mayıs çalışması yürütmeyi başarabilirsek eğer, birer seremoni halinde cereyan eden 1 Mayıs gösterilerine bir parça renk katabilir, devrimci bir hava taşıyabiliriz.

1 Mayıs alanına devrimci bir soluk taşımak amacı çerçevesinde yerli ve göçmen devrimci çevrelerle işbirliği yapmak, bu konuda onları uyarmak, duyarlı hale getirmek, bir başka sorumluluğumuzdur. Özellikle yerli devrimci güçleri bu konuda inisiyatif almaya, sorumluluk üstlenmeye teşvik etmeli, hatta onları buna zorlamalıyız. Militan ve disiplinli bir duruş eşliğinde, diğer yerli ve göçmen parti ve örgütlerle bir blok şeklinde yürümek hedefimiz de olmalıdır.

1 Mayıs çalışması çerçevesinde gençliğe de önemli görev ve sorumluluklar düşmektedir. Kriz ve onun sonuçlarının en fazla etkilediği kesimlerden biri de gençliktir. İşsizlik, meslek yeri bulamama, eğitimsizlik, taşeron işçiliği gibi güvencesiz işlere mahkumiyet, savaşlarda "kurşun asker" olmak ve gelecek güvencesinden yoksunluk, gençliğin yakıcı sorunları olmaya devam ediyor. Bu sorunları da işlemek üzere, bu 1 Mayıs'ta kendine özgü bir ataklıkla görevler üstlenmek, enerjik bir çaba ortaya koymak, gençliğimizin kaçınılmaz sorumluluğu olmalıdır. Gençlik kendisini bekleyen bu göreve tam karşılık vermelidir.

Bir kez daha, sürecin bize sunduğu imkanlara yaslanalım, soldan esen rüzgarı arkamıza alıp, tarihsel ve sınıfsal anlamına uygun devrimci bir 1 Mayıs için seferberliği büyütelim.

enternasyonal-info.net

Bielefeld'de Pazartesi eylemi

Almanya'nın çeşitli şehirlerinde düzenlenen "Harzt IV" karşıtı Pazartesi Eylemi birkaç hafta beri atom karşıtı eylemlerle birleştiriliyor.

Bu vesileyle ilginin arttığı Pazartesi eylemine 19 Nisan günü BİR-KAR Bielefeld de katılım gösterdi.

İlk olarak BİR-KAR Gençliği adına bir konuşma yapıldı. Sık sık alkışlarla kesilen ve ilgiyle dinlenen konuşmada, kapitalizmin kara dayalı bir sistem olduğu, bu yüzden de hiçbir biçimde insanlığın yararı için hareket etmeyeceği söylenerek, insanın insan gibi yaşayacağı bir dünyanın ancak sosyalizmle mümkün olduğu vurgulandı.

Ardından BİR-KAR adına yapılan konuşmada ise, Ontex işçileriyle dayanışma amacıyla Avrupa genelinde yürütülen kampanyadan bahsedildi. Tekellerin sömürü politikalarına karşı çıktıkları için Ontex işçilerinin işten atıldıklarına değinilen konuşmanın ardından direnişçi Ontex işçileri için hazırlanan çağrı metni okundu. Ucuz emek sömürüsü anlamına gelen taşeronlaştırmanın artık Almanya'da da oldukça yaygın hale geldiği vurgulandıktan sonra, tüm işçi ve emekçilere Ontex işçileriyle enternasyonal dayanışmayı büyütme çağrısı yapıldı.

BİR-KAR çalışanlarının "Yaşasın Alaattin Karadağ davasıyla enternasyonal dayanışma!", "Alaattin Karadağ sokak ortasında polis tarafından katledildi!" şiarlı dövizler açtığı eylemde, Karadağ'ın katledilmesine ilişkin bilgilendirmede bulunulan bildiri de okundu.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Ontex direnişinin sesi Avrupa'da

email: buero@solidaritaet-international.de

Enternasyonal Dayanışma Stuttgart

Grubu'ndan destek

İstanbul / Yenibosna'daki Ontex işçilerine;
Stuttgart SI (Enternasyonal Dayanışma) olarak, sizlerin toplu sözleşmeye karşı olan itirazınızı ve buna karşı başlattığımız cesur protestonuzu duyduk. SI (Enternasyonal Dayanışma), partilerden bağımsız bir yardım örgütüdür ve uluslararası tekelere karşı yapılan haklı eylemleri destekler. Bundan dolayı sizi desteklediğimizi belirtmek istiyoruz. 16 Şubat'ta işten atılmanıza karşı, kendi iş yeri komitenizi kurarak, taleplerinizin kabul edilmesi için başlattığımız mücadeleyi önemli buluyoruz. Taleplerinizin kabul edilerek iş yerlerinize geri dönmeniz için, Selüloz-İş Sendikası'nın sizlere destek olmalıdır. Sendikanın temel görevi budur.

Almanya'da işçiler çok yönlü mücadelelerini sürdürmek için kendi komitelerini kuruyorlar. 2002 yılında, uluslararası araba tekeli Porsche'de çalışma kaybı olan bir işçiye çıkış verildi. Porsche'de makineci olarak çalışan ve IG Metall sendikasını temsilcisi ve kuruluşumuz SI üyesi Ulrich Schirmer, bu duruma karşı çıkarak iş yerinde el ilanı dağıtıp, dayanışma komitesi kurma çağrısı yaptı. Bunun üzerine, Ulrich Schirmer de işten atıldı. Bu durum 7 yıl süren uzun bir mücadelenin başlangıcı oldu. Dayanışma ve direnişi tanıtan komiteler kurularak, kamuoyuna yönelik bilgilendirme, mahkeme önlerinde protesto eylemleri gerçekleştirildi. "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" şiarı altında sürdürülen mücadele kazandı. Ulrich Schirmer 7 yıl sonra işine geri döndü. Bu dayanışmanın başarısıydı.

İşten atılmanıza karşı başlattığımız direnişle, kapitalistlerin kazancının nereden geldiğini gösteriyorsunuz. Aynı zamanda işçi arkadaşlarımıza, direnişten vazgeçmeyeceğinizi de göstermiş oluyorsunuz. İmkanlarımızla sizlerin mücadelesini burada tanıtmaya çalışacağız. Sizlerin başlattığı mücadele ve iş yerinizle ilgili daha çok bilgi duyarsak seviniriz.

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

Enternasyonal Dayanışma Stuttgart Grubu

Direnışe destek görev ve onurdur

(...) Avrupa BİR-KAR erken bir tarihte direnişinizle dayanışma kampanyası başlattı. Kampanya Avrupa'nın birçok kentinde sürüyor. İsviçre BİR-KAR da kampanya çalışmasını sürdürüyor.

İşçi sınıfı devrimcileri olarak ülkemizdeki işçi direnişlerinin sınıf mücadelesinin toplamı açısından taşıdığı önemi biliyoruz. Ontex'teki sınıf bilinçli işçilerin patron-sendika ihanetine karşı yükselttiği bayrağı ise tanıyor ve bu direnişe özel bir önem veriyoruz. Cenevre'de BİR-KAR çalışanları olarak bu bilinç ve inançla direnişinize sahip çıkmaya çalışıyoruz. Direnişinize maddi destekte bulunmak için topladığımız 300 İsviçre Frankı'nı sizlere gönderiyoruz.

Sınıf devrimcileri olarak kararlılıkla sürdürdüğünüz direnişinizi maddi ve politik olarak desteklemeye devam edeceğiz. Sizleri ve direnişinizi yoldaşlık duygusu ve inancıyla selamlıyoruz.

Yaşasın sınıf dayanışması!

BİR-KAR / Cenevre

Bielefeld'de dayanışma standı

BİR-KAR çalışanları 30 Mart'tan itibaren dayanışma stantları açarak imza toplamaya başladı. BİR-KAR çalışanları hem Ontex ürünlerini satan marketlerin önünde hem de Bielefeld'in en merkezi yeri olan Jahnplatz'da dayanışma stantları açarak direnişi yerli, yabancı işçi emekçilere ulaştırmaya çalışıyor. 16 Nisan Cumartesi günü Jahnplatz'da açılan standta Ontex işçilerinin fotoğraflarının yanısıra çeşitli dövizler kullanıldı.

Almanca olarak hazırlanan Ontex dosyası da yine bu hafta çeşitli sendika ve kitle örgütlerine ulaştırıldı ve destek talep edildi. Önümüzdeki süreçte daha geniş kitleye direnişin sesini ulaştırmak için çalışmalar yoğunlaştırılacak.

BİR-KAR / Bielefeld

Stuttgart'ta Naziler'e geçit yok!

Almanya'nın Stuttgart şehri yakınlarındaki Wintersbach'ta oturan üçü İtalyan, beşi Türk olmak üzere dokuz kişi, 9 Nisan akşamı neo-nazilerin saldırısına uğradı. Faşistler ellerinde balta ve sopalarla gençlere saldırarak kovaladılar. Gençlerin kendilerini korumak için sığındıkları barakaya benzin dökerek ateşe verdiler. Nazi çetesinin planlanmış saldırısına uğrayan gençlerden kiminin kolu kırıldı, kimi ise büyük darp alarak yanmaktan son anda kurtuldu. Saldırının ardından yakalanan 16 Nazi delil yetersizliği gerekçesiyle serbest bırakıldı. Wintersbach'ın bağlı bulunduğu Rems-Murr-Kreis bölgesi yıllardır neo-nazilerin açıktan boy gösterip faaliyet sürdürdükleri bir bölge.

17 Nisan Pazar günü Wintersbach Garı'nda biraraya gelen yerli, göçmen, ilerici kurumlar Naziler'e ve ırkçılığa karşı bir eylem gerçekleştirdiler. Kurumların yaptıkları konuşmalarda son yıllarda Nazi saldırılarının giderek arttığına değinildi. 1990 yılından beri Almanya çapında 130 kişinin Naziler tarafından öldürüldüğü, bunların 8'inin Baden Württemberg eyaletinde olduğunun altı çizildi. Özellikle Naziler'in 1 Mayıs günü Heilbronn şehrinde yapacakları yürüyüşe izin verilmiş olması konuşmacılar tarafından tepkiyle karşılandı. Heilbronn'da, Naziler'in yapacağı yürüyüşü durdurmak için herkes Naziler'e karşı mücadeleye çağrıldı.

Yapılan konuşmaların ardından yürüyüşe geçildi. Nazi sembollerini teşhir eden döviz ve pankartlar taşındı. Kitlenin geneli gençlerden oluşuyordu. Yol boyunca faşizme karşı sloganlar canlı bir şekilde atıldı. Yürüyüş kolu Linde'nin (faşistlerin yuvalandığı kahvehane) önüne ulaştığında polis barikatıyla karşılaşıldı. Linde önünde sık sık faşizme karşı ve enternasyonal dayanışma sloganları canlı bir şekilde atıldı ve faşizmi lanetleyen konuşmalar yapılarak, enternasyonal dayanışma çağrıları tekrarlandı. Türk bayraklarıyla yürüyüşe katılmak isteyen bir gruptan anons edilerek bayrakların indirilmesi istendi. Bayraklar indirildikten sonra yürüyüşe devam edildi.

BİR-KAR eylem günü "Tüm faşist kurumlar yasaklansın!" Almanca şiarlı dövizlerle alanda yerini aldı. Alanda BİR-KAR adına Almanca ve Türkçe bir konuşma yapıldı. Eylem boyunca da, Almanca ve Türkçe yazılı "Naziler'e karşı gücünü birleştir!, Neo-nazi saldırganlığına karşı mücadeleye!" şiarlı bildiriler dağıtıldı. Eyleme 1 500'ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

İşçiler dayanışmaya çağırıyor

Ontex/Canbebe ve PTT işçileri her hafta gerçekleştirdikleri Cumartesi yürüyüşleri kapsamında 16 Nisan akşamı direnişlerinin sesini Taksim'e taşıdılar.

Galatasaray Lisesi önünde toplanılmasıyla başlayan yürüyüşe BDSP, DİK, Emekli-Sen İstanbul 3 No'lu Şube üyeleri, İşçi Birliği ve DHF de destek verdi.

İstiklal Caddesi'nden geçenlerin büyük bir ilgiyle izlediği yürüyüşte Ontex ve PTT'deki direniş süreçleri anlatıldı. Yürüyüşün ardından Burger King'in Taksim Meydanı'ndaki mağazası önünde kısa süreli bir oturma eylemi yapıldı.

Basın açıklamasına geçilmeden önce söz alan DHF temsilcisi, 1 Mayıs'ın yaklaştığı bir süreçte süren direnişlerin önemine vurgu yaptı

Basın açıklamasını okuyan Ontex işçisi Gamze Kayhan, sermayenin saldırılarına, sendikal ihanete ve örgütsüzlüğe karşı, hakları ve gelecekleri için sürdürdükleri direnişlerinin her geçen gün daha da büyüdüğünü belirtti. Birçok sanayi havzasında işgallerin, grevlerin ve direnişlerin artarak devam ettiğini söyleyen Ontex işçisi, sermaye devletinin direnişçi işçilere tahammülsüzlüğüne vurgu yaptı. BAT işçilerine yönelik polis terörünü hatırlattı.

Mücadelelerinin diğer ayağı olan sendikal bürokrasiye karşı mücadelenin de kararlı biçimde sürdüğünü, sürecini belirten Kayhan, gönlü sınıf

mücadelesinden yana olanların hain sendika bürokratlarına zemin açmalarını eleştirdi. 1 Mayıs'ın önemine de değinilen açıklama, "1 Mayıs geleneği sahipsiz değildir. Bizler direnişçi işçiler olarak işçi sınıfının 150 yılı aşkın süredir yükselttiği kızıl bayrağı daha da yukarıda tutarak 1 Mayıs'ta Taksim'de yerimizi alacağız" sözleriyle noktalandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

16 Nisan 2011 | Taksim

YGS skandalına karşı binlerce öğrenci 'boykot' dedi...

“Parasız eğitim, sınavsız üniversite!”

YGS'deki şifre skandalının ardından mücadelelerini büyüten liseliler, ÖSYM'nin yalanlarına kanmadıklarını 15 Nisan günü dersleri boykot ederek gösterdiler. Gerek Tayyip Erdoğan'ın ve ÖSYM Başkanı Ali Demir'in gerekse de okul idarelerinin tehditlerine ve baskılarına rağmen liseliler parasız eğitim ve sınavsız üniversite taleplerini alanlarda haykırdılar.

İstanbul

ÖSYM Başkanı Ali Demir, YGS mağduru öğrencilere gönderdiği mektupta öğrencileri tehdit ederken provokasyon demagojisi ile eylemleri yatıştırmaya çalışmıştı. 15 Nisan günü boykotu ve öğrencilerin eylemlere katılmasını engellemek için ise okul idarelerinin birçoğu kapıları kilitlediler.

İstanbul Eyüp Refhan Tümer Lisesi'nden öğrenciler Taksim'e gitmek için toplu çıkış yapmak isteyince okulun ana kapısı ile diğer giriş ve çıkışlar kapatıldı, kapılar kilitlendi. Bu sırada okul yönetimi, bahçede toplanan öğrencileri ikna etmeye çalıştı. Öğrenciler alkışlarla bu yasakçı uygulamayı protesto etti. Bununla beraber okul yönetimi kameraların görüntü almasına da engel olmaya çalıştı.

Benzer tablo İstanbul Hatice Bayraktar Lisesi'nde yaşandı. Burada kapılar kilitlenerek eyleme katılım önlenmeye çalışıldı.

Esenyurt'ta boykot çağrısı

Boykot sabahı Esenyurt Köyiçi Meydanı'nda biraraya gelen liseliler mücadele çağrısı yaptı.

Halil Akkanat Lisesi'nde sınıf konuşmaları gerçekleştirilirken Bulut Durağı'ndan yürüyüşe başlayan Halil Akkanat Lisesi'nden öğrenciler, meydanadaki öğrencilerle buluştular. “Elemeci, eşit olmayan, şifreli eğitimi BOYKOT ediyoruz / Lise Öğrencileri” pankartını açan 100'ü aşkın liseli sloganlarla Esenyurt Belediyesi'nin önüne yürüdü.

Burada Devrimci Liseliler Birliği ve Emek Gençliği adına basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ardından topluca Taksim'deki eyleme geçildi. Bu bölgeden Nakipoğlu Anadolu Lisesi, Halil Akkanat Çok Programlı Lise, Fatih Sultan Mehmet Lisesi ve Bahçeşehir Atatürk Lisesi'nden boykota güçlü bir katılım gerçekleşti.

Taksim'de “ikna olmadık” sesleri

Taksim Gezi Parkı'nda buluşan binlerce liseli yetkililerin açıklamalarından ikna olmadıklarını haykırdılar. Parasız eğitim ve sınavsız üniversite isteyen öğrenciler sloganlarla Galatasaray Lisesi'ne yürüdüler. Öğrencilere, velileri ve eğitim emekçileri de destek verdiler.

“Eğitim sistemi batsın ÖSYM altında kalsın!”, “Ne YGS ne LGS Tayyip girsin strese”, “Elemeci, eşit olmayan, şifreli eğitiminizi boykot ediyoruz” gibi pankartların açıldığı eylemde liseliler Taksim Gezi Parkı'nda Taksim Meydanı'na doğru yürümek istediler. Polis engellemeye çalışması üzerine eylem Gezi Parkı'nda sürdü.

Halaylarla, sloganlarla Gezi Parkı'nda bekleyen 1500'ü aşkın liseli daha sonra Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Okul pankartlarının da açıldığı eylemde, öğrenciler zaman zaman oturma eylemi yaparak Galatasaray Lisesi'ne yürüdüler.

Galatasaray Lisesi önünde bekleyen öğrencilerle

buluşan kitle “Yaşasın liseli dayanışması!” sloganını yükseltti. Galatasaray Meydanı'nda sayıları dört bini aşan liseliler boykotun gerçekleştiği liseleri ve boykotun gerçekleşme oranlarını açıkladılar.

Liseliler daha sonra Eğitim Sen'in eylemine katılmak için Taksim Tramvay Durağı'na doğru yeniden yürüyüşe geçtiler.

Liselilerle dayanışmak için gelen direnişteki Casper işçileri Galatasaray Meydanı'nda dağıttıkları bildirilerle boykottaki liselilerin mücadelesini sahiplendiklerini ve liselileri Casper marka bilgisayarları boykot etmeye çağırdıklarını duyurdular.

“Geleceğimize sahip çıkıyoruz!”

Eğitim Sen İstanbul Şubeleri adına Taksim Tramvay Durağı'nda açıklama gerçekleştirildi.

Ardından liseliler adına da bir açıklama gerçekleştirildi.

Eylemin sona ermesinin ardından Gezi Parkı'na geçen liseliler burada da oturma eylemi gerçekleştirdiler.

DLB de yürüyüşe etkin biçimde katılım sağladı. Diğer liseli örgütleriyle beraber okullarından çıkan DLB'liler yola çıkarak ortak pankartlarıyla alandaki yerlerini aldılar.

Bursa

Bursa'da da lise ve dersane öğrencileri alanlardaydı. Kent Meydanı'nda toplanan yaklaşık 300 lise öğrencisi derslere girmediler.

Burada yapılan açıklamada, liselilerin ÖSYM Başkanı'nın yaptığı açıklamadan tatmin olmadıklarını söylendi. Tayyip Erdoğan'ın şifreleme olaylarının uydurma olduğunu söylemesi ve ses çıkartanları provokatörlükle suçlaması da protesto edildi.

Ardından Eğitim Sen adına açıklama yapıldı. Eğitim Sen'in şifreleme skandalını teşhir amacıyla “İkna olmadık, olmayacağız!” başlıklı imza kampanyası başlattığı söylendi.

Eyleme Eğitim Sen ve KESK'e bağlı sendikalarla ilerici ve devrimci kurumlar da destek verdiler.

Adana

Hacı Ahmet Atıl Lisesi'nde bir grup öğrenci, dersleri boykot ederek şifre skandalını protesto ettiler.

Öğrenciler, sabah okula gelen öğrencilerle tek tek konuşup, YGS'deki şifre olayını protesto için derse girmemeleri çağrısında bulundu. YGS'ye hazırlık kitaplarını yırtıp yakan öğrenciler, ÖSYM'nin sınava girerken verdiği kalem kıldılar.

Eğitim Sen, öğrenci velileri ve öğrenciler tarafından ortak olarak gerçekleştirilen eylemle de YGS'nin iptal edilmesi istendi. Adana Büyükşehir Belediyesi önünde başlayan eylemde AKP il binası önüne yürünerek basın açıklaması gerçekleştirildi.

Manisa

Eğitim Sen Manisa Şubesi öncülüğünde Manolya Meydanı'nda biraraya gelen lise ve dersane öğrencileri sloganlarla sınavı protesto ettiler.

Bir süre Manolya Meydanı'nda slogan atan öğrenciler, veliler ve eğitim emekçileri daha sonra valilik önüne doğru yürüyüşe geçtiler. Yol boyunca çevredeki emekçiler de alkışlarla eyleme desteklerini sundular. Yürüyüşten haberdar olmayan ve yürüyüşü gören birçok öğrenci de eyleme yolda katıldı.

200'ün üzerinde kişinin katıldığı yürüyüşün ardından valilik önünde bir lise öğrencisi basın açıklamasını okudu.

İzmir

Konak'ta Sümerbank önünde biraraya gelen liseliler, daha sonra Milli Eğitim Müdürlüğü önüne yürüdüler.

Bina önünde öğrenci gençlik ve eğitim emekçileri adına ortak bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada bu skandalın bir daha yaşanmaması için “Öğrencilerimizle, velilerimizle ve bizlere bugün burada desteğini sunan vatandaşlarımızla yetkililere sesleniyoruz. Taleplerimiz karşılanana kadar da ikna olmayacağız!” denildi.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eyleme Genç Umut, Dev-Lis, Gençlik Muhalefeti, Çiğli YGS Mağdurları, Anarşistler, İzmir Eğitim Sen Şubeleri, ÖV-DER katıldı.

Ankara

Kolej Meydanı'nda biraraya gelen lise ve dersane öğrencileriyle Eğitim Sen üyeleri burada kısa bir süre bekledikten sonra Ziya Gökalp Caddesi'ni kapatarak yürüyüşe başladı. Barikat kuran polis öğrencilerin kararlılığı karşısında barikatı açtı ve yürüyüş başladı. Ziya Gökalp Caddesi'nden coşkulu sloganlarla ilerleyen liseliler çevredekilerin de desteğini aldı.

Yaklaşık 250 kişi ile başlayan yürüyüş eylem alanına gelince 500'ü buldu. Öğrenciler burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylem alanında halaylar çekildikten sonra kitle Yüksel Caddesi'ne yürüdü. Burada bazı siyasetlerin kendi aralarında kavga etmeye başlaması üzerine dağılmalar yaşandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa - Adana - Manisa - İzmir - Ankara

DLB'den YGS karşıtı imza kampanyası

Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için

1 MAYIS'TA ALANLARA!

Devrimci Liseliler Birliği

Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleye!

* Adalılar * Grup Gölgedekiler
* Kartal'dan Liseliler
* Esenyurt'tan Liseliler
* Halil Akkanat Lisesi'nden
* Sinevizyon

**Tarık Zafer Tunaya
Kültür Merkezi / Taksim
24 Nisan Pazar Saat: 13.00
Devrimci Liseliler Birliği**

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleye!" şiarıyla başlattığı kampanya çalışmalarını sürdürüyor. YGS'deki şifre skandalı sonrası boykotlarla sesini yükselten liselileri örgütlü mücadeleye çağırarak çalışma yaygınlaştırıyor.

Kadıköy'de mücadele çağrısı

Kadıköy Dershaneler Sokağı, Kilise Meydanı ve AKMAR arasındaki yolda 16 Nisan günü Liselilerin Sesi satışı ve DLB'nin YGS karşıtı imza kampanyası faaliyeti vardı. Çok sayıda liseliye kampanya anlatıldı. Liseli gençlik şifre skandalının hesabını sormaya, eleme sınavları karşısında mücadele etmeye çağrıldı.

Ajıtasyon konuşmaları ile birlikte Liselilerin Sesi satışı da yapılırken, 24 Nisan günü Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilecek liseli şenliğinin çağrısı yapıldı.

Kartal'da şenlik çağrısı

Kartal merkez ve dolmuş caddesi ile Kartal Meslek Lisesi'nin etrafına çok sayıda 1 Mayıs ve şenlik afişi yapıldı.

Ayrıca, Kartal Meslek ve Kartal Lisesi'ne "Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için mücadeleye! 1 Mayıs'ta Taksim'e!" şiarlı bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdi. Liselilere kampanya hakkında bilgi verildi ve şenliğe çağrı yapıldı.

DLB / Kartal

DLB çalışmasına tahammülsüzlük!

19 Nisan Pazartesi günü Ümraniye Kazım Karabekir Mahallesi'nde bulunan Asım Ülker Lisesi önünde DLB imzalı bildirileri dağıtan DLB çalışanları faşist okul yönetiminin saldırısıyla karşılaştı.

24 Nisan'da Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde yapılacak olan etkinliğin ve 1 Mayıs çağrısının yer aldığı bildiriler dağıtılmaya başlandı. Kısa bir süre sonra okul güvenliği, öğretmenler ve okul müdürü dağıtımını engellemeye çalıştı. Dağıtım DLB çalışanları tarafından sonuna kadar devam ettirildi. Faşist söylemler kullanan ve öğrencilerin bildirileri okumasına zorba bir şekilde tepki gösteren okul müdürü dağıtım boyunca keserek öğrencilerin ellerindeki bildirileri yere atırmaya çalıştı. Bazı öğrenciler bildirileri yere atarken bazıları ise arkadaşlarına dağıtmak üzere onlarca bildiri aldı. Bildirileri gizlice alıp ceplerine koyanlar da oldu.

Polis çağıracağını söyleyerek dağıtıma engel

olacağını sanan müdürünün "Devletçilik, vatanseverlik" gibi söylemlerine karşılık DLB çalışanları işçi ve emekçi çocuklarının okuma hakkının ellerinden alınmasını ve YGS skandalını teşhir etti. Ayrıca yüksek sesle etkinlik ve 1 Mayıs çağrısı yapıldı. Hızını alamayan okul müdürü ise "Tekrar gelirsiniz çocuklarınızı üzerinize salarım" diyerek faşist yüzünü bir kez daha gösterdi.

Dağıtım bittikten sonra ise resmi polisler geldi. Ardından sivil polisler de okulun önüne gelerek dağıtımını yapılan bildirilerin "izinli" olup olmadığına baktı. Okul müdürü burada da yine ikiyüzlü bir şekilde DLB çalışanlarının kendisine hakaret ettiğini ve şikayetçi olduğunu söyledi. Bunun için kendisinin de karakola gitmesi gerektiğinin söylenmesinin ardından ise şikayetinden vazgeçti.

GBT kontrolü yapıldıktan sonra polisler de bildiride bir sorun olmadığını söyleyerek alandan ayrılmak zorunda kaldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Erdoğan'dan YGS tavsiyesi

Eğitim ve sınav sisteminin çürümüşlüğüne ortaya koyan YGS'deki skandallar zinciri sermaye hükümetinin şefini etkilemedi. ÖSYM Başkanı Ali Demir'in, şifre skandalının ortaya çıkmasının ardından kameralar önünde yaşadığı çaresizlik hafızalardaki yerini korurken "açıklamalardan tatmin olduğunu" belirten Tayyip Erdoğan'ın son açıklamalarından arsızlık döküldü.

YGS skandalının ortaya çıkmasının ardından başlayan ve yaygınlaşarak süren eylemleri karalamaya çalışan Erdoğan, "Gençlerin hissiyatını malzeme haline getirmek açık söylüyorum ahlaksızlıktır. Taksim'de bin kişiyi yürütmek problem değil. Biz de kalkarız onların karşısına 10 bin tane genci koyarız. Ama biz gerilimden yana değiliz" açıklamasında bulundu.

"Gençlerimiz istismar edilmek isteniyor" demagojisine sığınarak YGS'ye karşı yükselen tepkileri karalamaya çalışan Erdoğan, devletin ilgili kurumlarının, "son derece büyük bir hassasiyet içinde meseleyi incelediğini" iddia etti.

YGS ile ilgili iddiaların tamamının takipçisi olduğunu savunan Erdoğan ortaya serilen bunca kepezeliğin ardından gençliğe "Gençlerimiz rahat olsunlar, müsterih olsunlar, gönül rahatlığı içinde ikinci sınava hazırlansınlar" tavsiyesinde bulundu.

Çorlu'da şifre protestosu

Şifre skandalı Çorlu'da 14 Nisan günü gerçekleştirilen kitlesel bir eylemle protesto edildi.

Facebook üzerinden oluşturulan "Çorlu Şifre Mağdurları" adlı grubun çağrısıyla biraraya gelen yaklaşık 300 öğrenci Kaymakamlık önünde toplandı. Eğitim Sen üyesi emekçilerin de destek verdiği eylemde Çorlu Belediye binası önüne yüründü. Davul zurna ile karşılanan öğrenciler burada çember oluşturarak basın açıklaması gerçekleştirdi.

ÖSYM Başkanı Ali Demir'e çeşitli sorular yönelten öğrencilerin açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"Şifreli sorularla birilerini kayıran, bizleri mağdur eden, yozlaşmış sınav sistemini önümüze güvenilir sınav diye koyan, ÖSYM Başkanı'ndan da, onu koruyan-kollayan siyasetçilerden ve devlet görevlilerinden de hesap soracağız!"

Eylemde Eğitim Sen adına da konuşma gerçekleştirildi. Daha sonra Çorlu'daki sınav mağdurlarını temsilen öğrenciler savcılığa suç duyurusunda bulundu. Açıklamanın ardından davul zurna eşliğinde halaylar çekildi ve yöresel oyunlar oynanarak eylem devam edildi. Halaylardan sonra öğrenciler tepki için yanlarında getirdikleri yaprak testleri ve kalemleri yakarak sınav sistemini protesto etti.

Coşkulu bir havada gerçekleşen eylem Çorlu'daki ilk kitlesel öğrenci eylemiydi.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Ankara'da polis operasyonu

Ankara Üniversitesi Dil, Tarih Coğrafya Fakültesi'nde 13 Nisan günü polis saldırısı yaşandı.

Gazi Üniversitesi'nden gelen 150 kişilik faşist bir grup ilerici ve devrimci öğrencilere "çıkışta görüşme" tehdidi savurdu. Bunun üzerine toplu çıkış yapan öğrenciler Mihtatpaşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak alkış ve sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Çevreden emekçilerin alkışlarla ve araçların kornalarıyla destek verdiği kitlesel yürüyüşü polisler cadde üzerinde barikat kurarak engellemeye çalıştı. Barikata yüklenen 500 kişilik kitleye polis biber gazı ile saldırdı. Öğrencilerin bu saldırıya taşlarla karşılık vermesinin ardından çatışma yaşandı. Öğrenciler polisle çatışarak Yüksel Caddesi'ne geri çekilirken 2 kişi gözaltına alındı.

Yüksel Caddesi'ne ulaşan kitle polis saldırısını teşhir ederek basın açıklaması yaptı.

Açıklamanın ardından, gözaltına alınan ilerici ve devrimci öğrencilerin Ziya Gökalp Caddesi'nde polis aracında işkenceye maruz kaldığı haberi geldi. Bu haberle birlikte "İşkenceci polis hesap verecek!" sloganıyla tekrar yürüyüşe geçildi. Kısa bir süre sonra kolluk güçleri kitleyi ablukaya alarak gözaltı yapmaya çalıştı. Metro istasyonuna giren öğrenciler burada da polis tarafından takip edildi. Daha sonra kitle dağılarak Sakarya Caddesi'nde tekrar toplandı. Burada görüntü alan bir sivil polise müdahale edilmesinin ardından çevik kuvvet tekrar saldırdı. Buradaki ablukada da 8 öğrenci gözaltına alındı. Arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto eden öğrenciler Yüksel Caddesi'nde

tekrar toplanarak oturma eylemine başladılar. Oturma eylemi gözaltıların serbest bırakılmasının ardından 03.00'te bitirildi. Eylemi Gençlik Derneği, Ekim Gençliği, Alinteri, Devrimci Proletarya ve Kaldıraç örgütledi. Ancak DP ve Kaldıraç 23.00'te alandan ayrıldılar.

DTCF'den toplu çıkış yapıldıktan sonra evlerine dönen 2 yurtsever öğrenci Cebeci'de faşistler tarafından bıçaklı saldırıya uğradı. Ağır yaralanan öğrenciler Numune Hastanesi'ne kaldırıldı.

Sivil faşist saldırı ve provokasyonlar 14 Nisan günü kapsamlı bir polis operasyonuna dönüştü. Polis 30'a yakın eve baskın yaparak onlarca öğrenciyi gözaltına aldı.

Ankara / Ekim Gençliği

ÇÜ'de OHAL dönemi

Çukurova Üniversitesi, soruşturma-cezalarla kontrol altına alamadığı devrimci ve ilerici öğrencileri yıldırma için yeni bir uygulamaya geçti. Rektörlüğün bütün üniversitenin fakültelerine astırdığı karar Çukurova Üniversitesi'nde artık olağanüstü hal (OHAL) döneminin başladığını gösteriyor. Kararda şu ifadeler yer alıyor:

Üniversitemiz ve üniversitemize bağlı eğitim kurumlarının sınırları içerisinde, rektörlükten izin almadan imza ve tanıtım stantlarının açılması, el ilanı-brosür-bildiri vb. dağıtılması durumunda,

Üniversitemizin belirleyeceği ve ilan edeceği yerler ve saatler dışında herhangi bir basın açıklaması gibi etkinlikler gerçekleştirildiği, bu tarz etkinlikler öncesi ve sonrası yürüyüş yapıldığı takdirde,

Üniversite yönetiminden izin alınmak kaydıyla billboardlara afiş veya ilan asılabilmektedir. Bunların dışında gerçekleşen afiş ve pankart asma, trikleme, pullama gibi fiillerin işlenmesi durumunda, Kabahatler kanununun ilgili maddeleri ve genel hükümler doğrultusunda adli ve idari işlem yapılacaktır.

ÇÜ'de öğrenim gören Ekim Gençliği okurları OHAL'i şöyle değerlendirdi: "Bizim hakkımızda verdiğiniz fermanlar boşunadır. Biz genç komünistler olarak bu baskı ve yasaklarınıza uymayacak gençliğin içinde devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmeye devam edeceğiz"

Bu karar tüm fakültelere asıldıktan 2 gün sonra ise rektör, R1 alanına gelerek "özgür üniversite" yalanlarıyla öğrencileri kandırmaya çalıştı.

Çukurova Üniversitesi / Ekim Gençliği

Genç-Sen'den sendikalara çağrı

İzmir'de Konak Belediyesi işçilerinin ve Buca Belediyesi'nde işe alınmayan Batıgül Tunç'un direnişine sendikaların destek vermemesi Genç-Sen'in yaptığı eylemle teşhir edildi.

15 Nisan akşamı İzmir Fuarı Montrö Kapısı'ndan toplanan Genç-Sen'liler, sloganlar eşliğinde Batıgül Tunç'un direnişini sürdürdüğü alana yürüdü. Burada, Genç-Sen'in direnen işçilerin yanında olduğunu vurgulayan bir konuşma yapıldı. Ardından Batıgül Tunç söz alarak önüne çıkan engellere rağmen sonuna kadar direnişini sürdüreceğini söyledi. Tunç bunu işçi sınıfı adına yapacağını da vurguladı.

Genç-Sen'liler daha sonra Konak Belediyesi

önüne yürüdüler. Direnişçi işçiler Genç-Sen'lileri sloganlar ve alkışlarla karşıladı. Ardından Genç-Sen'in, sendikalara mücadeleye destek olma çağrısı yapan açıklaması okundu. Açıklamada, direnişçi işçilerin sendikalar tarafından yalnız bırakılması ve sendikaların belediye yönetimleri karşısında uzlaşmacı bir tutum izlemesi teşhir edildi.

Açıklamanın ardından Konak Belediyesi direnişçileri adına bir konuşma yapıldı. Kararlı mücadelelerine devam edeceklerini vurgulayan işçiler, sendikalara yapılan destek çağrısını tekrar tekrarladı. .

Ekim Gençliği / İzmir

Beytepe'de 1 Mayıs çalışması

Ekim Gençliği okurları Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde afiş, bildiri, stant gibi araçlarla gençliği 1 Mayıs'ta alanlara çağırıyorlar.

18 Nisan günü Edebiyat Fakültesi'nde açılan stantla Ekim Gençliği'nin son sayısı öğrencilere ulaştırılırken, 19 Nisan günü de kampüsün birçok noktasına yazılımlar yapıldı. "1 Mayıs'ta Ekim Gençliği saflarına!", "1 Mayıs'ta alanlara! / Ekim Gençliği" şiarlarıyla süslenen duvarlar oldukça dikkat çekti. Yazılımları boyamak isteyen ÖGB'lere ise gereken cevap verilerek faaliyet savunuldu.

Bu durumun ardından ÖGB şefleri ve sivil polisler tehditler savurarak "tutanak hazırlamak için" oradan ayrıldılar.

BDSP'nin 1 Mayıs afiş ve bildirileri de kampüslerde kullanılıyor. "Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın Sosyalizm / BDSP" şiarlı afişler kampüsün birçok noktasına yapılıırken BDSP bildirileri de yemekhane ve kafelerde dağıtıldı.

YTÜ çalışmaları

Direnışçi Ontex ve PTT işçilerinin sesi BDSP imzalı dayanışma gecesine de afişlerle çağrı yapılıyor. Ayrıca gecenin davetiyeleri duyarlı öğrenci, öğretim görevlisi ve yemekhanede çalışan taşeron işçilere ulaştırılıyor.

23 Nisan'da gerçekleşecek olan Öğrenci Kurultayı'nın çalışmaları YTÜ Hazırlık Komitesi'nin gerçekleştirdiği çalışmalarla devam ediyor. Kurultay hazırlık toplantısına çağrı yaygın afiş çalışmasıyla gerçekleştiriliyor. "Ne yapılabilir?" sorusunun eklenmesiyle güncellenen anketle de pek çok öğrenci kurultaya çağrılıyor.

Ekim Gençliği'nin 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağrısı yapan 131. sayısı da elden ve sabah yoğun olan giriş saatinde ana giriş kapısı önünde yapılan dağıtımlarla gençliğe ulaştırılıyor.

Ayrıca 27-29 Mayıs'ta gerçekleşecek olan Uluslararası Yükseköğrenim Kongresi'ni teşhir eden ve buna karşı birleşik mücadele çağrısı yapan Ekim Gençliği imzalı duvar gazeteleri ve Ortadoğu halklarıyla dayanışma, NATO'dan çıkılması ve gençliğin taleplerini dile getiren afişler de kampüste yaygın bir şekilde kullanılıyor.

İstanbul Öğrenci Kurultayı çalışmalarından

İstanbul'da 23 Nisan günü Divriği Kültür Derneği'nin Taksim'deki genel merkezinde gerçekleşecek olan Öğrenci Kurultayı'nın merkezi kurultay hazırlık komitesi (KHK) 15 Nisan günü biraraya geldi.

Toplantı, yerelerde yürütülen kurultay hazırlık çalışmalarının aktarımı ve değerlendirmesiyle başladı. Ardından kurultayın kapsamına ve teknik hazırlıklarına dair tartışmalar yürütüldü. Kurultayda tartışılacak başlıklar düzenlendi ve ana başlıkları belirlendi. KHK adına hazırlanacak sunumlar üzerine tartışmalar yürütüldü.

YTÜ'de hazırlık toplantısı

Öğrenci Kurultayı YTÜ Hazırlık Komitesi 15 Nisan Cuma günü Tonoz Kantin önünde açık toplantı gerçekleştirdi. Çalışma sürecinin değerlendirildiği toplantıda anket sonuçları yorumlandı ve gelecek haftanın çalışması planlandı.

Ekim Gençliği / Ankara - İstanbul

Karadağ cinayet davasını sahiplenme çağrısı...**“Katillerin aklanmasına izin vermeyeceğiz!”**

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Taksim ve Esenyurt'ta gerçekleştirdiği eylemlerle, Karadağ cinayeti davasının 21 Nisan günü Bakırköy Adliyesi 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen üçüncü duruşmasına katılım çağrısı yaptı.

Taksim

Cumartesi Anneleri'nin Galatasaray Lisesi önündeki eylemine Alaattin Karadağ'ın fotoğraflarıyla katılan BDSP'liler, eylemin ardından Taksim Tramvay Durağı'na yürüyerek bir kez daha “Polis terörü ve cinayetlerine son!” kararlılığını haykırdılar.

Kortejin en önünde, Alaattin Karadağ'ın fotoğrafının yer aldığı “Alaattin yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez / BDSP” ve “Karadağ cinayeti aydınlatılsın!” şiarlı pankartlar yer aldı. Alaattin Karadağ'ın fotoğrafının ve kızıl flamaların da taşındığı yürüyüşte coşku ve öfke hakimdi. Yürüyüş boyunca çevredeki işçi ve emekçilere dönük ajtasyon konuşmaları da yapıldı. Konuşmalarda, Alaattin Karadağ'ın sermaye devletinin eli kanlı cellatları polislerce sokak ortasında infaz edildiği vurgulandı. Karadağ cinayeti davasını sahiplenme ve polis terörü ve cinayetlerine karşı mücadele yükseltme çağrıları yapıldı.

Yürüyüşün ardından Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Karadağ'ın katledilmesiyle birlikte polis terörü ve cinayetleri zincirine bir halka daha eklendiğine değinilen açıklamada, daha sonra başlatılan yargı sürecinin de katil polisleri ve katliamcı düzeni aklamaya amaçlı geliştirildiğine vurgu yapıldı.

EHP, EÖC ve PDD'nin destek verdiği eylem atılan sloganlarla birlikte sona erdi.

Esenyurt

17 Nisan günü Esenyurt'ta gerçekleştirilen eylemde “Karadağ cinayati aydınlatılsın” pankartı taşındı. Yürüyüşü geçen kitle öfkeli sloganlarla katil

16 Nisan 2011 | Taksim

polislerden hesap sorma kararlılığını haykırdı. Yürüyüşte üzerinde “Alaattin Karadağ ölümsüzdür” yazılı Alaattin'in fotoğrafının olduğu dövizler ve kızıl bayraklar taşındı. Yürüyüşün ardından Köyiçi Meydanı'nda toplanan emekçilere Karadağ davasının süreci aktarıldı.

Ardından BDSP tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi. Alaattin Karadağ'ın davasına sarsılmaz bir inançla bağlı bir devrimci olduğu ve bu uğurda tereddütsüzce ölümü karşıladığı anlatıldı. Alaattin'in işçi ve emekçileri açlığa, sefalete ve baskıya maruz bırakan bu çürümüş düzene karşı mücadele ettiği ifade edildi. Bu ülkede dün olduğu gibi bugün de işçilerin, emekçilerin ve devrimcilerin hak arama mücadelesinin karşısına sermaye devletinin polis terörüyle çıktığına değinildi. Baskıların ve katliamların devrimcilerin mücadelesini durduramayacağı tersine daha da bileceği söylendi.

Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında da sık sık sloganlar atıldı ve konuşmalar yapıldı. Oturma eyleminin ardından yapılan yürüyüşle eylem son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polis vuruyor, mahkeme koruyor

Özellikle TMY ve PVSK'da yapılan düzenlemelerin ardından daha da büyüyen polis terörü ve cinayetleri zincirine her geçen gün yeni halkalar eklenirken, bu cinayetler düzenin yargı kurumlarıncı sistematik olarak aklanmaya devam ediyor.

Sermaye devletince sınırsız yetkilerle donatılan polislerin gerçekleştirdiği aleni katliamlardan olan Baran Tursun cinayetinde Yargıtay'ın verdiği son karar da bu gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi.

Ödül gibi cezaya Yargıtay onayı

Baran Tursun “dur ihtarına uymadığı” gerekçesiyle polis tarafından kurşunlanmıştı. Tursun'un katledilmesinin ardından tutuklanan polis Oral Emre Atar hakkında, “olası kasıtlı adam öldürmek” suçundan 25 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı. Karşıyaka 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde olaydan 1.5 ay sonra görülen davanın ilk duruşmasında katil polis Oral Emre Atar tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Bu süreçte 10 polis hakkında ise “delilleri gizlemek” suçlamasıyla iddianame hazırlandı.

Davanın karar duruşmasında savcı, polis Atar'ın “kanunun emrini yerine getirirken görev sınırını kasıt olmaksızın aşarak öldürme” suçundan 1 yıl 4 aydan 5 yıla kadar hapisle cezalandırılmasını, diğer polislerin ise beraatını istedi. Mahkeme heyeti sanıklardan Oral Emre Atar'ın “öldürme eylemini, silah kullanmaya ilişkin kanun hükmünü yerine getirmede kasıt olmaksızın sınır aşarak işlediği” yönünde karar vererek, Atar'ı önce “taksirin yoğunluğuna ve kullandığı silahın tehlikeliğine göre” 3 yıl hapis cezasına çarptırdı. Ardından ise bunu, “sanığın eylemini kasıt olmaksızın, sınırı aşarak işlediği” gerekçesiyle 1/6 oranında indirip 2 yıl 6 aya düşürdü. Ceza, Atar'ın “duruşmalardaki iyi hali” nedeniyle de 2 yıl 1 aya düşürüldü. Diğer polislerin de beraatına karar verildi.

Tursun Ailesi'nin temyiz başvurusu üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesi Karşıyaka 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği “ödül gibi cezayı” 18 Nisan günü onadığını açıkladı. Buna göre, daha önce 1.5 ay tutuklu kalan katil polis, 15 ay daha cezaevinde kalarak “cezasını” tamamlayacak.

Yargıtay sonrası Gemik davası yeniden görüldü

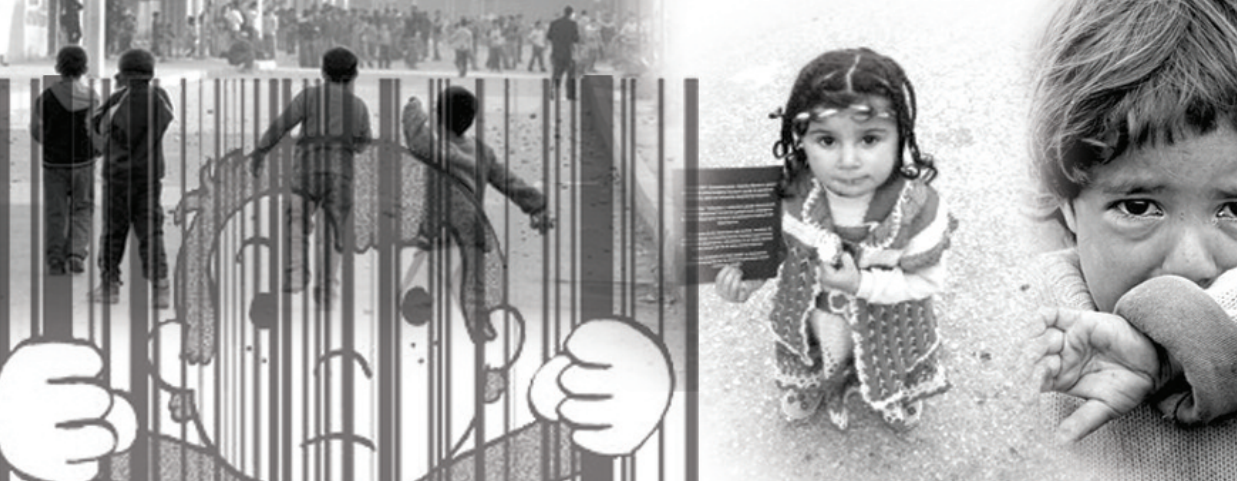
Polis cinayetlerine ilişkin çarpıcı örneklerden olan Çağdaş Gemik davasında son duruşma 19 Nisan günü görüldü.

Çağdaş Gemik 'dur' ihtarına uymadığı gerekçesiyle polis Mehmet Ergin tarafından kurşunlanarak katledilmişti. Ardından açılan davada Antalya 3. Ağır Ceza Mahkemesi katil polis Ergin hakkında 16 yıl 8 ay hapis cezası kararı vermişti. Yargıtay, polis Ergin'in “olası kastla adam öldürmekten değil, kasten yaralama sonucu ölüme neden olmaktan yargılanması gerektiğini” söyleyerek yerel mahkemenin kararını bozmuştu.

Yargıtay tarafından “suç niteliğinde yanlıya düşüldüğü” gerekçesiyle verilen ve sanık polis için daha az ceza öngören söz konusu kararın ardından Antalya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yeniden görülen duruşmaya tutuklu sanık Mehmet Ergin ve avukatı Süleyman Çalıküşu ile Gemik Ailesi ve avukatları katıldı.

Mahkeme heyeti, 16 yıl 8 ay hapis cezasında direndiğini açıkladı.

Çocuklarımızın yaşamları 23 Nisanlar'da değil, 1 Mayıs alanlarında savunulacaktır!

İlköğretim okullarında şimdilerde hummalı bir çalışmayla, 23 Nisan gösterileri için; "Askercilik", "Türkçülük", "Çağdaşçılık", "Mutlu çocukçuluk" sentezi bir sahne oyunu hazırlanıyor. Atatürk şiirleri ezberleniyor, uygun adım yürümek prova ediliyor, rahat-hazır ol komutlarının ardından yağmurun altında bekletilen çocuklara nutuklar dinletiliyor, bayram sabahı giyilecek kostümlerin parası toplanıyor. Okula gidebilen çocuklarımız bu hafta, 23 Nisan Bayramı'nı kutlamaya hazırlanıyor. Okula gidebilen çocuklarımız diyoruz, çünkü Türkiye'de, kız çocuklarının yüzde 31'i, erkek çocukların ise yüzde 21'i okula kayıtlı değildir. Eğitim hakları çalınmıştır.

Türkiye'de her 5 çocuktan biri çalışıyor. 6-14 yaş grubunda çalışan çocuk sayısı bir milyon, 15-19 yaş grubunda çalışan çocuk sayısı 2,4 milyon. Sağlığa zararlı işlerde çalışan çocukların oranı yüzde 60. Çocukların yüzde 50'den fazlası stresli ortamda çalışıyor, yüzde 60'dan fazlası eve yorgun geliyor ve yüzde 80'den fazlasının boş zamanı yok. Çalışan çocukların çoğunluğu sağlıksız koşullarda çalışıyor. İşgücü sömürülen milyonlarca çocuğun, sadece eğitim hakkı değil, sağlıklı yaşamak, sağlıklı büyümek, çocuk olmak hakları da çalınmıştır.

Türkiye'de onbinlerce çocuk sokakta yaşıyor. Sokak Çocukları Derneği Başkanı Yusuf Kulca sadece İstanbul'da 20 bin dolayında sokak çocuğu olduğunu belirtmektedir. Kulca'ya göre Türkiye genelinde bu rakam 80 binler civarındadır. Sokakta yaşayan, gündelik yaşamlarında ağır şiddet, taciz ve tecavüze maruz kalan bu çocukların ise, insanca yaşama hakları tamamen çalınmıştır.

Türkiye'de 2010 yılındaki resmi rakamlara göre 2 bin 629 çocuk cezaevindedir. Aç kalıp ekmek çalan, sürekli şiddete maruz kalıp, günün birinde şiddete şiddetle cevap veren ya da dayatılan esarete boyun eğmeyerek taş atan çocuklardır bunlar. Kendi yarattığı çarpıklıkların ve suçların bedelini çocuklara ödetecek kadar zalim ve gülünç bir düzenin, sermaye düzeninin tutsak ettiği çocuklardır. Özgürlükleri böylece çalınmıştır binlerce çocuğun.

Türkiye'de, bebek ölümlerinin oranı şehirlerde yüzde 23.3, köylerde ise yüzde 49.5'tir. Her üç çocuktan biri ise, sağlıklı beslenemediği için gelişme ve büyüme bozukluğu yaşamaktadır. Sermaye düzeni bebeklerin yaşama haklarını hiç çekinmeden çalmaktadır.

Milyonlarca çocuk açtır, yoksuldur, hakları acımasızca çalınmıştır. Milyonlarca çocuk, evde, sokakta, okulda, bakımevinde, karakolda, cezaevinde şiddete maruz kalarak büyümektedir.

23 Nisan Bayramı kutlama hazırlıklarının sürdüğü bugünlerde, medyaya ve kamuoyuna çocuklara dair yansıyan haberlerden bazı örnekler ise şöyledir:

Polis 20 aylık bebeğin kafatasını kırdı!

Şırnak'ta düğün alanından polis aracına taş atıldığı iddiasıyla gaz bombalarıyla düğüne müdahale eden polis 20 aylık Elif'in kafatasını kırdı. Yakın mesafeden atılan gaz bombasıyla kafatası arkasından kırılan Elif'in hayati tehlikesi sürüyor.

Askerin otlağa bıraktığı bomba 8 yaşındaki Baran'ı öldürdü!

Ağrı'da askeri bölge yakınında hayvan otlatan üç çocuktan 8 yaşındaki Baran Özyolcu, orduya ait başıboş bir bombanın patlaması sonucu hayatını kaybetti. Patlamada ölen Baran Özyolcu'nun babası **Sıddık Özyolcu**, çocuğunun gözleri önünde öldürüldüğünü ifade etti. Ne olduğunu bilmeden bombayla oynayan çocuklardan diğer ikisi ise hastanede tedavi altında.

Çocuk Hakları Kongresi'nde iki çocuk gözaltına alındı!

Haliç Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen 1. Türkiye Çocuk Hakları Kongresi'nde, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın konuşması sırasında, ücretsiz eğitim ve sınav sistemi konusunda görüşlerini bildirmek isteyen iki çocuk, Başbakan'ın korumaları tarafından güç kullanılarak gözaltına alındı. Başbakanın korumaları bir çocuğun konuşmasını engellemek için ağzını ve yüzünü kapatarak dışarıya çıkarmaya çalıştığı sırada, bir başka çocuk da şiddet içerikli bu olaya tepkisini dile getirdi. Bunun üzerine korumalar her iki çocuğu da yaka paça salondan çıkartarak gözaltına aldı. Erdoğan ise, çocuk hakları konusunda yaptığı konuşmaya devam etti.

14 yaşındaki Ö.S. 10 aydır hapiste, avukatı açlık grevinde!

14 yaşındaki Ö.S. "terör örgütü üyesi" olduğu şüphesiyle 10 aydır tutuklu. Ö.S.'nin 22 yaşındaki bir akrabası, terör örgütü üyesi olduğu iddiası ile götürüldüğü savcılıkta, Ö.S.'nin adını da geçirince, Ö.S. de polis ekipleri tarafından gözaltına alınmıştı. 10 aydır tutuklu olan Ö.S. bu süre içerisinde dört farklı

cezaevine nakledildi. Şu an Rize L Tipi Cezaevi'nde tek başına tecrit altında olan Ö.S. cezaevi görevlilerinin kendisine kötü muamele uygulamasından ve hakaret etmesinden şikayetçi. Ö.S.'nin avukatı, çocuk yargılamalarındaki adaletsizliğe dikkat çekmek amacıyla bir günlük sembolik açlık grevi gerçekleştirdi.

MEB Efe Boz'un, yaramaz olduğu için öldüğünü iddia ediyor!

İstanbul Maltepe'de bir ilköğretim okuluna giden 6 yaşındaki Efe Boz, okulda üzerine lavabo düşmesi sonucunda hayatını kaybetmişti. Ailesi, ihmal ile Efe'nin ölümüne yol açan sorumluların cezalandırılmasını talep etmişti. Milli Eğitim Bakanlığı ise, yaptığı açıklamada akıl almaz bir şekilde üzerine lavabo düşerek hayatını kaybeden Efe Boz'un ölümünü "çocuğun yaramazlığına" bağladı. Hatta, yapılan resmi açıklamada, "Efe, lavaboya tutunup zıplamıştır" denilerek, 6 yaşında yaşama veda eden Efe suçlandı. Tazminat davası açan ailesi ise, Efe'nin ölümünden faydalanmak istemekle itham edildi.

Kübra Bebek aklıktan öldü!

Samsun'un Tekkeköy İlçesi'nde rahatsızlanarak hastaneye kaldırılan 2.5 aylık bebek hayatını kaybetti. Doktorlar bebeğin beslenme yetersizliğinden öldüğünü söyledi. Kübra'nın babası, 26 yaşındaki Murat B. gözyaşları içinde yaptığı açıklamada; 2008 yılında iş kazası geçirdiğini, üzerine vinç düşmesi sonucu sağ ayağının bilekten koptuğunu, bu yüzden iş bulamadığını ve çocuklarına ekmek götüremediğini söyledi.

Çocuklarımızın yaşamı ve geleceği için...

Bu örnekler, ücretli kölelik düzeni içinde, çocuklarımıza reva görülen hayata dair kısa bir özettir. Yoksulluk, şiddet, çaresizlik ve geleceksizliktir çocuklarımıza sunulan. Bu tabloda her yıl kutlanan "Çocuk Bayramı" ise, trajik bir sahne gösterisi gibidir. Çocuklarımızın yaşamları ve geleceği, 23 Nisanlar'da değil, 1 Mayıs alanlarında savunulacaktır. Sermaye düzenine karşı verdiğimiz sınıf mücadelesi, çocuklarımızın insanca yaşayacağı bir dünya yaratmak mücadelesidir. İşçi sınıfının ve devrimin şairi Nazım Hikmet, sosyalizmi betimleyen dizelerinde tam da bunu anlatmaktadır:

"...
Sosyalizm,
Yani yurttas ödevi sayılması bahtiyarlığın,
Yahut mesela,
-bu seni ilgilendirmez henüz-
esefsiz,
güvenle,
emniyetle,
gölgeli bir bahçeye girer gibi
girebilmek usulcacık ihtiyarlığa,
ve hepsinden önemlisi,
çocukların, ama bütün çocukların,
kırmızı elmalar gibi gülüşü..."

N. Hikmet"

Mücadele alanlarından 1 Mayıs çağrısı!

Greve çıkan sağlık emekçileri:

Fatih Vural (Diş Hekimliği Fakültesi öğrenci temsilcisi, asistan): Ben 1 Mayıs'a iki senedir katılıyorum. Daha önceden propaganda yapıldığını ve orada provokasyon olabileceğini düşünürdüm. Fakat gittikten sonra fikirlerim değişti. En azından

herkesin 1 Mayıs'a katılıp ne olup bittiğini öğrenmelerini isterim.

Sema Demiröz (Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi – hekim): 1 Mayıs'a emeğe saygı duyan herkes katılmalı.

Sedat Sevgen (Cerrahpaşa Tıp Fakültesi): Emeği ile çalışan, emeği ile yaşayan tüm insanları 1 Mayıs'a bekliyoruz. Çünkü IMF'nin belirttiği politikalar hükümetçe emekçilere dayatılmaya çalışılıyor. Dolayısıyla buna bir cevap vermek gerekiyor. Bunun en iyi cevabı da 1 Mayıs'ta verilecek.

Funda Güneş (Çapa Tıp Fakültesi - Dev Sağlık-İş üyesi): 1 Mayıs'ta 1 milyon kişi Taksim'deyiz. Herkesi bekliyoruz. Biz güvenceli iş, insanca yaşam, ücretsiz nitelikli sağlık hizmeti, ücretsiz eğitim, yol paralarına yapılan zamların geri alınması,

ücretsiz yol hakkımız için alanda olacağız. Bir kızım var. Gelecek kaygısı olmasın istiyorum. YGS'de şifreler olmasın istiyorum. Çocuğuma oku diyorum ama geleceğinden çok endişeliyim. Bunların giderilmesi için bütün işçi sınıfı 1 Mayıs'ta olmalıyız.

Müslüm Varol (Koşuyolu Kalp-damar Hastanesi - Dev Sağlık-İş üyesi): 1 Mayıs'ta hepimiz Taksim'de olacağız. Devletin bize "biz verdik" demesine rağmen biz hakkımızla aldık Taksim'i. Bu sene de çok büyük bir kitleyle orada olacağız. Sağlıkçılar olarak da hepimiz oradayız. Herkesi bekliyoruz.

Baki Alboy (İstanbul Cerrahpaşa Kalp-damar Hastalıkları Hastanesi - Dev Sağlık-İş üyesi): 1 Mayıs bizim bayramımız. İşçi bayramı. Tüm sağlık örgütlerini 1 Mayıs'a davet ediyoruz.

Dülcan Şenkay (Taşeron sağlık işçisi): Güvenli gelecek için buradan tüm emekçilere işçilerin bayramı olan 1 Mayıs'a katılma çağrısı yapıyorum.

Nurettin Kala (İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsü – SES üyesi): Çocukluğumdan beri 1 Mayıs'a katılıyorum. Biz SES olarak 1 Mayıs'ta yer alacağız. Tüm emekçileri 1 Mayıs'ta alana bekliyorum.

Saadet Pehlivan (Cerrahpaşa Tıp Fakültesi – SES üyesi):

1 Mayıs için 1 milyon kişi hedefleniyormuş. 1 milyon kişi olarak Taksim'de, 1 Mayıs işçi ve emekçi bayramında yer alacağız. Herkesin 1 milyondan fazla kişinin de gelmesini isteriz. Ben orada olacağım.

Narin Duru - Fatih Öztapak (112 Acil çalışanı,

teknisyen): Boyun eğmeyen bütün sağlık emekçilerini, sağlık hakkına sahip çıkan halkımızı 1 Mayıs'ta Taksim'e davet ediyoruz. Taksim'e milyonları bekliyoruz.

Zeynep Varol (Tıp 5. sınıf öğrencisi):

Başta sağlık emekçileri olmak üzere tüm ezilenleri ve emekçileri 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırıyorum.

Murat Ekmen (Haseki Hastanesi-hekim):

Herkesin işçileştiği bir dönemde uluslararası sermayenin etkisini kırmak için 1 Mayıs'a herkesin gelmesi için çağrı yapıyorum.

Ontex / Canbebe direnişçileri:

Gamze Kayhan: 1 Mayıs biz işçi ve emekçilerin birlik beraberlik ve dayanışma günü. Bizim günümüz. Biz de can bedeliyle kazandığımız o alanlarda yer alacağız. 1 Mayıs'a katılan binlerce emekçiyle taleplerimizi haykıracağız. Bu düzenin böyle gitmeyeceğini, kurtuluşun işçilerin birliğinden geçeceğini haykıracağız. Direnen işçilerin gününde gücümüzü dosta düşmana göstereceğiz. Bu sömürü koşullarında bu düzenin çarkları arasında ezildiğimiz sürece, bu düzenden kurtulana kadar mücadele edeceğimizi söyleyeceğiz. 1 Mayıs'ta Ontex direnişçileri olarak Taksim'de olacağız.

İbrahim Ok: İnanılmaz heyecanlıyız. Çünkü bizim günümüz geliyor. Bütün işçileri orada görmek istiyoruz. Çünkü 1 Mayıs işçilerin kanıyla kazanılmış bir gün. O gün pazara da denk geliyor. İşçilerin alanda olması lazım. Biz de direnişçi işçiler olarak sesimizi orada yükselteceğiz. Çünkü orası işçilerin

alanıdır. İşçilerin birlikte mücadeleyi yükselteceği bir alandır. Oradan kazanımla dönmemiz lazım. Bu zulme, baskılara boyun eğmememiz lazım. Bütün işçilerin orada olmasını istiyorum çünkü 1 Mayıs'ın coşkusunu görecekler, birliğin gücünü görecekler. Bu yüzden herkesi 1 Mayıs'ta olmaya davet ediyorum.

Casper direnişçileri:

Emrah: Bu sene 1 Mayıs'ın sendikaların değil, işçilerin egemenliğinde geçmesini istiyorum.

Bayram: Yaşamımızı patronların iki dudağı arasında hapsedmemek için tüm işçi kardeşlerimi 1 Mayıs'ta Taksim'de görmek istiyorum.

Gürkan: Paranın gücüne karşı, insan olmanın onuruyla direnenin, direnişin ne olduğunu bu 1 Mayıs öncesi daha iyi anladık. Bu yüzden bu işçi bayramı bizim için daha farklı geçecek. İşçiler meydanları doldursun ki başka unsurlara yer kalmamasın.

Fatma: Sınıfsal ve cinsel sömürüye maruz kalan bütün emekçi kadınları işçi sınıfının birlik ve

mücadele günü olan 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırıyorum.

Kurtuluş: İşçiyim, emekçiyim diyen herkes alanlara! Haydi 1 Mayıs'a!

İlhan: İnsanca yaşayabilmek ve güvenceli bir yaşam için emeği ve mücadeleyi büyütme! Herkesi 1 Mayıs'ta Taksim'e bekliyorum.

Bahtiyar: İşçilerin, emek, dayanışma ve mücadele gününde, iktidarın yobazlığına karşı, şifresiz, eşit sağlık ve eğitim hizmetlerinden yana tüm herkesi Taksim'de mücadeleye çağırıyorum.

MAS-DAF direnişçileri:

Ahmet: Bütün işçilerin, emekçilerin bu sene 1 Mayıs'a katılmasını istiyoruz. Bizler bugüne kadar katılmadık. Fakat şu an sendikalı olduk, işten atıldık. Bir sürü olumsuzluklarla karşılaştık. Bunlara karşı tepkimizi göstermek için bundan sonra 1 Mayıs'a katılacağız. Bütün arkadaşlarımın da katılmasını istiyorum.

Ahmet Sabri: 1 Mayıs'a her emekçinin, herkesin katılmasını bekliyorum. Haksızlıklara boyun eğmeyelim. Bu zamana kadar eğdik ama artık eğmeyeceğiz. Bundan sonra 1 Mayıs'la hep katılacağız. Her türlü eylemlere destek vereceğiz.

Tuncay: 1 Mayıs'a mutlaka katılacağız. İşçilerin sesini duyurmak için katılacağız. Gelecek seneler için de bu bir adım olacaktır. Hedef 1 milyon!

Uğur: İşçi kardeşlerimizin her zaman yanındayız. Bilsinler ki 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nda kardeşlerimizle birlikte olacağız.

Musa: Bu 1 Mayıs'ta işçilerin birlik ve beraberliğini tüm dünyaya göstermemiz lazım. İşçi köleliğini bir şekilde bitirmemiz lazım. Direnişimizin sesini bütün alanlar gibi 1 Mayıs'a da taşıyacağız. Bunun dönüşü yok!

PTT direnişçisi:

Rıza Soylu: 1 Mayıs'ta işçiler ve sermaye karşı karşıya gelecek. Bu yüzden ona uygun bir biçimde alana çıkıp daha dik ve daha diri durabilmek, 1 Mayıs'ı özüne ve önemine yaraşır bir biçimde alana kutlayabilmek ve sermayeye ciddi bir mesaj verebilmek gerektiğini de düşünüyorum. Bu kararlılıkla 1 Mayıs alanına çıkacağız ve kendimizi orada göstereceğiz.

Biz PTT direnişçileri olarak taşeronlarda çalışan tüm işçilerin sesini oraya taşıyacağız. Taşeron işçiler bu 1 Mayıs vesilesiyle alana çıkıp duruşunu, tavrını gösterebilmeli. Bunun için biz direnişçiler ve bütün PTT taşeron işçileri olarak biraraya gelmeyi hedefliyoruz.

Kırbayır gözaltında katledildi!

Gözaltında kayıplar için yürütülen mücadelenin baskısıyla, kayıplarla ilgili inceleme yapan TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu 1980’de Cemil Kırbayır’ın gözaltında katledildiği sonucuna vardı. Komisyon Başkanı Zafer Üskül, gözaltında kaybolan Cemil Kırbayır’ın gözaltında öldürüldüğü kanaatinde olduklarını bildirdi.

Üskül, ailesinin Kırbayır’ın 13 Eylül 1980’de evinden alınıp 247. Piyade Alayı’na, orada bir hafta tutulduktan sonra da Kars Askeri Gözetimevine gönderildiğini, sorgu evi olarak kullanılan Dede Korkut Eğitim Enstitüsü’nde emniyet personeline sorgulandığını, işkenceye tabi tutulduğunu ve 8 Ekim 1980’de öldürüldüğünü ifade ederken, polisin ise gözaltında tutulduğu yerden kaçtığına ilişkin tutanak tuttuğunu kaydetti.

Kırbayır’ın annesi Berfo Kırbayır’ın oğlunun mezarının olması için kemiklerini talep ettiğini hatırlatan Üskül, alt komisyonun birtakım çalışmalar yaptığını söyledi.

O dönemde görev yapan polis ve bekçiler, MİT görevlileri, Cemil Kırbayır ile birlikte gözetimevinden sorguevine götürülen üç kişi, gözetimevine Kırbayır’ın götürülüşüne tanık olanlar ve Kırbayır ile ilgili bilgi sahibi başka kişileri de dinlediklerini kaydeden Üskül, şunları söyledi:

“Bütün bunlardan şöyle bir sonuç çıkıyor: Kırbayır, 13 Eylül 1980’de yakalanmıştır. Bir hafta kadar Göle’de tutulmuştur, sonra Kars’a nakledilmiştir. Kars’ta gözetimevine alınmıştır. O sırada gözetimevinde yüzlerce insan bulunmaktadır. Bir polis ekibi sorguya alınması istenen kişileri gözetimevinden almakta sorguevine götürmekte, sorgu bittikten sonra da gözetimevine tekrar götürmektedir. Sorguevinde, emniyet görevlileri, MİT gözlemcisi ve sıkıyönetim görevlileri sorgulamada bulunmaktadır. Bu düzen içinde Kırbayır, 8 Ekim 1980’de sorguevine getirilmiştir. Birlikte getirildiği üç kişi aynı gün götürüldüğü halde Kırbayır, götürülmemiştir. Kırbayır’ın kaçtığına ilişkin bir tutanak tutulmuştur. Kaçmasından sorumlu sayılan üç polis memuruna kınama cezası verilmiştir ki kınama cezası hafif bir cezadır.”

“İşkence yapılmış”

Kırbayır’a işkence yapıldığını da tespit ettiklerini belirten Üskül, şöyle konuştu:

“Cemil Kırbayır’a sorguevinde işkence yapılmıştır. Bilgisine başvurduğumuz bazı kamu görevlileri o sorguevinde işkence yapıldığını ve Cemil Kırbayır’ın kaçmasının mümkün olmadığını ifade etmişlerdir. Bize göre de bir kişinin oradan kaçma ihtimali yoktur. Sorguya getirilen kişi gözleri bağlı getiriliyor, sorgulamayı beklerken hücreye konulmaktadır, sonra yine gözleri bağlı sorgu odasına alınmaktadır, sorgu sırasında da bu kişinin gözlerinin bağlı olması gerekmektedir. Gözlerinin bağlı kalması için ellerinin arkadan bağlı olması gerekir. Sorgulamadan önce ya da sonra kalorifer borusuna kelepçelenen bir kişinin kaçma ihtimali aşağı yukarı yoktur. 2. ya da 3. kattan atladığı söyleniyor. Bunu başarması da akla uygun gelmemektedir. Atlaması halinde ise koşarak oradan uzaklaşması son derece zor görünmektedir”

“Devlet katletti”

Kayıpların bulunması ve faillerden hesap sorulması için her hafta Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yapan Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 316. haftasında Nurettin Yedigöl’ün faillerinin bulunmasını istediler. 16 Nisan günü gerçekleştirilen eylemde Cemil Kırbayır’ın katledenlerden hesap sorulması istendi.

“Uzun soluklu mücadele”

Oturma eylemi Cemil Kırbayır’ın kardeşi **Mikail Kırbayır**’ın yaptığı konuşma ile başladı. Kırbayır, kayıp yakınlarının ve insan hakları savunucularının gerçekleştirdiği Cumartesi eylemlerini selamlayarak konuşmasına başladı. Verdikleri hak arama mücadelesinin uzun soluklu olduğunu vurgulayan Mikail Kırbayır, mücadelelerinin yavaş yavaş da olsa semeresini verdiğini belirtti.

Cemil Kırbayır’ın katledilmesinin ardından 31 yıl boyunca bütün yetkili mercilerle konuştuklarını kendilerine Celim Kırbayır’ın firar ettiğinin söylendiğini dile getirdi. Devletin Kırbayır’ın işkenceye öldürüldüğünü kabul ettiğini belirterek kayıpların faillerinin açığa çıkartılması için mücadelelerine devam edeceklerini belirtti.

Tanıklar konuştu

Mikail Kırbayır’ın konuşmasının ardından 1981 yılında Gayrettepe 1 Şube’de öldürülen Nurettin

Yedigöl’ün, işkencede katledildiğini ifade eden tanık konuşmalar yapıldı. İlk konuşmayı İHD yöneticisi Ümit Efe gerçekleştirdi.

Yedigöl’ün İdealtepe’de yapılan ev baskını sonucu gözaltına alındığında kendisinin de yanında olduğunu belirten Efe, Yedigöl’ün Gayrettepe 1. Şube’ye götürüldüğünü ve burada büyük işkencelere maruz kaldığını belirtti.

Ardından Gayrettepe’deki yapılan işkencelerin tanığı olan Battal konuştu. Polislerin kendilerine Yedigöl’ün son halini göstererek tehdit ettiklerini belirterek sorumluların cezalandırılmasını istedi.

Son konuşmayı Nurettin Yedigöl’ün kardeşi Muzaffer Yedigöl gerçekleştirdi. İki kaybın üstüne gittiklerini fakat kayıpların sayısının yüzleri bulduğunu söyleyerek sorumluların yargılanmasını istedi. Konuşmaların ardından basın açıklamasını yine bir kayıp yakını olan Maside Ocak gerçekleştirdi.

Ocak, Cemil Kırbayır için “firar etti” diyen devletin, Cemil’in gözaltında işkence edilerek öldürüldüğünü kabul etmek zorunda kaldığını belirtti. Yedigöl’ün gördüğü deri soyma, kafasına çivi çakılarak elektrik verme gibi yöntemlerle yapılan ağır işkencelere değinen Maside Ocak, dönemin yetkililerini Yedigöl’ün ölümünden sorumlu tuttuklarını belirtti. Hayatta kalanların yargılanmasını isterken, hayatta olmayanları ise “insanlık suçlusu” ilan ettiklerini ifade etti. Basın açıklamasının ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ardıçlı halkı tapularını istiyor

İstanbul’da Esenyurt ilçesi Ardıçlı Mahallesi’nde Amasyalılar Caddesi üzerinde ikamet eden binlerce kişi soygun ve rant planına karşı eyleme geçti. Bölge halkının, yaklaşık 20 yıl önce alınterlerini biriktirerek noter tasdiğiyle aldıkları evleri bugün bir rant çetesine tapulanmış durumda. Yerlerin asıl sahibi olan emekçilere tapuları yıllardır verilmezken AKP’li Esenyurt Belediyesi’nin de desteğiyle bu evler rant çetelerine tahsis edilmiş durumda.

Yıllardır tapularının oyalamalarla verilmediğini ifade eden mahalle halkı evlerinin satıldığını öğrenince mücadele yolunu seçtiler. İlk elden biraraya gelen mahalle halkı, aralarında komite oluşturarak en kısa zamanda eylem kararı almıştı.

Bir günlük kısa bir ön hazırlığın ardından biraraya gelen kitle 17 Nisan günü Amasyalılar Caddesi’nden Esenyurt Meydanı’na kadar pankart açarak sloganlarla yürüyüşe geçti. Çocuklar, kadınlar, gençler ve yaşlıların da aralarında bulunduğu 300’ü aşkın kişi alkış, ıslık ve sloganlarla yürüyerek Esenyurt Belediyesi’ni hesap vermeye çağırdı. Esenyurt Meydanı’nda bir mahalleli basın açıklamasını okudu.

Yapılan basın açıklamasının ardından 5 dakikalık oturma eylemine geçildi. Oturma eyleminde de sloganlar devam etti. Oturma eyleminin ardından mahalleye doğru yüründü.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Mücadele Postası

Konak işçileri için dayanışma etkinliği

Konak Belediyesi taşeron temizlik işçileri direnişlerinin 51. gününde İzmir Ayışığı Sanat Merkezi tarafından gerçekleştirilen Konak Taşeron İşçileriyle Dayanışma Gecesi'nde bulundu.

Çınartepe Mahallesi'nde Çınar Düğün Salonu'nda gerçekleştirilen etkinlikte Ayışığı Sanat Merkezi adına yapılan konuşmada direnişlerle dayanışmanın önemine vurgu yapıldı. Mücadele Birliği Platformu İstanbul temsilcisinin de söz aldığı etkinlikte sahne direnişçi işçilerin yakınlarından Necla Ana'ya bırakıldı. Necla Ana okuduğu şiirle direnişçi işçileri selamladı.

UPS işçileri de etkinlikte yer aldılar. UPS işçileri adına yapılan konuşmada kavga çağrısı yapıldı. Sinevizyon gösteriminde ise Konak direnişinden

kareler sloganlarla ve alkışlarla izlendi.

Sinevizyon gösteriminin ardından sahne sırasıyla Konak direnişçileri ve Buca direnişçisi Batıgül Tunç'a bırakıldı. Her iki direniş adına yapılan konuşmalarda kararlılık ve birlikte mücadele vurgusu ön plana çıktı.

Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi "Tersane: Ölmek istemiyoruz!" adlı oyunu sergiledi. Sonrasında ise Grup Emeg'e sahne aldı. İstanbul'dan Ontex, PTT ve ÇEL-MER işçilerinin selamını getirdiklerini söyleyen Grup Emeg'e Ezgi'nin coşkulu türküleriyle etkinlik son buldu.

Sloganların ve alkışların nerdeyse hiç dinmediği etkinlik coşkulu bir atmosferde geçti. Çekilen halaylarla son bulan etkinliğe 250 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Sen umutsun...

Üstü tozlanmış pas içinde işçiler
Ne de güzel
Onlarla demlenmiş alınteri kokan
Sıcak demli çayı paylaşmak

İçtiğin demli çayın sıcaklığında
Farkında olmadan dudaklardan dökülen
Sömürüye zulme karşı sohbet
O küçük yüreklerinde yanan
Ateşi yansıtıyorlar sessizce

Sessizce anlatırsın işçiye
İşçi kardeş senin yüreğin kızışmış
Sen emeğinle çeliği eriten şekil verensin
Senin onurun ayakta tutuyor seni

Hani alında ter damlarken
Tavı gelmiş demiri dövüyorsun ya
Nasır tutmuş ellerin
Acıyı hissetmeden
İşte o acı senin yüreğinde işçi kardeş

Her çekiç salladığında demire
Alnından dökülen ter damlası
Yüreğinde yanan kızışmış ateşin
yansımalarıdır

İşçi kardeş sen umutsun
İnsanların bilincinde
Kurtuluşu ateşleyecek kav

Dök artık yüreğindeki kini
Haykır acını
Kesilen kolun hesabını sor
Kuşan işçi sınıfının bilincini
Çık artık sömürünün zulmün karşısına

Başın dik onurlu duruşun
Korkutacaktır
Kağıt tan kaplan olan sermayeyi
Dizinde titreme yok
Sen gücünü şanlı tarihinden alsın
Direnişler grevler yaşayansın

Nasırlı yumruğunu indir düşmanın yüzüne
Ez, bir daha ez kininle parçala
Bu zamana kadar döktüğü kanla boğ
İşçi kardeş sen tarihi değiştirecek olansın

Kuşan işçi sınıfının bilincini
Kızışmış yüreğini at kavganın ortasına
Şanlı bayrağımız ellerinde
Meydanlarda sokaklarda grevlerde yürü

İşçi kardeş sen umutsun
İnsanlığın bilincinde
Kurtuluşu ateşleyecek kav

Eyy işçi kardeş
Yeni ekimleri yaratacak
Sınıfınla savaşacak
Sosyalizmi kazanacak olansın

H. Rıza Can

1 Mayıs 2011 sayfası yayında

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri ise bu yılki 1 Mayıs'ı işgal, grev ve direnişlerin oldukça yaygın olduğu bir süreçte karşılıyorlar. Hakları ve geleceklerine sahip çıkacak olan yüzbinlerce emekçi başta İstanbul'da Taksim Meydanı olmak üzere birçok ilde gerçekleştirilecek 1 Mayıs gösterilerinde yerini alacak.

2011 1 Mayıs'ına kısa bir süre kala, 1 Mayıs'la ilgili gelişmeleri, haber yorum ve değerlendirmeleri okuyucularımızla bütünlüklü bir biçimde paylaşmak için '1 Mayıs' sayfası hazırladık. Haber, değerlendirme, makale, video ve fotoğraf galerileri ile 1 Mayıs'ın tarihsel anlam ve önemini ortaya koyan 1 Mayıs sayfamız 1 Mayıs'la ilgili tüm gelişmeleri

okuyucularımıza sunmayı hedefliyor.

1 Mayıs süreçlerinde Kızıl Bayrak'ta çıkan makalelerin de yer aldığı 1 Mayıs sayfamızda geçmiş yıllardaki Taksim 1 Mayıs'larının fotoğrafları ve videoları da bulunuyor.

Sınıf devrimcilerinin 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarında kullandıkları materyallerin yanısıra '77 1 Mayıs'ından bugüne kadarki 1 Mayıs kutlamalarında kullanılan afişler de okuyucunun ilgisine sunuluyor. Sayfada ayrıca, 1 Mayıs'ın kızıl tarihini hatırlamak amacıyla hazırlanan bir bölüm de bulunuyor.

Sayfamızda 1 Mayıs gününe kadar yaşanacak gelişmelere ve 1 Mayıs röportajlarına da yer vereceğiz.

1 Mayıs sayfamıza <http://www.kizilbayrak.net/1-mayis-2011.html> linkinden ulaşabilirsiniz.

"Sermaye elini Emek'ten çek!"

İki yılı aşkın süredir kapalı olan ve yıkılması planlanan Emek Sineması için 17 Nisan günü yüzlerce kişi eylemdeydi. Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen kitle buradan Emek Sineması'nın önüne yürüdü.

Kitle "Emek bizim, İstanbul bizim" pankartı arkasında yürüyüşe geçti. Kitlenin en önünde trampet ve davullarla ritim tutulurken eylem oldukça ilgi çekti.

Emek Sineması'nın yıkılarak salonlarının AVM'ye taşınmasını protesto eden kitle Demirören AVM'nin önüne geldiğinde içeri girerek bir süreliğine alış-veriş merkezini bloke etti. Yüzlerce kişi AVM'nin içerisine girerek alkışlar ve sloganlarla bu rant projesini protesto etti. Katlar dolaşarak merdiven korkuluklarına pankartlar asıldı. Alışverişe gelenler de eyleme alkışlarla destek verdi. Mağazaların ise eylem sırasında kepenklerini indirmesi dikkat çekti.

Bir süre sonra AVM içerisinden çıkan kitle Emek

Sineması'nın önüne gelerek burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada sadece Emek Sineması'nın yıkılmasına değil, kentsel yenileme adı altında Balat'ın, Gülsuyu'nun da yağmaya açılmasına karşı çıktığı dile getirildi. AKP iktidarının ve sermayenin talan projeleri teşhir edildi. Ticarileştirilen sanatsal ve kültürel üretime, özelleştirilen kamusal alanlara karşı gereği neyse yapılacağı belirtildi.

Açıklamanın devamında Emek'in restorasyonunun sözlük anlamında olduğu gibi şu an bulunduğu yerde, aslı bozulmadan yapılması gerektiği belirtildi.

"Emek'i sermayenin eline bırakmayacağız" denildi.

Eylemin devamında Emek Sineması'nın demir kapısını zincirleyerek kilitleyen kitle, "Anahtarı bizde, gelsinler bizden alsınlar" diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Yaşasın

1 Mayıs!

Yaşasın

sosyalizm!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
Sınıf Platformu

